

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/25-01/8

URBROJ: 65-25-7

Zagreb, 15. svibnja 2025.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o kritičnoj infrastrukturi***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 15. svibnja 2025. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijevcānin, Tomislava Bilandžića i Nevenku Lastrić-Đurić.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/24-01/48
URBROJ: 50301-04/32-25-19

Zagreb, 15. svibnja 2025.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o kritičnoj infrastrukturi

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o kritičnoj infrastrukturi.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijevcćanin, Tomislava Bilandžića i Nevenku Lastrić-Đurić.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O KRITIČNOJ INFRASTRUKTURI

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O KRITIČNOJ INFRASTRUKTURI

I. UVODNE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuje se zaštita nacionalne kritične infrastrukture i infrastrukture od posebnog europskog značaja, načela zaštite i mjere otpornosti, koordinacija zaštite kritične infrastrukture, nacionalni okvir za otpornost kritičnih subjekata, utvrđivanje i potvrđivanje kritičnih subjekata, i kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja, obveze kritičnih subjekata, definira sadržaj sigurnosnog plana, certificiranje pravnih osoba i obrta koji pružaju privatnu zaštitu kritične infrastrukture, obavješćivanje o incidentima, provjera podobnosti te uloga i obveze sigurnosnog koordinatora, postupanje s podacima o kritičnoj infrastrukturi te nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Ovaj Zakon, u dijelu provedbe zaštite nacionalnih kritičnih infrastrukture, ne primjenjuje se na tijela državne uprave i druga državna tijela u čijoj su nadležnosti poslovi nacionalne sigurnosti, javne sigurnosti, obrane ili poslovi provedbe zakona u svrhu sprječavanja, otkrivanja i istraživanja kaznenih djela.

Usklađivanje propisa s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima se Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27.12.2022.) te osigurava provedba Delegirane uredbe Komisije (EU) 2023/2450 od 25. srpnja 2023. o dopuni Direktive (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem popisa ključnih usluga (Tekst značajan za EGP) (SL L 2023/2450, 30.10.2023.).

Pojmovi

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *analiza rizika* je dio procesa procjene rizika, a označava razmatranje mogućih scenarija prijetnji kako bi se ocijenile ranjivosti i mogući učinak poremećaja u radu kritične infrastrukture ili njezina uništenja
2. *CSIRT (Computer Security Incident Response Team)* je nadležno tijelo za prevenciju i zaštitu od kibernetičkih incidenata
3. *država članica* je država članica Europske unije te država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru

4. *incident* je događaj koji bi mogao znatno poremetiti ili koji je poremetio pružanje ključne usluge, među ostalim kada utječe na nacionalne sustave kojima se štiti vladavina prava, te bi u slučaju incidenta došlo do znatnih negativnih učinaka na pružanje ključnih usluga
5. *javni subjekti* su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se na temelju posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo, ne uključujući Hrvatsku narodnu banku
6. *ključna usluga* je usluga ključna za održavanje vitalnih društvenih funkcija, gospodarskih djelatnosti, javnog zdravlja i sigurnosti te okoliša
7. *kontinuitet poslovanja kritičnog subjekta* je neprekinutost pružanja ključne usluge, što se osigurava planiranjem i provođenjem mjera pripravnosti za nepredviđene situacije te povećanjem otpornosti i brzine oporavka
8. *kritična infrastruktura* je imovina, objekt, oprema, mreža ili sustav, odnosno dio imovine, objekta, opreme, mreže ili sustava koji je potreban za pružanje ključne usluge
9. *kritični subjekt* je javni ili privatni subjekt koji pruža jednu ili više ključnih usluga
10. *kritični subjekt od posebnog europskog značaja* je kritični subjekt koji pruža iste ili slične ključne usluge za ili u šest ili više država članica utvrđen, potvrđen i obaviješten u skladu s odredbama ovoga Zakona
11. *međusektorska mjerila* označavaju skup općih, brojčanih i opisnih mjerila na temelju kojih se procjenjuje rizik za pojedinu imovinu, objekte, sustave i mreže koji predstavljaju kritičnu infrastrukturu te provodi utvrđivanje kritičnih subjekata i kritičnih subjekata od europskog značaja u svim sektorima kritičnih subjekata
12. *nadležna tijela* su tijela državne uprave, nadležna tijela za provedbu posebnih propisa, te druga državna tijela i pravne osobe s javnim ovlastima nadležne za pojedini sektor ili pojedine kategorije subjekata za koje se sukladno ovom Zakonu provodi postupak utvrđivanja kritičnih subjekata
13. *nadležna tijela za provedbu posebnih propisa* su Hrvatska narodna banka i Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga
14. *otpornost* je sposobnost kritičnog subjekta da spriječi incident, osigura zaštitu od incidenta, odgovori na njega, odupre se, ublaži ga, apsorbira, prilagodi se i oporavi od incidenta kako bi mogao nastaviti s pružanjem ključne usluge
15. *provjera podobnosti osobe* je provjera identiteta te provjera evidentiranosti u kaznenim evidencijama i evidencijama Sigurnosno-obavještajne agencije za osobe koje su

zaposlene ili se razmatraju za zapošljavanje u kritičnom subjektu na osjetljive funkcije ili koje imaju ovlaštenje za izravan ili daljinski pristup prostorima, informacijskim ili kontrolnim sustavima povezanim sa sigurnošću ili obavljaju poslove za kritični subjekt, u svrhu evaluacije potencijalnog sigurnosnog rizika za kritični subjekt

16. *prijetnja* je vjerojatnost događaja i negativnih posljedica po kritičnu infrastrukturu koje u opsegu mogu biti antropogene, tehničko-tehnološke i prirodne, a koje mogu uzrokovati bitne poremećaje funkcioniranja društva
17. *privatna zaštita* je djelatnost koja je definirana zakonom koji uređuje privatnu zaštitu
18. *procjena rizika* je cjelokupni postupak utvrđivanja prirode i opsega rizika utvrđivanjem i analizom potencijalnih relevantnih prijetnji, ranjivosti i opasnosti koje bi mogle dovesti do incidenta te evaluacijom mogućeg gubitka ili poremećaja u pružanju ključne usluge uzrokovanog tim incidentom
19. *ranjivost* je slabost organizacije, sustava, imovine ili procesa koja ih čini podložnim prijetnjama ili događajima koji mogu izazvati štetu ili poremećaj u isporuci ključnih usluga.
20. *regulatorno tijelo* je pravna osoba s javnim ovlastima koja obavlja regulatorne i druge poslove u djelokrugu i s nadležnostima u skladu s odgovarajućim zakonima
21. *rizik* je mogućnost gubitka ili poremećaja uzrokovana incidentom i treba ga izražavati kao kombinaciju opsega takvog gubitka ili poremećaja i vjerojatnosti pojave incidenta
22. *sektorska mjerila* su skup specifičnih, brojčanih i opisnih mjerila na temelju kojih se procjenjuje rizik i utvrđuju ključne usluge u pojedinom sektoru kritičnih subjekata
23. *sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu* je zaposlenik nadležnog tijela koji koordinira i usmjerava aktivnosti vezane uz zaštitu i otpornost kritičnih subjekata pojedinog sektora, odnosno zaposlenik kritičnog subjekta koji te aktivnosti usmjerava sukladno svojoj organizacijskoj strukturi
24. *sigurnosni plan kritičnog subjekta* označava dokument koji osigurava povjerljivost, cjelovitost i raspoloživost organizacijskih, kadrovskih, materijalnih, informacijsko-komunikacijskih i drugih rješenja te stalnih i stupnjevanih sigurnosnih mjera potrebnih za neprekidno funkcioniranje kritične infrastrukture i isporuka ključnih usluga kritičnog subjekta
25. *tehnička specifikacija* je dokument koji propisuje tehničke zahtjeve, kako je definirano u članku 2. točki 4. Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012 o europskoj normizaciji, izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 316/12, 14.11.2012., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1025/2012)
26. *treća zemlja* je strana država koja nije država članica

27. *upravljanje rizicima* je proces utvrđivanja, procjene, vrednovanja i određivanja prioriteta rizika u cilju osiguravanja uvjeta za rad i kontinuirano poslovanje kritičnog subjekta
28. *zaštita kritične infrastrukture* je skup aktivnosti koje provode kritični subjekt i nadležna tijela, a kojima je cilj osigurati funkcionalnost, održati kontinuitet u pružanju ključnih usluga, spriječiti, odnosno umanjiti posljedice ugrožavanja kritične infrastrukture i osigurati otpornost.

(2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

Primjena posebnih propisa u pitanjima otpornosti kritičnih subjekata

Članak 4.

Ako su za pojedini sektor ili subjekte iz pojedinih sektora iz Priloga I. ovoga Zakona propisima Europske unije ili zakonima Republike Hrvatske propisani zahtjevi za jačanje otpornosti subjekata, koji po svom sadržaju i svrsi odgovaraju mjerama za osiguranje otpornosti kritičnih subjekata iz ovoga Zakona ili predstavljaju strože zahtjeve, sukladno ocjeni nadležnog tijela, na te subjekte se primjenjuju odgovarajuće odredbe tih posebnih propisa, uključujući odredbe o nadzoru provedbe zahtjeva.

Izuzeća od primjene ovoga Zakona u sektorima bankarstva, infrastruktura financijskog tržišta i digitalne infrastrukture

Članak 5.

Na kritične subjekte i nadležna tijela u sektorima bankarstva, infrastruktura financijskog tržišta i digitalne infrastrukture iz Priloga I. ovoga Zakona, ne primjenjuju se članak 20., članci od 22. do 43. i članci od 45. do 48. ovoga Zakona.

Odnos sa zakonom koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti

Članak 6.

(1) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na pitanja koja su predmet zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti.

(2) Kritični subjekti, uz obveze propisane ovim Zakonom, provode postupke i mjere koje su, sukladno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, dužni primjenjivati u cilju postizanja visoke razine kibernetičke sigurnosti u pružanju svojih usluga, odnosno obavljanju svojih djelatnosti.

(3) U svrhu provedbe stavka 2. ovoga članka u odnosu na kritične subjekte iz sektora, podsektora ili posebnih kategorija subjekata koje nisu obuhvaćene sektorima, podsektorima i vrstama subjekata iz zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, zadaće nadležnog tijela za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti i nadležnog CSIRT-a obavlja središnje

državno tijelo za kibernetičku sigurnost, sukladno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti.

Popis sektora, podsektora, kategorija subjekata i ključnih usluga

Članak 7.

Sektori i podsektori u kojima se utvrđuju kritični subjekti, kategorije subjekata te ključne usluge navedeni su u Prilogu I. ovoga Zakona, koji čini njegov sastavni dio.

Načela zaštite kritične infrastrukture

Članak 8.

Načela zaštite kritične infrastrukture su:

- načelo *zaštite od svih oblika prijetnji* podrazumijeva da svi kritični subjekti i sva nadležna tijela u osiguranju neprekidnog rada u isporuci ključnih usluga kritičnog subjekta, uzimaju u obzir različite oblike prijetnji
- načelo *cjelovitog pristupa* znači zaštitu kritične infrastrukture od poremećaja ili prekida rada i isporuke ključnih usluga u koju su uključena sva nadležna tijela i institucije, pri čemu se u obzir uzimaju svi relevantni oblici prijetnji, a koja proizlazi iz procjene rizika i uzima u obzir međuovisnost sektora kritičnih subjekata i njihovu interakciju
- načelo *kontinuiranog planiranja* zaštite kritične infrastrukture podrazumijeva kontinuiranu procjenu prijetnji i rizika poslovanja, kao i ocjenu planova za njezinu zaštitu, a planiranje zaštite dio je trajnog poslovnog procesa kritičnog subjekta
- načelo *razmjene informacija i podataka te zaštite podataka* podrazumijeva da sva nadležna tijela i institucije redovno i pravodobno razmjenjuju podatke i informacije, te se razmjena temelji na povjerenju i na zaštiti podataka povezanih s radom kritičnog subjekta u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona koji uređuju zaštitu tajnosti i povjerljivosti podataka.

II. KOORDINACIJA ZAŠTITE KRITIČNE INFRASTRUKTURE

Koordinativno tijelo za zaštitu kritične infrastrukture

Članak 9.

(1) Koordinativno tijelo za zaštitu kritične infrastrukture (u daljnjem tekstu: Koordinativno tijelo) je tijelo državne uprave nadležno za poslove civilne zaštite čija zadaća je koordiniranje aktivnosti dionika u zaštiti kritične infrastrukture i jačanja otpornosti kritičnih subjekata.

(2) U ostvarivanju zadaća iz stavka 1. ovoga članka Koordinativno tijelo:

- izrađuje i predlaže propise koji se odnose na zaštitu nacionalne kritične infrastrukture i povećanje otpornosti kritičnih subjekata
- predlaže Vladi Republike Hrvatske na usvajanje dokumente u vezi sa zaštitom nacionalne kritične infrastrukture i povećanjem otpornosti kritičnih subjekata
- nadzire i usmjerava proces utvrđivanja kritičnih subjekata

- prikuplja, analizira i razmjenjuje informacije s nadležnim tijelima, regulatornim tijelima i kritičnim subjektima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugim dionicima u sustavu
- izrađuje smjernice za poboljšanje stanja zaštite kritične infrastrukture i jačanje otpornosti kritičnih subjekata
- vodi i ažurira popis kritičnih subjekata u Republici Hrvatskoj
- vodi i ažurira popis sigurnosnih koordinatora u nadležnim tijelima i kritičnim subjektima
- u suradnji s nadležnim tijelima redovito prati i procjenjuje prijetnje te predlaže mjere za jačanje otpornosti i zaštitu kritične infrastrukture
- u suradnji s nadležnim tijelima izrađuje međusektorska mjerila
- koordinira organizaciju i provedbu edukacija i vježbi u području zaštite kritične infrastrukture i jačanja otpornosti kritičnih subjekata
- surađuje sa znanstveno-istraživačkim institucijama u području unaprjeđenja mjera i postupaka za smanjenje rizika i povećanja otpornosti kritičnih subjekata
- sudjeluje u organizaciji, koordinaciji i provedbi mjera suradnje između javnog i privatnog sektora u cilju zaštite i jačanja otpornosti kritičnih subjekata
- provodi postupak izdavanja i ukidanja certifikata pravnim osobama i obrtima za zaštitu kritične infrastrukture
- surađuje s Europskom komisijom i trećim zemljama, te kao jedinstvena kontakt točka obavlja prekograničnu suradnju i surađuje s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica, kao i Skupinom za otpornost kritičnih subjekata koju čine predstavnici država članica i Europske komisije
- u cilju jačanja otpornosti kritičnih subjekata i smanjenja njihovog administrativnog opterećenja provodi savjetovanja s državama članicama u pogledu kritičnih subjekata koji upotrebljavaju fizički povezanu kritičnu infrastrukturu, koji su dio korporativnih struktura povezanih ili u vezi s kritičnim subjektima drugih država članica, te koji su utvrđeni kao kritični subjekti u jednoj državi članici, a pružaju ključne usluge drugim državama članicama ili u drugim državama članicama
- svake dvije godine podnosi Europskoj komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o utvrđenim incidentima, uključujući broj obavijesti o incidentima, prirodi prijavljenih incidenata i poduzetim mjerama
- koordinira procese i sudjeluje u utvrđivanju kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja i njihovoj zaštiti u suradnji s nadležnim tijelima
- zaprima zahtjeve i koordinira postupak provjere podobnosti u skladu sa zahtjevima sigurnosnih koordinatora u kritičnim subjektima
- u roku od tri mjeseca nakon imenovanja ili uspostavljanja, obavještava Europsku komisiju o imenovanim nadležnim tijelima i jedinstvenoj kontaktnoj točki, o njihovim zadaćama i odgovornostima, te o svakoj promjeni u imenovanju, zadaćama i odgovornostima.

*Suradnja nadležnih tijela s tijelima iz
zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti*

Članak 10.

(1) Nadležna tijela i nadležna tijela za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti međusobno surađuju i razmjenjuju relevantne informacije, i to informacije o:

- utvrđivanju kritičnih subjekata na temelju ovoga Zakona

- rizicima, prijetnjama i incidentima kojima su izloženi kritični subjekti, kao i poduzetim mjerama kao odgovor na rizike, prijetnje i incidente, neovisno o tome potječu li ti rizici, prijetnje i incidenti iz kibernetičkog ili fizičkog prostora
- fizičkim mjerama zaštite i zahtjevima kibernetičke sigurnosti koje ti subjekti provode
- rezultatima nadzornih aktivnosti provedenih nad postupanjem kritičnih subjekata sukladno ovom Zakonu odnosno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti.

(2) Nadležna tijela mogu zatražiti od tijela nadležnih za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti da izvršavaju svoje nadzorne ovlasti i nad subjektima koji su utvrđeni kao kritični subjekti.

(3) Koordinativno tijelo i središnje državno tijelo za kibernetičku sigurnost sporazumom uređuju sva bitna pitanja koja se odnose na razmjenu informacija i koordinaciju nadležnih tijela, uključujući način razmjene informacija iz stavka 1. ovoga članka.

III. NACIONALNI OKVIR ZA OTPORNOST KRITIČNIH SUBJEKATA

Akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata

Članak 11.

(1) Akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata je srednjoročni akt strateškog planiranja kojim se utvrđuju posebni ciljevi i mjere temeljeni na relevantnim nacionalnim, višesektorskim i sektorskim strategijama, radi postizanja i održavanja visoke razine otpornosti kritičnih subjekata, a koji obuhvaća sve sektore propisane Prilogom I. ovoga Zakona.

(2) Akt strateškog planiranja iz stavka 1. ovoga članka donosi se nakon savjetovanja sa svim relevantnim dionicima, a sadrži sljedeće elemente:

- posebne ciljeve i prioritete u svrhu jačanja opće otpornosti kritičnih subjekata uzimajući u obzir prekogranične i međusektorske ovisnosti i međuovisnosti
- upravljački okvir za postizanje posebnih ciljeva i prioriteta, uključujući opis uloga i odgovornosti nadležnih tijela, kritičnih subjekata i drugih strana uključenih u provedbu akta
- opis mjera potrebnih za jačanje opće otpornosti kritičnih subjekata
- opis postupka kojim se utvrđuju kritični subjekti
- opis postupka kojim se podupiru kritični subjekti, uključujući mjere za poboljšanje suradnje između javnih i privatnih dionika
- popis glavnih tijela i relevantnih dionika koji nisu kritični subjekti, a koji su uključeni u provedbu akta
- okvir politike za koordinaciju među nadležnim tijelima na temelju ovoga Zakona i nadležnim tijelima na temelju zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, u svrhu dijeljenja informacija o kibernetičkim sigurnosnim rizicima, kibernetičkim prijetnjama i kibernetičkim incidentima te rizicima, prijetnjama i incidentima izvan kibernetičkog prostora te izvršavanja nadzornih zadaća
- opis već uspostavljenih mjera čiji je cilj malim i srednjim poduzećima, u smislu Priloga Preporuke Europske komisije 2003/361/EZ o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.05.2003.), a koje je Republika Hrvatska utvrdila kao kritične subjekte

olakšati provedbu procjene rizika i implementaciju tehničkih, sigurnosnih i organizacijskih mjera kako bi se osigurala njihova otpornost.

(3) Akt strateškog planiranja iz stavka 1. ovoga članka izrađuje Koordinativno tijelo, a donosi Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada).

(4) Izvješćavanje, praćenje i vrednovanje akta strateškog planiranja iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s propisom koji uređuje područje strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske.

(5) Koordinativno tijelo obavještava Europsku komisiju o donesenom nacionalnom aktu strateškog planiranja iz stavka 1. ovoga članka i o svakoj njegovoj izmjeni odnosno ažuriranju, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana donošenja, izmjene odnosno ažuriranja.

(6) Akt strateškog planiranja iz stavka 1. ovoga članka ažurira se najmanje svake četiri godine, pri čemu se na postupak ažuriranja na odgovarajući način primjenjuje stavak 3. ovoga članka.

Nacionalna procjena rizika kritične infrastrukture

Članak 12.

(1) Nacionalnu procjenu rizika kritične infrastrukture koju izrađuje Koordinativno tijelo, donosi Vlada, na prijedlog ministra nadležnog za poslove civilne zaštite (u daljnjem tekstu: ministar).

(2) Nacionalna procjena rizika kritične infrastrukture predstavlja podlogu za utvrđivanje kritičnih subjekata u skladu s člankom 17. ovoga Zakona i određivanje mjera za otpornost kritičnih subjekata.

(3) U Nacionalnoj procjeni rizika kritične infrastrukture uzimaju se u obzir relevantni rizici uzrokovani prirodnim i ljudskim djelovanjem, uključujući rizike međusektorske ili prekogranične prirode, nesreće, prirodne katastrofe, izvanredna stanja u području javnog zdravlja, hibridne ili druge prijetnje i kaznena djela terorizma.

(4) Pri izradi Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture u obzir se uzimaju:

- opća procjena rizika provedena na temelju članka 6. stavka 1. Odluke br. 1313/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu (SL L 347, 20.12.2013.)
- druge relevantne procjene rizika provedene u skladu s odredbama posebnih propisa koji se odnose na procjenu rizika od poplava te sprječavanje velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, te odredbe Uredbe (EU) 2017/1938 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2017. o mjerama zaštite sigurnosti opskrbe plinom i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 994/2010, (SL L 280, 28.10.2017.) i Uredbe (EU) 2019/941 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o pripravnosti na rizike u sektoru električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2005/89/EZ (SL L 158, 14.6.2019.)
- relevantni rizici koji proizlaze iz opsega ovisnosti među sektorima propisanih u Prilogu I. ovoga Zakona, među ostalim, njihov opseg ovisnosti o subjektima koji se nalaze unutar drugih država članica i trećih zemalja te utjecaj koji znatan poremećaj u jednom

sektoru može imati na druge sektore, uključujući sve znatne rizike za građane i unutarnje tržište. U tu svrhu Koordinativno tijelo surađuje s nadležnim tijelima drugih država članica i nadležnim tijelima trećih zemalja

- sve informacije o incidentima koji su prijavljeni u skladu s člankom 32. ovoga Zakona.

(5) U roku od tri mjeseca od izrade Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture, Koordinativno tijelo dostavlja Europskoj komisiji relevantne informacije o utvrđenim vrstama rizika kao i ishodima Nacionalne procjene rizika, po sektorima i podsektorima kritičnih subjekata.

(6) Nacionalna procjena rizika kritične infrastrukture izrađuje se najmanje svake četiri godine.

(7) Koordinativno tijelo i nadležna tijela, potvrđenim kritičnim subjektima stavljaju na raspolaganje relevantne informacije i elemente iz Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture, radi lakše provedbe njihovih vlastitih procjena rizika i poduzimanja mjera za osiguravanje njihove otpornosti u skladu s ovim Zakonom.

IV. UTVRĐIVANJE I POTVRĐIVANJE KRITIČNIH SUBJEKATA

Nadležna tijela

Članak 13.

(1) Nadležna tijela utvrđuju kritične subjekte u sektorima iz svoje nadležnosti.

(2) Za sektore navedene u Prilogu I. ovoga Zakona nadležna tijela su:

- tijelo državne uprave nadležno za energetiku za sektor „energetika”
- tijelo državne uprave nadležno za promet za sektor „promet”
- Hrvatska narodna banka za sektor „bankarstvo”
- Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga za sektor „infrastrukture financijskog tržišta”
- tijelo državne uprave nadležno za zdravstvo za sektor „zdravstvo” i sektor „voda namijenjena za ljudsku potrošnju”
- tijelo državne uprave nadležno za vodno gospodarstvo za sektor „otpadne vode” i sektor „voda namijenjena za ljudsku potrošnju”
- tijelo državne uprave nadležno za vodno gospodarstvo za sektor „regulacijske i zaštitne vodne građevine za obranu od poplava”
- za sektor „digitalna infrastruktura”:
 - a) tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju za kategoriju subjekata „pružatelji usluga povjerenja”
 - b) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti za kategorije subjekata „pružatelji javnih elektroničkih komunikacijskih mreža” i „pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga”
 - c) središnje državno tijelo za kibernetičku sigurnost za kategorije subjekata: „pružatelji središta za razmjenu internetskog prometa”, „pružatelji usluga DNS-a, osim operatora korijenskih poslužitelja naziva”, „pružatelji usluga računalstva u oblaku”, „pružatelji usluga podatkovnog centra” te „pružatelji mreže za isporuku sadržaja”

- d) tijelo državne uprave nadležno za znanost i obrazovanje za kategoriju subjekta, „registar naziva vršne nacionalne internetske domene“
- za sektor „javni sektor“:
 - a) tijela državne vlasti
 - b) druga državna tijela
 - c) tijela državne uprave svako u svom djelokrugu za područje koje nije obuhvaćeno nekim od posebnih sektora propisanih ovim Zakonom
- tijelo državne uprave nadležno za poljoprivredu za sektor „proizvodnja, prerada i distribucija hrane“
- tijelo državne uprave nadležno za industriju za sektor „proizvodnja, skladištenje i prijevoz opasnih tvari“
- tijelo državne uprave nadležno za obrazovne ustanove i ustanove koje provode ključne istraživačke aktivnosti za sektor „znanost i obrazovanje“ i „svemir“
- tijelo državne uprave nadležno za kulturu i medije za sektor „kultura i mediji“.

Analiza rizika

Članak 14.

(1) Nadležna tijela u postupku utvrđivanja kritičnih subjekata provode sektorsku analizu rizika kojom se utvrđuju ukupni učinci prekida i/ili prestanka rada kritičnog subjekta, a koja se provodi uz poštivanje međusektorskih i sektorskih mjerila za analizu rizika uz primjenu utvrđene metodologije izrade analize rizika.

(2) Ministar pravilnikom propisuje metodologiju za izradu analize i procjene rizika.

Međusektorska mjerila

Članak 15.

(1) Koordinativno tijelo u suradnji s nadležnim tijelima izrađuje opće, brojčane i opisne pokazatelje međusektorskih mjerila za analizu rizika.

(2) Ministar odlukom utvrđuje međusektorska mjerila za analizu rizika subjekata u svim sektorima koja uključuju:

- ljudske gubitke, pri čemu se procjenjuje mogući broj smrtno stradalih i/ili ozlijeđenih osoba zbog prekida rada pojedine kritične infrastrukture
- gospodarske posljedice, koje se procjenjuju s obzirom na pokazatelj gospodarskog gubitka i/ili smanjenje kvalitete usluga, uključivo i moguće učinke na okoliš
- utjecaj na javnost, koji se procjenjuje s obzirom na utjecaj na povjerenje javnosti, tjelesne i duševne patnje i remećenje svakodnevnog života, uključivo i gubitak osnovnih javnih usluga.

Sektorska mjerila

Članak 16.

(1) Sektorska mjerila za analizu rizika utvrđuju nadležna tijela u suradnji s regulatornim tijelima i strukovnim udruženjima za svaki pojedini sektor, sukladno njegovim specifičnostima.

(2) Nadležna tijela su dužna Koordinativnom tijelu dostaviti sektorska mjerila za analizu rizika iz stavka 1. ovoga članka.

Utvrđivanje kritičnih subjekata

Članak 17.

(1) Pri utvrđivanju kritičnih subjekata nadležna tijela u obzir uzimaju ishode sektorske analize rizika iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona, akta strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata iz članka 11. ovoga Zakona i Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture iz članka 12. ovoga Zakona, uz dodatno razmatranje sljedećih kriterija:

- pruža li subjekt jednu ili više ključnih usluga
- posluje li subjekt, odnosno obavlja li djelatnost na području Republike Hrvatske i nalazi li se kritična infrastruktura kojom upravlja na području Republike Hrvatske
- ima li incident na kritičnoj infrastrukturi subjekta znatne negativne učinke na pružanje ključnih usluga ili međusektorske negativne učinke.

(2) Pri utvrđivanju značaja negativnog učinka incidenta iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka, u obzir se uzimaju sljedeći kriteriji:

- broj korisnika koji se oslanjaju na ključne usluge koje pruža subjekt
- opseg ovisnosti drugih sektora i podsektora o ključnim uslugama
- stupanj i trajanje učinka koje bi incidenti mogli imati na gospodarske i društvene aktivnosti, na okoliš, javnu zaštitu i sigurnost ili zdravlje stanovništva
- tržišni udio subjekta na tržištu ključne usluge ili ključnih usluga
- geografsko područje na koje bi incident mogao utjecati, uključujući sve prekogranične učinke, uzimajući u obzir ranjivost povezanu sa stupnjem izolacije određenih vrsta geografskih područja, kao što su otočne regije, udaljene regije ili planinska područja
- važnost kritičnog subjekta u održavanju dostatne razine ključne usluge, uzimajući u obzir raspoloživost alternativnih načina pružanja te ključne usluge.

(3) U postupku utvrđivanja, subjekti koji pružaju ključne usluge su dužni, na zahtjev nadležnog tijela, dostaviti podatke nužne za utvrđivanje značaja negativnog učinka incidenta na pružanje ključnih usluga ili međusektorskih negativnih učinaka.

(4) Pragove za utvrđivanje značaja negativnog učinka propisuje ministar pravilnikom iz članka 14. stavka 2. ovoga Zakona.

Potvrđivanje kritičnih subjekata

Članak 18.

(1) Koordinativno tijelo izrađuje prijedlog o potvrđivanju kritičnih subjekata na temelju prijedloga utvrđenih kritičnih subjekata od strane nadležnih tijela iz područja svoje odgovornosti.

(2) Prijedlozi nadležnih tijela iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati sljedeće podatke:

- naziv subjekta
- adresu i ažurirane podatke za kontakt, uključujući adresu elektroničke pošte i telefonske brojeve
- opis ključne usluge koju subjekt pruža.

(3) Na prijedlog Koordinativnog tijela, Vlada odlukom potvrđuje kritične subjekte.

(4) Koordinativno tijelo je dužno u roku od 30 dana od dana donošenja dostaviti nadležnim tijelima odluku iz stavka 3. ovoga članka, u dijelu koji se odnosi na sektor, odnosno kategoriju subjekata iz njihove nadležnosti.

(5) Koordinativno tijelo je o potvrđivanju kritičnih subjekata dužno obavijestiti tijelo nadležno za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti u roku od 30 dana od donošenja odluke iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Ako se na neki od potvrđenih kritičnih subjekata odnose izuzeća od primjene ovoga Zakona navedene u članku 5. ovoga Zakona, Koordinativno tijelo će u obavijesti iz stavka 4. ovoga članka navesti postojanje tih izuzeća.

(7) Nakon donošenja odluke o potvrđivanju kritičnih subjekata, Koordinativno tijelo kao Jedinstvena kontaktna točka, bez nepotrebne odgode te, nakon toga, prema potrebi, a najmanje svake četiri godine, Europskoj komisiji dostavlja sljedeće podatke:

- popis ključnih usluga kada postoje bilo koje dodatne ključne usluge u odnosu na popis ključnih usluga koje je propisala Europska komisija
- broj kritičnih subjekata utvrđenih za svaki sektor i podsektor naveden u Prilogu I. ovoga Zakona te za svaku ključnu uslugu
- međusektorska mjerila koja se primjenjuju za utvrđivanje jednog ili više kriterija iz članka 17. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, a koja mogu biti prikazana u nepromijenjenom ili u agregiranom obliku.

Obavještavanje kritičnih subjekata

Članak 19.

(1) Odluku iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona nadležna tijela su dužna u roku 30 dana od donošenja dostaviti kritičnim subjektima te ih obavijestiti o obvezama koje kritični subjekti imaju na temelju ovoga Zakona i rokovima za provedbu tih obveza.

(2) Ako se na kritični subjekt odnose izuzeća iz članka 5. ovoga Zakona, nadležno tijelo dužno je postojanje izuzeća navesti u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka.

Izvjestavanje o procjenama rizika i sigurnosnim planovima

Članak 20.

(1) Nadležna tijela dostavljaju Koordinativnom tijelu izvješće o stanju izrade procjena rizika i sigurnosnih planova za sektore iz svoje nadležnosti, u prvom tromjesečju tekuće godine za proteklu godinu.

(2) Koordinativno tijelo na temelju dostavljenih izvješća iz stavka 1. ovoga članka izrađuje i dostavlja Vladi godišnje izvješće o izrađenosti procjena rizika i sigurnosnih planova/planova otpornosti kritičnih subjekata, najkasnije do 30. lipnja tekuće godine za prethodnu godinu.

Ažuriranje popisa kritičnih subjekata

Članak 21.

(1) Nadležna tijela po potrebi, a najmanje svake četiri godine, preispituju i ažuriraju popis kritičnih subjekata potvrđenih odlukom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona te Koordinativnom tijelu dostavljaju podatke o utvrđenim novim kritičnim subjektima iz svoje nadležnosti, odnosno prijedlog da se određeni subjekt više ne smatra kritičnim subjektom.

(2) Postupak utvrđivanja i potvrđivanja subjekata iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s člancima 17., 18. i 19. ovoga Zakona.

(3) Nadležno tijelo dužno je obavijestiti kritične subjekte iz svoje nadležnosti o početku ili prestanku provođenja obveza iz ovoga Zakona.

V. OBVEZE KRITIČNIH SUBJEKATA

Procjena rizika koju provode kritični subjekti

Članak 22.

(1) Kritični subjekt dužan je u roku od devet mjeseci od zaprimanja obavijesti iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona, a zatim najmanje svake četiri godine, izraditi procjenu rizika kako bi procijenio sve relevantne rizike koji bi mogli poremetiti pružanje njegovih ključnih usluga.

(2) U izradi procjene rizika kritični subjekt surađuje s nadležnim tijelom, regulatornim tijelom i Koordinativnim tijelom.

(3) Prilikom izrade procjene rizika, u obzir se uzimaju svi relevantni prirodni i ljudskim djelovanjem uzrokovani rizici koji bi mogli dovesti do incidenta, osobito oni koji su međusektorske ili prekogranične prirode, kao i nesreće, prirodne katastrofe, izvanredna stanja u području javnog zdravlja te hibridne prijetnje i druge neprijateljske prijetnje, uključujući kaznena djela terorizma i s njime povezana kaznena djela.

(4) Kritični subjekt dužan je prilikom izrade procjene rizika uzeti u obzir opseg u kojem drugi sektori navedeni u Prilogu I. ovoga Zakona ovise o ključnoj usluzi koju pruža i opseg u kojem taj kritični subjekt ovisi o ključnim uslugama koje pružaju drugi kritični subjekti u takvim drugim sektorima, uključujući prema potrebi u susjednim državama članicama i trećim zemljama.

(5) Kritični subjekti putem nadležnog tijela dostavljaju procjenu rizika Koordinativnom tijelu.

(6) Kritični subjekti su izravno odgovorni za provedbu obveza u upravljanju rizicima te za zaštitu i osiguranje kontinuiteta poslovanja, pri čemu je nužna suradnja s nadležnim tijelima.

Sigurnosni plan kritičnog subjekta

Članak 23.

(1) Kritični subjekt je dužan, na temelju procjene rizika iz članka 22. ovoga Zakona, izraditi sigurnosni plan koji obuhvaća mjere zaštite i osiguranja kontinuiteta poslovanja i isporuke usluga za svaku ključnu uslugu, te mjere za osiguravanje otpornosti.

(2) Kritični subjekt je dužan sigurnosni plan izraditi u roku 12 mjeseci od zaprimanja obavijesti iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona, te ga ažurirati najmanje jednom godišnje i o tome obavijestiti nadležno tijelo.

(3) Sigurnosni plan iz stavka 1. ovoga članka kritični subjekt donosi uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela, a pri davanju suglasnosti, nadležno tijelo je dužno samostalno ili u suradnji s regulatornim tijelom utvrditi je li sigurnosni plan izrađen u skladu s procjenom rizika.

(4) Obavijest o donošenju sigurnosnog plana kritični subjekt je dužan dostaviti nadležnom tijelu u roku od 30 dana od njegovog donošenja.

(5) Nadležna tijela i kritični subjekti dužni su, na zahtjev Koordinativnog tijela, dostaviti podatke i informacije u vezi s upravljanjem rizicima i osiguranjem kontinuiteta poslovanja kritičnih subjekata.

Sadržaj sigurnosnog plana

Članak 24.

Sigurnosni plan kritičnog subjekta sadrži:

- utvrđene prioritete zaštite ključnih dijelova, sustava, mreža i objekata (kritične infrastrukture)
- popis prijetnji koje mogu ugroziti kritični subjekt
- analize rizika temeljene na scenarijima realnih prijetnji (najgori slučaj i najvjerojatniji slučaj), ranjivosti svakog objekta, sustava, mreža i funkcionalnosti i mogućim posljedicama u redovnom radu te u slučaju većeg poremećaja i/ili prestanka rada/korištenja kritične infrastrukture, uključujući i rizik od napuštanja lokacije kritične infrastrukture, a uzimajući u obzir sve prijetnje iz podstavka 2. ovoga stavka
- utvrđene mjere i postupke za smanjenje ranjivosti i osiguranje djelovanja svih utvrđenih kritičnih dijelova ili objekata mreže ili sustava, uz primjenu:
 - a) stalnih sigurnosnih mjera koje uključuju fizičke, tehničke i organizacijske mjere te postupaka ranog upozoravanja i jačanja svijesti
 - b) stupnjevanih sigurnosnih mjera koje se aktiviraju ovisno o intenzitetu i/ili jačini prijetnji
 - c) mjera za otpornost kritičnih subjekata koje se odnose na:
 - 1. sprječavanje nastanka svih oblika incidenata, smanjenje rizika i utjecaja prijetnji i mjere za prilagodbu klimatskim promjenama

2. osiguravanje odgovarajuće fizičke zaštite prostora i kritične infrastrukture, uzimajući u obzir, primjerice, ograde, pregrade, alate za nadzor područja i rutinske postupke za nadzor područja, opremu za otkrivanje i kontrolu pristupa
 3. odgovaranje na posljedice incidenata, odupiranje njima i njihovo ublažavanje, uzimajući u obzir provedbu postupaka i protokola za upravljanje rizicima i kriznim situacijama te rutinske postupke upozoravanja
 4. oporavak od incidenata, uzimajući u obzir mjere za kontinuitet poslovanja i utvrđivanje alternativnih lanaca opskrbe kako bi se nastavilo s pružanjem ključne usluge
 5. osiguravanje odgovarajućeg upravljanja sigurnošću zaposlenika i vanjskih pružatelja usluga, uzimajući u obzir mjere kao što su utvrđivanje kategorija osoblja koje obavlja kritične funkcije, utvrđivanje prava na pristup prostorima, kritičnoj infrastrukturi i osjetljivim informacijama, uspostavljanje postupaka za provjere podobnosti i određivanje kategorija osoba koje moraju proći te provjere podobnosti te utvrđivanje odgovarajućih kvalifikacija i zahtjeva u pogledu osposobljavanja
 6. informiranje relevantnog osoblja o mjerama navedenima u podtočkama od 1. do 5. ove točke, uzimajući u obzir tečajeve osposobljavanja, informativne materijale i vježbe
- popis odgovornih osoba za kontakt, popis institucija i službi koje se pozivaju u hitnom slučaju i druge podatke vezane uz provedbu sigurnosnog plana u hitnim situacijama
 - popis radnih mjesta, funkcija i poslova koje obavljaju osobe za koje se provodi provjera podobnosti.

Drugi odgovarajući dokumenti i mjere

Članak 25.

(1) Ako je kritični subjekt, na temelju posebnih propisa, proveo druge procjene rizika ili izradio dokumente koji su značajni za procjenu rizika kritičnog subjekta, može se koristiti tim procjenama i dokumentima u svrhu procjene rizika iz članka 22. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je kritični subjekt izvršio obvezu izrade sigurnosnog plana ako je, na temelju posebnih propisa, izradio drugi planski dokument koji sadrži elemente propisane člankom 24. ovoga Zakona.

(3) Nadležno tijelo utvrđuje usklađenost procjena odnosno dokumenata iz stavaka 1. i 2. ovoga članka s odredbama ovoga Zakona te dostavlja pisanu obavijest o jednakovrijednosti dokumenata kritičnom subjektu i Koordinativnom tijelu.

(4) Pri izvršavanju nadzornih funkcija koje nadležna tijela provode na temelju posebnih propisa kojima se uređuje područje pružanja određenih ključnih usluga, nadležno tijelo može utvrditi da su postojeće mjere za jačanje otpornosti koje je poduzeo kritični subjekt i koje se na odgovarajući i razmjeran način odnose na tehničke, sigurnosne i organizacijske mjere iz stavka 1. ovoga članka djelomično ili u cijelosti sukladne mjerama određenim nacionalnim aktom strateškog planiranja iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona.

*Norme***Članak 26.**

Na sva sredstva, uređaje i ostalu opremu koja se koristi u zaštiti kritičnih subjekata kao i kvalitetu i sigurnost poslovanja, primjenjuju se hrvatske norme, a u izostanku hrvatskih normi, primjenjuju se europske norme kako je definirano u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 1025/2012, odnosno druge specijalizirane norme i prihvaćena pravila struke.

VI. PRIVATNA ZAŠTITA KRITIČNIH SUBJEKATA*Ugovaranje poslova i usluga***Članak 27.**

(1) Kritični subjekti mogu obavljanje poslova privatne zaštite kritične infrastrukture ugovorom povjeriti pravnim osobama i obrtima koji posjeduju certifikat iz članka 28. ovoga Zakona.

(2) O ugovorima iz stavka 1. ovoga članka, kritični subjekt izvješćuje nadležno tijelo i Koordinativno tijelo.

*Certifikat za provedbu privatne zaštite kritičnih subjekata***Članak 28.**

(1) Pravna osoba i obrt koji obavlja poslove privatne zaštite u objektima, sustavima i mrežama kritičnih subjekata mora biti certificiran sukladno uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

(2) Certifikat za provedbu privatne zaštite kritične infrastrukture iz stavka 1. ovoga članka izdaje se pravnim osobama i obrtima rješenjem tijela državne uprave nadležnog za poslove civilne zaštite.

(3) Certifikat se izdaje s rokom važenja od četiri godine, nakon čega se može obnoviti.

(4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Uvjeti za ishođenje certifikata***Članak 29.**

(1) Pravnoj osobi i obrtu može se izdati certifikat za provedbu privatne zaštite kritične infrastrukture ako ispunjava sve sljedeće uvjete:

- posjeduje odobrenje nadležnog tijela državne uprave za poslove privatne zaštite za obavljanje djelatnosti privatne zaštite - tjelesne zaštite ili privatne zaštite - tehničke zaštite ili za izradu prosudbe ugroženosti

- posjeduje potvrdu da od dana izdavanja odobrenja iz podstavka 1. ovoga stavka nije bilo zabrane rada zbog nezakonitosti poslovanja
- posjeduje najmanje dvije godine radnog iskustva u zaštiti objekata najvišeg ili visokog stupnja razine rizika, odnosno istovjetnih objekata sukladno drugim propisima
- posjeduje jedan ili više ISO certifikata vezanih uz upravljanje kvalitetom poslovanja u okviru zaštite i sigurnosti
- ima najmanje jednog ili više zaposlenika koji imaju najmanje dvije godine radnog iskustva u zaštiti objekata i prostora više i visoke razine rizika sukladno posebnom propisu koji uređuje djelatnost privatne zaštite, odnosno istovjetnih objekata sukladno drugim propisima, te su za njih provedene provjere iz kaznene i prekršajne evidencije
- posjeduje dokaz o pozitivnom poslovanju u posljednje tri godine
- vlasnik obrta, te osnivač, predsjednik i članovi uprave, kao i osobe ovlaštene za zastupanje trgovačkog društva i njihovi zaposlenici nisu osuđivani za kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva, kaznena djela protiv Republike Hrvatske, kaznena djela protiv zdravlja ljudi, kaznena djela počinjena u sastavu zločinačkog udruženja, kaznena djela protiv javnog reda, koruptivnih kaznenih djela, kaznenih djela prijevare, pranja novca, financiranja terorizma, utaje poreza ili carine, kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja te kaznenih djela protiv računalnih sustava, programa i podataka.

(2) Zahtjev za izdavanje certifikata podnosi se tijelu državne uprave nadležnom za poslove civilne zaštite.

(3) Uz zahtjev za izdavanje certifikata za provedbu privatne zaštite kritične infrastrukture prilažu se dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. podstavaka 3. do 6. ovoga članka.

(4) Tijelo iz stavka 2. ovoga članka pribavit će po službenoj dužnosti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. podstavaka 1., 2. i 7. ovoga članka.

(5) Pravnoj osobi i obrtu tijelo državne uprave nadležno za poslove civilne zaštite rješenjem će ukinuti certifikat u sljedećim slučajevima:

- ako se utvrdi da je pravna osoba i obrt prestala udovoljavati propisanim uvjetima iz stavka 1. ovoga članka
- kada kritični subjekt izvijesti tijelo državne uprave nadležno za poslove civilne zaštite da je za pravnu osobu i obrt uslijed nepoštivanja obveza preuzetih ugovorom vođen sudski postupak i donesena pravomoćna presuda u korist kritičnog subjekta
- ako se protiv vlasnika, osnivača pravne osobe, obrta i/ili odgovorne osobe u pravnoj osobi i obrtu vode kazneni ili prekršajni postupci koji su zapreka prema posebnom propisu koji uređuju djelatnost privatne zaštite
- ako postoje sigurnosne zapreke sukladno propisu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) O izdanim certifikatima za pružanje usluge privatne zaštite kritične infrastrukture Koordinativno tijelo vodi registar koji sadrži: naziv pravne osobe i obrta, popis zaposlenika koji provode zaštitu kritične infrastrukture, datum izdavanja i važenja certifikata.

Obnova certifikata

Članak 30.

(1) Zahtjev za obnovu certifikata za provedbu privatne zaštite kritične infrastrukture pravna osoba i obrt dužan je podnijeti najkasnije tri mjeseca prije isteka roka na koji je izdan važeći certifikat.

(2) Na postupak obnove certifikata odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 29. ovoga Zakona.

Obveze pravne osobe i obrta i njihovih zaposlenika koji provode privatnu zaštitu kritične infrastrukture

Članak 31.

(1) Zaposlenici pravnih osoba i obrta koji provode privatnu zaštitu kritične infrastrukture dužni su čuvati i zaštititi poslovnu tajnu i osobne podatke naručitelja usluga, sukladno propisima iz područja zaštite tajnosti podataka i zaštite osobnih podataka, što se utvrđuje ugovorom iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Zaposlenici u pravnim osobama i obrtima za provedbu privatne zaštite kritične infrastrukture, te zaposlenici unutarnje službe zaštite kritičnog subjekta, moraju najmanje jednom u tri godine pohađati edukaciju koje organizira Koordinativno tijelo, o čemu se vodi evidencija u tijelu državne uprave nadležnom za poslove civilne zaštite.

(3) Edukacija iz stavka 2. ovoga članka se provodi iz sljedećih tematskih cjelina:

- metodologija za izradu analiza i procjenjivanje rizika od katastrofa za Republiku Hrvatsku
- posljedice velikih nesreća i katastrofa po stanovništvo, materijalna i kulturna dobra i okoliš
- sadržaj procjene rizika i planova djelovanja civilne zaštite jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave
- ugroženost i zaštita kritičnih infrastrukture
- obilježja prirodnih i tehničko-tehnoloških velikih nesreća i katastrofa
- postupanje u odgovoru na prijetnje i incidente
- način izrade planskih dokumenata i informiranja javnosti u postupku donošenja
- sadržaj procjene rizika i operativnih planova civilne zaštite pravnih osoba
- sadržaj procjene rizika i operativnih planova pravnih osoba koje obavljaju djelatnost s opasnim tvarima
- vanjski planovi jedinica područne (regionalne) samouprave za područja postrojenja koja obavljaju djelatnost s opasnim tvarima.

(4) Sadržaj i termini edukacija objavljuju se na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za poslove civilne zaštite.

VII. OBAVJEŠTAVANJE O INCIDENTIMA

Obavijest i utvrđivanje značaja incidenta

Članak 32.

(1) U slučaju incidenta, kritični subjekt dužan je, bez odgađanja, poduzeti mjere i aktivnosti za zaštitu kritične infrastrukture i ključnih usluga.

(2) Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta, dužan je o incidentu koji ima značajan učinak na pružanje usluge i kontinuitet poslovanja, bez odgađanja izvijestiti nadležno tijelo i Koordinativno tijelo, a ako to nije moguće, prva obavijest mora biti dostavljena najkasnije u roku od 24 sata od saznanja da se dogodio incident.

(3) Kritični subjekt dužan je, najkasnije u roku od 30 dana od dostave obavijesti o incidentu, dostaviti detaljno izvješće nadležnom tijelu.

(4) Obavijest o incidentu iz stavka 2. ovoga članka mora sadržavati detaljni opis incidenta, podatke o posljedicama incidenta te sažetak mjera koje su primijenjene za ublažavanje incidenta ili će se primjenjivati radi otklanjanja uočene ranjivosti i sprječavanja pojave budućih incidenata.

(5) U obavijesti iz stavka 2. ovoga članka moraju se navesti svi dostupni podaci koji su potrebni kako bi nadležno tijelo moglo utvrditi prirodu, uzrok i moguće posljedice incidenta, među ostalim sve dostupne podatke koji su potrebni za utvrđivanje svih prekograničnih učinaka incidenta.

(6) Pri utvrđivanju značaja incidenta, posebno se uzimaju u obzir sljedeći kriteriji:

- broj i udio korisnika na koje poremećaj utječe
- trajanje poremećaja
- geografsko područje pogođeno poremećajem, uzimajući u obzir moguću geografsku izoliranost područja.

(7) Nakon primitka obavijesti iz stavka 2. ovoga članka, nadležno tijelo će u najkraćem roku kritičnom subjektu dostaviti relevantne podatke koje se odnose na daljnje postupanje, uključujući podatke kojima bi se mogao poduprijeti djelotvoran odgovor kritičnog subjekta na incident.

(8) Kada se utvrdi da se radi o javnom interesu, Koordinativno tijelo će uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela i kritičnog subjekta, o incidentu obavijestiti javnost.

Prekogranični učinci incidenta

Članak 33.

(1) Na temelju podataka o incidentu, koje je kritični subjekt dostavio putem nadležnog tijela, Koordinativno tijelo obavješćuje jedinstvene kontaktne točke drugih pogođenih država članica ako incident ima ili može imati znatan utjecaj na kritične subjekte i kontinuitet pružanja ključnih usluga jednoj ili više drugih država članica ili u jednoj ili u više drugih država članica.

(2) Ako incident ima ili bi mogao imati znatan učinak na kontinuitet pružanja ključnih usluga za šest ili više država članica ili u njima, Koordinativno tijelo je o incidentu dužno obavijestiti Europsku komisiju.

(3) Koordinativno tijelo dužno je s podacima iz stavka 1. ovoga članka postupati u skladu s pravnim aktima Europske unije odnosno posebnim propisima Republike Hrvatske, na način kojim se poštuje njihova povjerljivost i štiti sigurnost i komercijalni interes kritične infrastrukture na kojoj se dogodio incident.

VIII. PROVJERA PODOBNOSTI

Zahtjev za provjeru podobnosti

Članak 34.

(1) Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta može podnijeti zahtjev Koordinativnom tijelu za provjeru podobnosti osoba koje:

- imaju osjetljive funkcije u kritičnom subjektu ili obavljaju poslove za kritični subjekt, posebno u vezi s mjerama otpornosti i zaštite kritične infrastrukture
- imaju ovlaštenje za izravan ili daljinski pristup prostorima, informacijskim ili kontrolnim sustavima povezanim sa sigurnošću
- se razmatraju za zapošljavanje na prethodno navedene funkcije.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se sukladno procjeni rizika kritičnog subjekta iz članka 22. ovoga Zakona i sigurnosnom planu iz članka 23. ovoga Zakona.

(3) Zahtjevi iz stavka 1. ovoga članka ocjenjuju se u razumnom roku i obrađuju u skladu s nacionalnim pravom i postupcima o obradi i zaštiti osobnih podataka, te u skladu s relevantnim pravom Europske unije o obradi osobnih podataka, a provjere podobnosti su razmjerne i strogo ograničene na nužne potrebe, isključivo u svrhu evaluacije potencijalnog sigurnosnog rizika za dotični kritični subjekt.

(4) Koordinativno tijelo dostavlja odgovor na zahtjev iz stavka 1. ovoga članka u roku od deset radnih dana od datuma njegovog primitka.

Provjera podobnosti

Članak 35.

(1) Provjera podobnosti obuhvaća:

- provjeru identiteta osobe za koju se provodi provjera podobnosti
- evidentiranost u kaznenim evidencijama i u Europskom informacijskom sustavu kaznene evidencije osobe u pogledu kažnjivih djela koja se progone po službenoj dužnosti osim za kazneno djelo izazivanja prometne nesreće iz nehaja čija je posljedica tjelesna ozljeda ili materijalna šteta odnosno za istovjetno djelo u zemlji čiji je

- državljanin ili u kojoj ima prebivalište te prekršaj protiv javnog reda i mira s elementima nasilja, a koja su relevantna za specifično radno mjesto kod kritičnog subjekta
- evidentiranost u evidencijama Sigurnosno-obavještajne agencije u pogledu aktivnosti ili radnji koje se poduzimaju radi ugrožavanja Ustavom Republike Hrvatske utvrđenog poretka, ugrožavanja sigurnosti državnih tijela, građana i nacionalnih interesa.

(2) U svrhu provođenja provjere podobnosti iz stavka 1. ovoga članka Koordinativno tijelo će od osobe za koju se provjera provodi, a koja je strani državljanin, zatražiti podatke iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka o evidentiranosti u kaznenim evidencijama matične države.

(3) Provjere podobnosti iz stavka 1. ovoga članka razmjerne su i strogo ograničene na ono što je nužno.

IX. SIGURNOSNI KOORDINATORI ZA KRITIČNU INFRASTRUKTURU

Sigurnosni koordinator

Članak 36.

Poslove koordiniranja provedbe svih mjera i postupaka u zaštiti kritične infrastrukture i jačanju otpornosti kritičnih subjekata u nadležnom tijelu i kritičnom subjektu obavlja sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu i njegov zamjenik.

Sigurnosni koordinator u nadležnom tijelu

Članak 37.

(1) Čelnik nadležnog tijela odnosno druga ovlaštena osoba ili tijelo u nadležnom tijelu odlukom određuje sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika za svaki sektor iz svoga djelokruga, te o tome obavještava Koordinativno tijelo.

(2) Poslovi sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu u nadležnom tijelu obuhvaćaju:

- upravljanje, rukovođenje i nadzor rada sigurnosnog stručnog tima u tijelu
- provođenje edukacije tima vezano uz procese procjene rizika, upravljanja rizicima i zaštite kritičnih subjekata
- koordiniranje provedbe postupka utvrđivanja kritičnih subjekata
- sastavljanje prijedloga utvrđenih kritičnih subjekata i dostava koordinativnom tijelu
- po utvrđenim kritičnim subjektima ostvarivanje kontinuirane suradnje i komunikacije s kritičnim subjektima
- iniciranje, sudjelovanje i provedbu edukacije kritičnih subjekata
- sudjelovanje u izradi procjene rizika kritičnog subjekta i nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture
- provođenje stručnog nadzora uspostave mjera zaštite sukladno provedbenim dokumentima.

(3) Za sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu u nadležnom tijelu i njegovog zamjenika provodi se temeljna sigurnosna provjera sukladno propisu kojim se uređuju sigurnosne provjere.

(4) Nadležno tijelo podnosi zahtjev za provođenje sigurnosne provjere za sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika Sigurnosno - obavještajnoj agenciji.

Sigurnosni koordinator kritičnog subjekta

Članak 38.

(1) Kritični subjekt dužan je u roku od 30 dana od zaprimanja odluke iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona odrediti i nadležnom tijelu dostaviti prijedlog za imenovanje sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika, koji je u provedbi mjera i postupaka u zaštiti i jačanja otpornosti odgovoran za komunikaciju između kritičnog subjekta i nadležnog tijela.

(2) Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta obavlja sljedeće poslove:

- upravlja, rukovodi i nadzire rad sigurnosnog tima
- sastavlja i nadzire provedbu sigurnosnih dokumenata
- komunicira i koordinira aktivnosti s nadležnim tijelima i drugim službama
- u suradnji s nadležnim tijelima i regulatornim tijelima izrađuje procjenu rizika
- osigurava i nadzire uspostavu, funkcionalnost, ispravnost i pravodobno servisiranje sustava tehničke zaštite, te ostalih sustava zaštite
- nadzire provedbu svih oblika zaštite.

Sigurnosna provjera za sigurnosnog koordinatora u kritičnom subjektu

Članak 39.

(1) Za sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika prije njihovog imenovanja provodi se temeljna sigurnosna provjera sukladno propisu kojim se uređuju sigurnosne provjere.

(2) Nadležno tijelo na temelju zaprimljenog prijedloga iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona, a čiji je sastavni dio ispunjen i potpisan upitnik za sigurnosnu provjeru, podnosi zahtjev za provođenje sigurnosne provjere.

(3) Nakon zaprimljenog izvješća o rezultatima sigurnosne provjere, nadležno tijelo imenuje sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu o čemu obavještava podnositelja prijedloga iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona i Koordinativno tijelo.

*Osposobljavanje sigurnosnog koordinatora
za kritičnu infrastrukturu*

Članak 40.

(1) Nadležna tijela i kritični subjekti dužni su omogućiti osposobljavanje sigurnosnih koordinatora za kritičnu infrastrukturu.

(2) Osposobljavanje iz stavka 1. ovoga članka provodi Koordinativno tijelo, u suradnji sa znanstvenim i stručnim institucijama.

(3) Sigurnosnom koordinatoru, po završetku osposobljavanja, Koordinativno tijelo izdaje potvrdu koja vrijedi za razdoblje od četiri godine.

(4) Po proteku roka iz članka 3. ovoga članka, sigurnosni koordinator je u obvezi obnoviti potvrdu.

(5) Ministar pravilnikom propisuje program i način provedbe osposobljavanja za obavljanje poslova sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu.

X. KRITIČNI SUBJEKTI OD POSEBNOG EUROPSKOG ZNAČAJA

Utvrđivanje kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja

Članak 41.

(1) Ako kritični subjekt pruža ključne usluge sukladno popisu iz Priloga I ovoga Zakona, za šest ili više država članica ili u šest ili više država članica, dužan je obavijestiti nadležno tijelo o ključnim uslugama koje pruža za ili u takvim državama članicama te za koje države članice odnosno u kojim državama članicama pruža takve ključne usluge.

(2) Nadležno tijelo obavješćuje Koordinativno tijelo o utvrđivanju kritičnih subjekata iz stavka 1. ovoga članka, a Koordinativno tijelo obavijest o utvrđivanju takvih kritičnih subjekata i o uslugama koje oni pružaju bez nepotrebne odgode dostavlja Europskoj komisiji.

(3) Kada Europska komisija, na temelju savjetovanja s nadležnim tijelima država članica u kojima ili za koje se pružaju ključne usluge te s kritičnim subjektom, utvrdi da kritični subjekt pruža ključne usluge za ili u šest ili više država članica, obavijestit će Koordinativno tijelo da se kritični subjekt smatra kritičnim subjektom od europskog značaja te o njegovim obvezama.

(4) Koordinativno tijelo obavijest iz stavka 3. ovoga članka dostavlja kritičnom subjektu i nadležnom tijelu.

(5) Kritični subjekt smatra se kritičnim subjektom od europskog značaja od datuma primitka obavijesti iz stavka 4. ovoga članka.

Savjetodavne misije

Članak 42.

(1) Koordinativno tijelo, na zahtjev nadležnog tijela i uz prethodnu suglasnost Vlade, može podnijeti Europskoj komisiji zahtjev za organiziranje savjetodavne misije kako bi se procijenile mjere otpornosti i zaštite kritične infrastrukture koje uspostavlja kritični subjekt kojega je potvrdila Republika Hrvatska, a utvrđen je kao kritični subjekt od posebnog europskog značaja.

(2) Europska komisija može, i na vlastitu inicijativu, kao i na zahtjev jedne ili više država članica kojima ili u kojima se pruža ključna usluga, organizirati savjetodavnu misiju ako je s time suglasna država koja je utvrdila kritični subjekt.

(3) Na obrazloženi zahtjev Europske komisije ili jedne ili više država kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga, Koordinativno tijelo će za potvrđeni kritični subjekt koji je od posebnog europskog značaja dostaviti:

- relevantne dijelove procjene rizika kritičnog subjekta
- popis relevantnih mjera za otpornost kritičnih subjekata poduzetih u skladu s člankom 24. ovoga Zakona
- nadzorne ili mjere izvršavanja, uključujući procjene usklađenosti ili izdane naloge, koje je njezino nadležno tijelo poduzelo na temelju članaka 45. do 48. ovoga Zakona u pogledu tog kritičnog subjekta.

(4) Nalazi savjetodavne misije dostavljaju se Europskoj komisiji, Koordinativnom tijelu te državama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga i kritičnom subjektu u roku od tri mjeseca nakon zaključenja savjetodavne misije.

(5) Koordinativno tijelo, u suradnji s nadležnim tijelom, analizira nalaz iz stavka 4. ovoga članka i ako je potrebno, savjetuje Europsku komisiju o tome ispunjava li kritični subjekt od posebnog europskog značaja svoje obveze i prema potrebi, koje bi se mjere mogle poduzeti radi poboljšanja otpornosti tog kritičnog subjekta.

(6) Europska komisija na temelju savjeta iz stavka 5. ovoga članka dostavlja mišljenje Koordinativnom tijelu o ispunjavanju obveza kritičnog subjekata i poboljšanju mjera.

(7) Nadležno tijelo i kritični subjekt od posebnog europskog značaja su dužni uzeti u obzir mišljenje iz stavka 6. ovoga članka te Europskoj komisiji i državama članicama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga dostavljati informacije o mjerama poduzetima na temelju tog mišljenja.

(8) Ako je Republika Hrvatska potvrdila kritični subjekt od europskog značaja ili takav subjekt pruža usluge u ili za Republiku Hrvatsku, u savjetodavnim misijama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka sudjeluju i stručnjaci iz Republike Hrvatske, koje imenuje Europska komisija, u skladu s njihovim stručnim sposobnostima nakon savjetovanja s državom članicom koja je utvrdila kritični subjekt.

(9) Članovi savjetodavne misije moraju imati valjano i odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri.

(10) Europska komisija snosi troškove sudjelovanja u savjetodavnim misijama te organizira program svake savjetodavne misije uz savjetovanje s članovima savjetodavne misije i u dogovoru s Koordinativnim tijelom.

(11) Kritični subjekti od posebnog europskog značaja moraju omogućiti savjetodavnim misijama pristup informacijama, sustavima i objektima povezanim s pružanjem njihovih ključnih usluga potrebnim za provedbu savjetodavne misije.

(12) Savjetodavne misije provode se u skladu s važećim nacionalnim pravom, poštujući odgovornost Republike Hrvatske za nacionalnu sigurnost i zaštitu sigurnosnih interesa.

Jedinstvena kontaktna točka

Članak 43.

(1) Jedinstvena kontaktna točka za razmjenu informacija i koordiniranje aktivnosti u vezi s europskom kritičnom infrastrukturom s drugim državama članicama i tijelima Europske unije je Koordinativno tijelo.

(2) Podaci o jedinstvenoj kontaktnoj točki (telefonski broj i adresa elektroničke pošte) i upute za prijavu iznenadnih događaja u kritičnim infrastrukturama, dostupni su na službenim mrežnim stranicama Koordinativnog tijela i nadležnih tijela.

(3) Jedinstvena kontaktna točka iz stavka 1. ovoga članka do 17. srpnja 2028., te nakon toga svake dvije godine, podnosi Europskoj komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o primljenim obavijestima o izvanrednim događajima u kritičnim infrastrukturama, uključujući broj obavijesti, prirodu prijavljenih incidenata i poduzete mjere.

(4) Razmjena informacija o kritičnim subjektima od posebnog europskog značaja putem jedinstvenih kontaktnih točaka država članica ne isključuje prava i obveze drugih tijela državne uprave za razmjenu informacija, znanja i iskustava s nadležnim tijelima drugih država članica.

XI. POSTUPANJE S PODACIMA O KRITIČNOJ INFRASTRUKTURI

Članak 44.

(1) Popis kritičnih subjekata, podaci o kritičnim subjektima, kao i svi drugi podaci koji nastaju u svrhu provedbe ovoga Zakona koriste se isključivo u svrhu provedbe zahtjeva iz ovoga Zakona i javno se ne objavljuju.

(2) Popis i podaci iz stavka 1. ovoga članka predstavljaju informacije u odnosu na koje je moguće ograničiti pravo pristupa korisniku informacija, ovisno o rezultatima testa razmjernosti i javnog interesa koji se provodi prema odredbama zakona kojim se uređuje pravo na pristup informacijama.

(3) Nadležna tijela dužna su pri razmjeni podataka iz stavka 1. ovoga članka voditi računa o potrebi ograničavanja pristupa podacima kada je to potrebno u svrhu sprječavanja, otkrivanja, provođenja istraživanja i vođenja kaznenog postupka.

(4) U postupanju s klasificiranim podacima i podacima označenim oznakom „NEKLASIFICIRANO“ primjenjuju se mjere i standardi informacijske sigurnosti čiju primjenu nadzire središnje državno tijelo nadležno za informacijsku sigurnost sukladno propisima kojima se uređuje informacijska sigurnost.

(5) U postupanju s podacima koji se odnose na kritične subjekte od posebnog europskog značaja primjenjuju se odredbe međunarodnog sporazuma država članica kojim se kritičnoj infrastrukturi određuje taj status, a razmjena, uzajamna zaštita te drugo postupanje s

klasificiranim podacima iz stavka 4. ovoga članka, provodi se u skladu s odredbama sklopljenog međunarodnog ugovora država članica o razmjeni i uzajamnoj zaštiti klasificiranih podataka.

(6) Ministar pravilnikom propisuje klasificiranje podataka i kriterije za određivanje stupnjeva tajnosti za podatke iz područja kritičnih infrastruktura te za druge podatke povezane s pojedinačnim kritičnim subjektom, ako je klasificiranje takvih podataka potrebno radi zaštite vrijednosti štićenih propisom o tajnosti podataka.

XII. NADZOR

Inspekcijski nadzor

Članak 45.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa provode inspektori državnog tijela nadležnog za poslove civilne zaštite.

(2) U inspekcijskom nadzoru inspektori nadziru ispunjavanje uvjeta i način rada osoba koje su obvezne provoditi mjere i aktivnosti ovoga Zakona, obavljaju izravan uvid u prostore koje kritični subjekti upotrebljavaju za pružanje svojih usluga na lokaciji, kao i uvid u opće i pojedinačne akte kojima se osigurava otpornost kritičnih subjekata.

(3) Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi povreda ovoga Zakona, inspektor ima pravo i obvezu:

- narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka odnosno nepravilnosti u određenom roku
- pokrenuti prekršajni postupak ako se nepravilnosti ne otklone u određenom roku
- zatražiti od nadležnog tijela provedbu revizije u pogledu kritičnih subjekata
- poduzeti druge mjere i izvršiti druge radnje koje je ovlašten poduzeti i izvršiti na temelju ovoga Zakona i posebnog propisa.

(4) Ako tijekom inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da nije ovlašten izravno postupati, izvijestit će nadležno tijelo ili regulatorno tijelo te zatražiti pokretanje postupka i poduzimanje mjera u skladu s posebnim propisima.

Utvrđivanje primjene međusektorskih i sektorskih mjerila

Članak 46.

Radi osiguranja jedinstvenog pristupa analizi rizika kritičnih subjekata, primjenu međusektorskih mjerila iz članka 15. ovoga Zakona kod svih sudionika provedbe Zakona utvrđuje Koordinativno tijelo, a primjenu sektorskih mjerila kritičnih subjekata u analizi rizika utvrđuju nadležna tijela i regulatorna tijela u sektorima iz svoga djelokruga.

XIII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 65.000,00 do 130.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba - kritični subjekt ako:

- ne izradi procjenu rizika kritičnog subjekta u propisanom roku (članak 22. stavak 1.)
- ne izradi sigurnosni plan u propisanom roku, a nema drugi odgovarajući dokument koji zamjenjuje sigurnosni plan sukladno članku 25. ovoga Zakona (članak 23. stavak 2.)
- obavljanje poslova zaštite kritične infrastrukture ugovorom povjeri pravnoj osobi i obrtu koji ne posjeduje certifikat za provedbu privatne zaštite kritične infrastrukture (članak 27. stavak 1.)
- u slučaju incidenta ne poduzme bez odgađanja mjere i aktivnosti za zaštitu kritične infrastrukture (članak 32. stavak 1.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1.300,00 do 6.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi - kritičnom subjektu.

Članak 48.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 64.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba - kritični subjekt ako:

- nadležnom tijelu u propisanom roku ne dostavi obavijest o donošenju sigurnosnog plana (članak 23. stavak 4.)
- nadležnom i koordinativnom tijelu u propisanom roku ne dostavi izvješće o incidentu (članak 32. stavak 3.)
- ne odredi sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu (članak 38. stavak 1.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1.300,00 do 6.000,00 eura i kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi - kritičnom subjektu.

Članak 49.

Za prekršaje iz ovoga Zakona može odgovarati samo prekršajno odgovorna pravna osoba.

XIV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 50.

(1) Vlada će do 17. siječnja 2026. donijeti akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata iz članka 11. ovoga Zakona.

(2) Vlada će do 17. siječnja 2026. donijeti Nacionalnu procjenu rizika kritične infrastrukture iz članka 12. ovoga Zakona.

(3) Nadležna tijela dužna su Koordinativnom tijelu dostaviti prijedlog popisa kritičnih subjekata za sektore iz svoje nadležnosti u roku od tri mjeseca od dana donošenja Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture.

Članak 51.

(1) Ministar će pravilnike iz članka 14. stavka 2. i članka 44. stavka 6. ovoga Zakona donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će pravilnik iz članka 40. stavka 5. ovoga Zakona donijeti u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 14. stavka 2. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o metodologiji za izradu analize rizika poslovanja kritičnih infrastruktura („Narodne novine“, br. 47/16. i 93/17.).

(4) Do stupanja na snagu odluke iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Odluka o potvrđivanju identificiranih kritičnih infrastruktura KLASA: 022-03/23-04/137, URBROJ: 50301-29/24-23-6, od 20. ožujka 2024.

(5) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Odluka o određivanju sektora iz kojih središnja tijela državne uprave identificiraju nacionalne kritične infrastrukture te liste redoslijeda sektora kritičnih infrastruktura („Narodne novine“, broj 108/13.).

Članak 52.

(1) Ministar će donijeti odluku o međusektorskim mjerilima iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Nadležna tijela dužna su donijeti sektorska mjerila iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 53.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona, pravne osobe i obrti koji obavljaju poslove privatne zaštite kritične infrastrukture na temelju ugovora sklopljenih do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, nastavljaju obavljati te poslove do isteka roka na koji je ugovor zaključen.

(2) Do izdavanja certifikata iz članka 29. ovoga Zakona, a najdulje u razdoblju od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, kritični subjekt može ugovorom povjeriti obavljanje poslova privatne zaštite objekata, mreža i sustava pravnoj osobi ili obrtu koji su podnijeli zahtjev za izdavanje certifikata iz članka 29. ovoga Zakona.

Članak 54.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o kritičnim infrastrukturama („Narodne novine“, br. 56/13. i 114/22.).

Članak 55.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

PRILOG I.

POPIS SEKTORA, PODSEKTORA I KATEGORIJA IZ KOJIH SE UTVRĐUJU
KRITIČNI SUBJEKTI TE KLJUČNE USLUGE KOJE PRUŽAJU

Redni broj	Sektor	Podsektor	Kategorije subjekata	Ključne usluge
1.	Energetika	(a) električna energija	- elektroenergetski subjekti koji obavljaju funkciju opskrbe električnom energijom, uključujući opskrbu električnom energijom koja se obavlja kao javna usluga Pojam „<i>elektroenergetski subjekt</i>“ u smislu ovoga Zakona znači pravna ili fizička osoba, koja nije krajnji kupac, a koja obavlja najmanje jednu od elektroenergetskih djelatnosti i koja je odgovorna za komercijalne i tehničke zadaće i zadaće održavanja koje su povezane s tim djelatnostima. Pojam „<i>opskrba električnom energijom</i>“ u smislu ovoga Zakona znači kupnja i prodaja električne energije na veleprodajnom tržištu, prodaja električne energije krajnjim kupcima i skladištima energije, otkup električne energije od aktivnih kupaca, skladišta energije i proizvođača te agregiranje. Pojam „<i>opskrba električnom energijom koja se obavlja kao javna usluga</i>“ u smislu ovoga Zakona znači opskrba električnom energijom onih krajnjih kupaca koji imaju pravo na takav način opskrbe i slobodno ga izaberu ili koriste po automatizmu. Pojmovi „<i>elektroenergetski subjekt</i>“, „<i>opskrba električnom energijom</i>“ i „<i>opskrba električnom energijom koja se obavlja kao javna usluga</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 1.	a) Električna energija: (I) opskrba električnom energijom (elektroenergetski subjekti); (II) rad, održavanje i razvoj sustava za distribuciju električne energije (operatori distribucijskih sustava); (III) rad, održavanje i razvoj prijenosnog sustava za električnu energiju (operatori prijenosnog sustava); (IV) proizvodnja električne energije (proizvođači); (V) usluga nominiranog operatora tržišta električne energije (nominirani operatori tržišta električne energije); (VI) upravljanje potrošnjom (sudionici na tržištu električne energije); (VII) agregiranje električne energije (sudionici na tržištu električne energije); (VIII) skladištenje energije (sudionici na tržištu električne energije);

			točaka 17., 77. i 78. Zakona o tržištu električne energije („Narodne novine“, broj 111/21.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i izmjeni Direktive 2012/27/EU (SL L 158, 14.6.2019.). - operatori distribucijskog sustava Pojam „<i>operator distribucijskog sustava</i>“ u smislu ovoga Zakona znači fizička ili pravna osoba odgovorna za pogon i vođenje, održavanje, razvoj i izgradnju distribucijske mreže na danom području kao i zajedničkih postrojenja prema prijenosnoj mreži i, kada je to primjenjivo, međusobno povezivanje s drugim distribucijskim sustavima te za osiguravanje dugoročne sposobnosti distribucijske mreže da zadovolji razumne zahtjeve za distribuciju električne energije. Pojam „operator distribucijskog sustava“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 71. Zakona o tržištu električne energije. -operatori prijenosnog sustava Pojam „<i>operator prijenosnog sustava</i>“ u smislu ovoga Zakona znači fizička ili pravna osoba odgovorna za pogon i vođenje, održavanje, razvoj i izgradnju prijenosne mreže na danom području, prekograničnih prijenosnih vodova prema drugim prijenosnim mrežama kao i zajedničkih postrojenja prema distribucijskoj mreži te za osiguravanje dugoročne sposobnosti prijenosne mreže da	
--	--	--	---	--

			zadovolji razumne zahtjeve za prijenos električne energije. Pojam „<i>operator prijenosnog sustava</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 72. Zakona o tržištu električne energije. - proizvođač električne energije Pojam „<i>proizvođač električne energije</i>“ u smislu ovoga Zakona znači fizička ili pravna osoba koja proizvodi električnu energiju. Pojam „<i>proizvođač električne energije</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 90. Zakona o tržištu električne energije. - nominirani operatori tržišta električne energije je operator tržišta kojeg je nadležno tijelo odredilo za obavljanje zadaća povezanih s jedinstvenim povezivanjem dan unaprijed ili jedinstvenim unutardnevnim povezivanjem, sukladno članku 2. točki 8. Uredbe (EU) 2019/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o unutarnjem tržištu električne energije (SL L 158, 14.6.2019.) Pojmovi „<i>agregiranje</i>“, „<i>upravljanje potrošnjom</i>“ i „<i>skladištenje energije</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 1. točaka 4., 93. i 109. Zakona o tržištu električne energije. - sudionici na tržištu kako su definirani u članku 2. točki 25. Uredbe (EU) 2019/943 koji pružaju usluge agregiranja, upravljanja potrošnjom ili skladištenja energije kako je definirano u članku 2. točkama 18., 20. i 59. Direktive (EU) 2019/944.	
--	--	--	---	--

		(b) centralizirano grijanje i hlađenje	- operator sustava centraliziranog grijanja ili centraliziranog hlađenja Pojam „<i>centralizirano grijanje ili centralizirano hlađenje</i>“ u smislu ovoga Zakona znači distribucija toplinske energije u obliku pare, vruće vode ili pothlađenih tekućina iz centralnih ili decentraliziranih proizvodnih postrojenja putem centralnih i zatvorenih toplinskih sustava u više zgrada ili na više lokacija radi uporabe za zagrijavanje ili hlađenje prostora ili procesa. Pojam „<i>centralizirano grijanje ili centralizirano hlađenje</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 4. stavka 1. točke 4. Zakona o obnovljivim izvorima energije i visokoučinkovitoj kogeneraciji („Narodne novine“, broj 138/21.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (preinaka) (Tekst značajan za EGP) (SL L 328, 21.12.2018.).	(b) centralizirano grijanje i hlađenje: (I) pružanje centraliziranoga grijanja ili centraliziranog hlađenja (operatori centraliziranog grijanja ili hlađenja)
		(c) nafta	- operatori naftovoda - operatori proizvodnje nafte, rafinerija i tvornica nafte, skladištenja i prijenosa - središnja tijela za zalihe Pojam „<i>središnje tijelo za zalihe</i>“ u smislu ovoga Zakona znači Agencija za ugljikovodike, kao središnje tijelo u Republici Hrvatskoj za obvezne zalihe nafte i naftnih derivata, koja je jedinstveno tijelo ovlašteno	(c) nafta: (I) prijenos nafte (operatori naftovoda); (II) proizvodnja nafte (operatori proizvodnje nafte); (III) rafiniranje i obrada nafte (operatori postrojenja za rafiniranje i obradu nafte); (IV) skladištenje nafte (operatori skladištenja nafte); (V) upravljanje naftnim zalihama, uključujući zalihe

		formirati, održavati i prodavati obvezne zalihe. Pojam „<i>središnje tijelo za zalihe</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 2. točke 5. Zakona o tržištu nafte i naftnih derivata („Narodne novine“, broj 138/21.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2009/119/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2009. kojom se države članice obvezuju održavati minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata (SL L 265/9 od 9.10.2009.).	za slučaj nužde i posebne zalihe nafte (središnja tijela za zalihe nafte)
	(d) plin	- opskrbljivači plinom, uključujući opskrbljivače u obvezi javne usluge Pojam „<i>opskrbljivač plinom</i>“ u smislu ovoga Zakona znači energetski subjekt koji obavlja energetsku djelatnost opskrbe plinom. Pojam „<i>opskrbljivač plinom u obvezi javne usluge</i>“ u smislu ovoga Zakona znači opskrbljivač plinom koji obavlja energetsku djelatnost opskrbe u obvezi javne usluge. Pojam „<i>opskrba plinom</i>“ u smislu ovoga Zakona znači prodaja ili preprodaja plina kupcu, uključujući prodaju ili preprodaju UPP-a i SPP-a. Pojam „<i>opskrba plinom u obvezi javne usluge</i>“ u smislu ovoga Zakona znači opskrba plinom koja se u općem gospodarskom interesu obavlja po reguliranim uvjetima radi osiguravanja sigurnosti, redovitosti, kvalitete i cijene opskrbe kućanstava. Pojmovi „<i>opskrbljivač plinom</i>“, „<i>opskrbljivač plinom u obvezi javne usluge</i>“, „<i>opskrba plinom</i>“ i „<i>opskrba plinom u obvezi javne usluge</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 36., 37., 38. i 39. Zakona o tržištu plina	(d) plin: (I) opskrba plinom (poduzeće za opskrbu); (II) distribucija plina (operatori distribucijskog sustava); (III) prijenos plina (operatori transportnog sustava); (IV) skladištenje plina (operatori sustava skladišta plina); (V) rad sustava ukapljenog prirodnog plina (UPP) (operatori terminala za UPP); (VI) proizvodnja prirodnog plina (poduzeća za prirodni plin); (VII) kupnja prirodnog plina (poduzeća za prirodni plin); (VIII) rafiniranje i obrada prirodnog plina (operatori postrojenja za rafiniranje i obradu prirodnog plina)

			(„Narodne novine“, br. 18/18. i 23/20.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 211, 14.8.2009.) - operatori distribucijskog sustava Pojam „<i>operator distribucijskog sustava</i>“ u smislu ovoga Zakona znači energetske subjekt koji obavlja energetske djelatnosti distribucije plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj distribucijskog sustava na svom distribucijskom području i, gdje je izvodivo, njegovo povezivanje s drugim sustavima te za osiguranje dugoročne sposobnosti sustava da zadovoljava razumne potrebe za distribucijom plina. Pojam „<i>distribucija plina</i>“ u smislu ovoga Zakona znači razvod plina distribucijskim sustavom visoke, srednje i niske tlačne razine radi isporuke plina krajnjim kupcima, uključujući pomoćne usluge, a isključujući opskrbu plinom. Pojam „<i>distribucijski sustav</i>“ u smislu ovoga Zakona znači sustav plinovoda i ostalih pripadajućih objekata i opreme koji su u vlasništvu i/ili kojima upravlja operator distribucijskog sustava, a koji se koristi za distribuciju plina, nadzor i upravljanje, mjerenje i prijenos podataka. Pojmovi „<i>operator distribucijskog sustava</i>“, „<i>distribucija plina</i>“ i „<i>distribucijski sustav</i>“ istovjetni je pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 5., 6. i 30. Zakona o tržištu plina.	
--	--	--	--	--

			- operatori transportnog sustava Pojam „<i>operator transportnog sustava</i>“ u smislu ovoga Zakona znači energetska subjekt koji obavlja energetska djelatnost transporta plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj transportnog sustava na određenom području i gdje je izvodivo, njegovo povezivanje s drugim sustavima te za osiguranje dugoročne sposobnosti sustava da zadovoljava razumne potrebe za transportom plina. Pojam „<i>transport plina</i>“ u smislu ovoga Zakona znači prijenos plina kroz transportni sustav, isključujući opskrbu plinom i trgovinu plinom, a uključujući tranzit plina i pomoćne usluge. Pojam „<i>transportni sustav</i>“ u smislu ovoga Zakona znači objekt koji je u vlasništvu i/ili kojim upravlja operator transportnog sustava, a koji čine sustav visokotlačnih plinovoda, kompresorske stanice, mjerne stanice, mjerno-redukcijske stanice, plinski čvorovi i ostali tehnološki objekti i oprema koji se koriste za transport plina, nadzor i upravljanje, mjerenje i prijenos podataka, isključujući mrežu proizvodnih plinovoda i visokotlačne distribucijske plinovode, uključujući plin za tehnološke kapacitete kojima se isključivo koristi operator transportnog sustava i operativnu akumulaciju. Pojmovi „<i>operator transportnog sustava</i>“, „<i>transport plina</i>“ i „<i>transportni sustav</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 34., 58. i 59. Zakona o tržištu plina. - operatori sustava skladišta plina Pojam „<i>operator sustava skladišta plina</i>“ u smislu ovoga Zakona znači	
--	--	--	--	--

		energetski subjekt koji obavlja energetsku djelatnost skladištenja plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj sustava skladišta plina. Pojam „<i>skladištenje plina</i>“ u smislu ovoga Zakona znači utiskivanje plina u sustav skladišta plina, skladištenje plina u radnom volumenu sustava skladišta plina i povlačenje plina iz sustava skladišta plina, uključujući pomoćne usluge. Pojmovi „<i>operator sustava skladišta plina</i>“ i „<i>skladištenje plina</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 54. i 56. Zakona o tržištu plina. - operatori terminala za UPP Pojam „<i>operator terminala za UPP</i>“ u smislu ovoga Zakona znači energetski subjekt koji obavlja energetsku djelatnost upravljanja terminalom za UPP i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj terminala za UPP. Pojam „<i>terminal za UPP</i>“ u smislu ovoga Zakona znači terminal koji se koristi za ukapljivanje prirodnog plina ili prihvata, iskrcaj i ponovno uplinjavanje UPP-a, uključujući pomoćne usluge i privremeno skladištenje potrebno za postupak ponovnog uplinjavanja i daljnju otpremu u transportni sustav, ali isključujući dijelove terminala za UPP koji se koriste za skladištenje. Pojmovi „<i>operator terminala za UPP</i>“ i „<i>terminal za UPP</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 33. i 57. Zakona o tržištu plina. - poduzeća za prirodni plin Pojam „<i>poduzeće za prirodni plin</i>“ u smislu ovoga Zakona, a u skladu sa zakonom koji uređuje tržište plina,	
--	--	--	--

			znači fizička ili pravna osoba koja obavlja najmanje jednu od sljedećih funkcija: proizvodnju, transport, distribuciju, opskrbu, nabavu ili skladištenje prirodnog plina, uključujući UPP, a odgovorna je za komercijalne i tehničke zadatke i/ili zadatke održavanja, koji su povezani s tim funkcijama, isključujući krajnje kupce. - operatori postrojenja za rafiniranje i obradu prirodnog plina	
		(e) vodik	- operatori proizvodnje, skladištenja i prijenosa vodika	(e) vodik: (I) proizvodnja vodika (operatori proizvodnje vodika); (II) skladištenje vodika (operatori skladištenja vodika); (III) prijenos vodika (operatori prijenosa vodika)
2.	Promet	(a) zračni promet	- zračni prijevoznici znači poduzeće za zračni prijevoz koje posjeduje valjanu operativnu licencu ili istovrijedni dokument, sukladno članku 3. točki 4. Uredbe (EZ) br. 300/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o zajedničkim pravilima u području zaštite civilnog zračnog prometa i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2320/2002 (SL L 97, 9.4.2008.) koji se upotrebljavaju u komercijalne svrhe - upravna tijela zračne luke, zračne luke, uključujući osnovne zračne luke navedene u odjeljku 2. Priloga II. Uredbi (EU) br. 1315/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o smjernicama Unije za razvoj transeuropske prometne mreže i stavljanju izvan snage Odluke br. 661/2010/EU (Tekst značajan za EGP), te tijela	(a) Zračni promet: (I) usluge zračnog prometa koje se koriste u komercijalne svrhe (putnici i teret) (zračni prijevoznici); (II) rad, upravljanje i održavanje zračnih luka i mrežne infrastrukture zračnih luka (upravna tijela zračne luke); (III) usluge kontrole zračnog prometa (operatori kontrole upravljanja prometom)

			koja upravljaju pomoćnim objektima u zračnim lukama Pojam „<i>upravno tijelo zračne luke</i>“ u smislu ovoga Zakona znači tijelo koje, pored drugih aktivnosti ili ne, ima prema nacionalnim propisima ili ugovorima za cilj rukovođenje i upravljanje infrastrukturom zračne luke, te koordinaciju i nadzor djelatnosti različitih operatora u dotičnoj zračnoj luci. Pojam „<i>zračna luka</i>“ u smislu ovoga Zakona znači svaka površina koja je posebno prilagođena za slijetanje, uzlijetanje i manevriranje zrakoplova, uključujući i pripadajuće objekte, sredstva i uređaje namijenjene za odvijanje zračnog prometa i pružanje usluga, te objekte, sredstva i uređaje za pomoć u pružanju usluga komercijalnog zračnog prijevoza. Pojmovi „<i>upravno tijelo zračne luke</i>“ i „<i>zračna luka</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 1. podstavaka 1. i 2. Pravilnika o naknadama zračnih luka („Narodne novine“, broj 65/15.) kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2009/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o naknadama zračnih luka. - pružatelji usluga kontrole zračnog prometa (ATC) kako su definirani u članku 2. točki 1. Uredbe (EZ) br. 549/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2004. o definiranju pravnog okvira za stvaranje jedinstvenog europskog neba (Okvirna uredba) i Izjava država članica o vojnim pitanjima u svezi jedinstvenog europskog neba	
--	--	--	--	--

		(b) željeznički promet	- upravitelji infrastrukture Pojam „<i>upravitelj infrastrukture</i>“ u smislu ovoga Zakona znači pravna osoba ili u vertikalno integriranom trgovačkom društvu organizacijska jedinica odgovorna za upravljanje, održavanje i obnovu željezničke infrastrukture, kao i za sudjelovanje u razvoju željezničke infrastrukture na način koji je određen u okviru opće politike razvoja i financiranja željezničke infrastrukture Republike Hrvatske. Pojam „<i>upravitelj infrastrukture</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 5. stavka 1. točke 36. Zakona o željeznici („Narodne novine“, br. 32/19., 20/21. i 114/22.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (preinačena) (SL L 343, 14.12.2012.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2016/2370 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o izmjeni Direktive 2012/34/EU u pogledu otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika i upravljanja željezničkom infrastrukturom (Tekst značajan za EGP) (SL L 352, 23.12.2016.). - željeznički prijevoznici, među ostalim i operatori uslužnih objekata Pojam „<i>željeznički prijevoznik</i>“ u smislu ovoga Zakona znači svaka pravna osoba koja ima dozvolu za obavljanje usluga željezničkog prijevoza i čija je glavna djelatnost pružanje usluga željezničkog prijevoza putnika i/ili tereta, uz uvjet da ta pravna osoba osigura vuču vlakova; to uključuje i pravnu osobu koja pruža samo uslugu vuče vlakova.	(b) željeznički promet: (I) usluge željezničkog prijevoza (putnički i teretni) (željeznički prijevoznici); (II) rad, upravljanje i održavanje željezničke infrastrukture, uključujući putničke kolodvore, teretne terminale, ranžirne kolodvore i centre za nadzor prometa (upravitelji infrastrukture); (III) rad, upravljanje i održavanje željezničkih uslužnih objekata (operatori uslužnih objekata); (IV) rad, upravljanje i održavanje upravljanja željezničkim prometom, prometno-upravljačkim i signalno-sigurnosnim podsustavima te telekomunikacijskim postrojenjima i sustavima koji se upotrebljavaju za prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav (upravitelji infrastrukture)
--	--	-------------------------------	--	--

		Pojam „<i>operator uslužnih objekata</i>“ u smislu ovoga Zakona znači pravna osoba odgovorna za upravljanje jednim ili više uslužnih objekata (upravitelj uslužnog objekta) ili za pružanje željezničkim prijevoznicima jedne ili više usluga iz Priloga 2. točaka 2. do 4. Zakona o željeznici (pružatelj usluga). Pojmovi „<i>željeznički prijevoznik</i>“ i „<i>operator uslužnih objekata</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 5. stavka 1. točaka 22. i 46. Zakona o željeznici.	
	(c) pomorski promet i promet unutarnjim plovnim putovima	- kompanije za prijevoz putnika unutarnjim plovnim putovima, morem i duž obale te kompanije za prijevoz tereta unutarnjim plovnim putovima, morem i duž obale, kako su definirane za pomorski promet u Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 725/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o jačanju sigurnosne zaštite brodova i luka (Tekst značajan za EGP), ne uključujući pojedinačna plovila kojima upravljaju te kompanije - upravljačka tijela luka, uključujući njihove luke kako su definirane u članku 2. točki 11. Uredbe (EZ) br. 725/2004, te subjekti koji upravljaju postrojenjima i opremom u lukama Pojam „luka“ u smislu ovoga Zakona znači „morsku luku“ i „luku na unutarnjim plovnim putovima“. Pod pojmom „<i>morska luka</i>“ podrazumijeva se morski i s morem neposredno povezan kopneni prostor u utvrđenim granicama lučkog područja s izgrađenim i neizgrađenim obalama; lukobranima, uređajima, postrojenjima i drugim objektima i sustavima namijenjenim za pristajanje, sidrenje i zaštitu brodova,	(c) pomorski promet i promet unutarnjim plovnim putovima: (I) usluge prijevoza unutarnjim plovnim putovima, morem i duž obale (putnički i teretni promet) (kompanije za prijevoz putnika i tereta kopnom, morem i duž obale); (II) rad, upravljanje i održavanje luka i lučkih objekata te upravljanje poslovanjem i postrojenjima unutar luka, uključujući opskrbu gorivom, rukovanje teretom, vezivanje, putničke usluge, sakupljanje broskog otpada i ostataka tereta, peljarenje i tegljenje (upravljačka tijela luka i subjekti koji upravljaju postrojenjima i opremom u lukama); (III) službe za nadzor i upravljanje pomorskim prometom (operatori službi za nadzor i upravljanje pomorskim prometom)

		jahti i brodica, ukrcaj i iskrcaj putnika i tereta, uskladištenje i drugo rukovanje teretom, proizvodnju, oplemenjivanje i doradu tereta te ostale gospodarske djelatnosti koje su s tim djelatnostima u međusobnoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj vezi. Pojam „<i>morska luka</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o sigurnosnoj zaštiti pomorskih brodova i luka („Narodne novine“, br. 32/19., 108/17. i 30/21.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2005/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o jačanju sigurnosne zaštite luka (Tekst značajan za EGP) (SL L 320, 25.11.2005.). Pojam „<i>luka na unutarnjim plovrim putovima</i>“ znači vodeni i s njim neposredno povezani kopneni prostor koji je namijenjen i opremljen za pristajanje, sidrenje i zaštitu polovila, ukrcaj, iskrcaj, prekrcaj, ili skladištenje robe i/ili ukrcaj i iskraj putnika, u kojem se obavljaju različite komplementarne djelatnosti koje su s robom ili s plovilom u neposrednoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj vezi. Pojam „<i>luka na unutarnjim plovrim putovima</i>“ istovjetan je pojmu iz čl. 5., st. 1., točke 27., Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda („Narodne novine“, broj 144/21.).“ - služba za nadzor i upravljanje pomorskim prometom (VTS) kako je definirana u članku 75.a stavku 1. i članku 75.b stavku 1. Pomorskog zakonika („Narodne novine“, br. 181/04., 76/07., 146/08., 61/11., 56/13., 26/15. i 17/19.) kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2002. o uspostavi sustava nadzora	
--	--	---	--

			plovidbe i informacijskog sustava Zajednice i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/75/EEZ.	
		(d) cestovni promet	- tijela nadležna za ceste kako su definirana u članku 2. točki 12. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/962 od 18. prosinca 2014. o dopuni Direktive 2010/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu pružanja usluga prometnih informacija u cijeloj Europskoj uniji u realnom vremenu (Tekst značajan za EGP), odgovorna za kontrolu upravljanja prometom, osim javnih subjekata kojima upravljanje prometom ili rad inteligentnih prometnih sustava nisu ključni dio njihove opće djelatnosti Prema članku 2. točki 12. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/962 pojam „<i>tijelo nadležno za ceste</i>” znači svako javno tijelo koje je nadležno za planiranje, nadzor ili upravljanje cestama u okviru svoje mjesne nadležnosti. - operatori inteligentnih prometnih sustava Pojam „<i>inteligentni prometni sustavi (ITS)</i>” u smislu ovoga Zakona znači informacijsko-komunikacijska nadgradnja klasičnog sustava cestovnog prometa, kojim se postiže znatno poboljšanje učinaka cjelokupnog prometnog sustava. ITS uključuje ceste, vozila i korisnike cesta, a primjenjuje se u upravljanju prometom, upravljanju mobilnosti, upravljanju prometnim incidentima te za veze s ostalim vrstama prijevoza. Pojam „<i>inteligentni prometni sustavi (ITS)</i>” istovjetan je pojmu iz članka 72. stavka 1. Zakona o cestama („Narodne novine“, br. 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14., 110/19., 144/21., 114/22. i 04/23.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2010/40/EZ Europskog	(d) cestovni promet: (I) kontrola upravljanja prometom, uključujući aspekte povezane s planiranjem cestovne mreže, službama kontrole i upravljanja, osim upravljanja prometom ili rada inteligentnih prometnih sustava ako oni nisu glavni dio opće djelatnosti javnih tijela (tijela nadležna za ceste); (II) Usluge inteligentnih prometnih sustava (operatori inteligentnih prometnih sustava)

			parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o okviru za uvođenje inteligentnih transportnih sustava u cestovnom prometu i za veze s ostalim vrstama prijevoza (Tekst značajan za EGP) (SL L 207 od 6.8.2010.).	
		(e) javni prijevoz	- operatori javne usluge kako su definirani u članku 2. točki (d) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća Prema članku 2. točki (d) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća pojam „operatori javne usluge“ znači svaki javni ili privatni prijevoznik ili skupina takvih prijevoznika koji obavljaju usluge javnog prijevoza putnika ili svako javno tijelo koje pruža usluge javnog prijevoza putnika.	(e) javni prijevoz: (I) usluge javnog cestovnog i željezničkog prijevoza putnika i druge vrste prijevoza tračnicama (operatori javne usluge)
3.	Bankarstvo		- kreditne institucije kako su definirane u članku 4. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (Tekst značajan za EGP) Prema članku 4. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, „kreditna institucija“ znači društvo čija je djelatnost primanje depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti te odobravanje kredita za vlastiti račun.	(I) primanje depozita (kreditne institucije); (II) kreditiranje (kreditne institucije);
4.	Infrastrukture financijskog tržišta		- operatori mjesta trgovanja Pojam „<i>mjesta trgovanja</i>“ u smislu ovoga Zakona znači uređeno tržište, MTP ili OTP. Pojam „<i>multilateralna trgovinska platforma ili MTP</i>“ u smislu ovoga Zakona znači multilateralni sustav kojim upravlja investicijsko društvo	(I) poslovanje mjesta trgovanja (operatori mjesta trgovanja); (II) rad klirinških sustava (središnje druge ugovorne strane);

			ili tržišni operater, koji u sustavu i prema unaprijed poznatim i nediskrecijskim pravilima spaja ili omogućuje spajanje ponuda za kupnju i ponuda za prodaju financijskih instrumentima trećih tako da nastaje ugovor u skladu s odredbama dijela drugoga glave III. poglavlja VII. Zakona o tržištu kapitala („Narodne novine“, br. 65/18., 17/20., 83/21. i 85/24.). Pojam „<i>organizirana trgovinska platforma</i> ili OTP“ u smislu ovoga Zakona znači multilateralni sustav, koji nije uređeno tržište ili MTP, koji omogućuje da se u tom sustavu susretnu ponude za kupnju i ponude za prodaju obveznica, strukturiranih financijskih proizvoda, emisijskih jedinica ili izvedenica više zainteresiranih trećih strana tako da nastaje ugovor u skladu s odredbama dijela drugoga glave III. poglavlja VII. Zakona o tržištu kapitala. Pojmovi „<i>mjesta trgovanja</i>“, „<i>multilateralna trgovinska platforma ili MTP</i>“ i „<i>organizirana trgovinska platforma ili OTP</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 1. točaka 61., 65. i 77. Zakona o tržištu kapitala, kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (preinačena) (Tekst značajan za EGP) (SL L 173, 12.6.2014.). - središnje druge ugovorne strane (CCP-i) kako su definirane u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012.)	
--	--	--	--	--

			Prema članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, „središnja druga ugovorna strana“ znači pravnu osobu koja posreduje između drugih ugovornih strana u ugovorima kojima se trguje na jednom ili više financijskih tržišta, te postaje kupac svakom prodavatelja i prodavatelj svakom kupcu.	
5.	Zdravstvo		- pružatelji zdravstvene zaštite Pojam „<i>pružatelj zdravstvene zaštite</i>“ u smislu ovoga Zakona znači svaka fizička ili pravna osoba ili bilo koji subjekt koji obavlja zdravstvenu djelatnost u Republici Hrvatskoj u skladu sa zakonom koji uređuje zdravstvenu zaštitu. Pojam „<i>pružatelj zdravstvene zaštite</i>“ ne odnosi se na ustrojstvene jedinice Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske i ministarstva nadležnog za pravosuđe koje obavljaju zdravstvenu djelatnost prema posebnim propisima. - referentni laboratoriji Europske unije iz članka 15. Uredbe (EU) 2022/2371 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. studenoga 2022. o ozbiljnim prekograničnim prijetnjama zdravlju i o stavljanju izvan snage Odluke br. 1082/2013/EU (Tekst značajan za EGP) - subjekti koji obavljaju djelatnosti istraživanja i razvoja lijekova Pojam „<i>lijek</i>“ u smislu ovoga Zakona znači: - svaka tvar ili kombinacija tvari prikazana sa svojstvima liječenja ili sprječavanja bolesti kod ljudi ili - svaka tvar ili kombinacija tvari koja se može upotrijebiti ili primijeniti na	(I) pružanje zdravstvenih usluga (pružatelji zdravstvene zaštite); (II) analiza koju provodi referentni laboratorij Europske unije (referentni laboratoriji EU-a); (III) istraživanje i razvoj lijekova (subjekti koji obavljaju aktivnosti istraživanja i razvoja lijekova); (IV) proizvodnja osnovnih farmaceutskih proizvoda i osnovnih farmaceutskih pripravaka (subjekti koji proizvode osnovne farmaceutske proizvode i pripravke); (V) proizvodnja medicinskih proizvoda koji se smatraju ključnima tijekom izvanrednog stanja u području javnog zdravlja (subjekti koji proizvode medicinske proizvode); (VI) distribucija lijekova (subjekti koji imaju dozvolu za obavljanje prometa na veliko lijekovima);

			ljudima u svrhu obnavljanja, ispravljanja ili prilagodbe fizioloških funkcija farmakološkim, imunološkim ili metaboličkim djelovanjem ili za postavljanje medicinske dijagnoze. Pojam „<i>lijek</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o lijekovima („Narodne novine“, br. 76/13., 90/14. i 100/18.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001., o Zakoniku Zajednice koji se odnosi na lijekove za primjenu kod ljudi (SL L 311, 28.11.2001.). - subjekti koji proizvode osnovne farmaceutske proizvode i farmaceutske pripravke iz područja C odjeljka 21. Nacionalne klasifikacije djelatnosti 2007. – NKD 2007. („Narodne novine“, broj 58/07.) - subjekti koji proizvode medicinske proizvode koji se smatraju ključnima tijekom izvanrednog stanja u području javnog zdravlja („popis ključnih medicinskih proizvoda u slučaju izvanrednog stanja u području javnog zdravlja“) u smislu članka 22. Uredbe (EU) 2022/123 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. siječnja 2022. o pojačanoj ulozi Europske agencije za lijekove u pripravnosti za krizne situacije i upravljanju njima u području lijekova i medicinskih proizvoda (Tekst značajan za EGP) - subjekti koji imaju dozvolu za obavljanje prometa na veliko lijekovima Pojam „<i>dozvola za obavljanje prometa na veliko lijekovima</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 120. stavka 1. Zakona o lijekovima	
--	--	--	--	--

			(„Narodne novine“, br. 76/13., 90/14. i 100/18.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001., o Zakoniku Zajednice koji se odnosi na lijekove za primjenu kod ljudi (SL L 311, 28.11.2001.).	
6.	Voda namijenjena za ljudsku potrošnju		- dobavljači i distributeri vode namijenjene za ljudsku potrošnju, isključujući distributere kojima distribucija vode za ljudsku potrošnju nije ključni dio njihove općenite djelatnosti distribucije druge robe i proizvoda Pojam „<i>voda namijenjena za ljudsku potrošnju</i>“ u smislu ovoga Zakona znači: - sva voda, bilo u njezinu izvornom stanju ili nakon obrade, koja je namijenjena za piće, kuhanje, pripremu hrane ili druge potrebe domaćinstva i u javnim i u privatnim prostorima, neovisno o njezinu podrijetlu te o tome isporučuje li se iz vodoopskrbne mreže, isporučuje li se iz cisterne ili se stavlja u boce ili ambalažu, uključujući izvorsku i stolnu vodu - sva voda koja se u poslovanju s hranom upotrebljava za proizvodnju, obradu, očuvanje ili stavljanje na tržište proizvoda ili tvari namijenjenih za ljudsku potrošnju. Pojam „<i>voda namijenjena za ljudsku potrošnju</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o vodi za ljudsku potrošnju („Narodne novine“, broj 30/23.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva (EU) 2020/2184 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (preinaka)	(I) opskrba vodom za piće i distribucija vode za piće, osim distribucije vode za ljudsku potrošnju ako ta usluga nije glavni dio opće djelatnosti distributera koji distribuiraju drugu robu i proizvode (dobavljači i distributeri vode namijenjene za ljudsku potrošnju);

			(Tekst značajan za EGP) (SL L 435, 23.12.2020.), te sukladno Direktivi Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za zaštitu zdravlja stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7.11.2013.).	
7.	Otpadne vode		- poduzeća koja prikupljaju, odlažu ili pročišćavaju komunalne otpadne vode, sanitarne otpadne vode ili industrijske otpadne vode, isključujući poduzeća kojima prikupljanje, odlaganje ili pročišćavanje komunalnih otpadnih voda, otpadnih voda iz kućanstava ili industrijskih otpadnih voda nije ključni dio njihove općenite djelatnosti Pojam „<i>komunalne otpadne vode</i>“ u smislu ovoga Zakona znači otpadne vode sustava javne odvodnje koje čine sanitarne otpadne vode ili otpadne vode koje su mješavina sanitarnih otpadnih voda s industrijskim otpadnim vodama i/ili oborinskim vodama određene aglomeracije. Pojam „<i>sanitarne otpadne vode</i>“ u smislu ovoga Zakona znači otpadne vode koje se nakon korištenja ispuštaju iz stambenih objekata i uslužnih objekata te koje uglavnom potječu iz ljudskog metabolizma i aktivnosti kućanstava. Pojam „<i>industrijske otpadne vode</i>“ u smislu ovoga Zakona znači sve otpadne vode, osim sanitarnih otpadnih voda i oborinskih voda, koje se ispuštaju iz prostora korištenih za obavljanje trgovine ili industrijske djelatnosti. Pojmovi „<i>komunalne otpadne vode</i>“, „<i>sanitarne otpadne vode</i>“ i „<i>industrijske otpadne vode</i>“	(I) prikupljanje, pročišćavanje i odlaganje otpadnih voda, osim prikupljanja, odlaganja ili pročišćavanja komunalnih otpadnih voda, otpadnih voda iz kućanstava ili industrijskih otpadnih voda ako one nisu glavni dio općih djelatnosti poduzeća (poduzeća koja prikupljaju, odlažu ili pročišćavaju komunalne otpadne vode, otpadne vode iz kućanstava i industrijske otpadne vode);

			istovjetni su pojmovima iz članka 4. stavka 1. točaka 25., 34. i 81. Zakona o vodama („Narodne novine“, br. 66/19., 84/21. i 47/23.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL L 135, 30.5.1991.), dopunjena Direktivom Komisije 98/15/EZ od 27. veljače 1998. s obzirom na određene zahtjeve utvrđene u Dodatku I. (Tekst značajan za EGP) (SL L 67, 7.3.1998.).	
8.	Regulacijske i zaštitne vodne građevine za obranu od poplava		Tijela / institucije koje su po Zakonu o vodama nadležne za upravljanje rizicima od poplava što uključuje izgradnju, pogon i održavanje građevina / sustava za smanjenje rizika od poplava i građevina za osnovnu meliorizacijsku odvodnju koje izravno štite, smanjuju rizike i umanjuju štetu od poplava na poljoprivrednom zemljištu. Pojam „poplava“ u smislu ovoga Zakona znači privremenu pokrivenost vodom zemljišta, koje obično nije prekriveno vodom, uzrokovana izlivanjem rijeka, bujica, privremenih vodotoka, jezera i nakupljanja leda, kao i morske vode u priobalnim područjima i suvišnim podzemnim vodama; ovim pojmom nisu obuhvaćene poplave iz sustava javne odvodnje i istovjetan je s pojmom određenim u članku 4. stavku 1. točki 64. Zakona o vodama („Narodne novine“, br. 66/19., 84/21. i 47/23.). Pojam „upravljanje rizicima od poplava“ u smislu ovoga Zakona znači izradu prethodne procjene rizika od poplava, izradu i provedbu planova upravljanja rizicima od poplava i Državnoga	Izgradnja i održavanje građevina i sustava zaštite od štetnog djelovanja voda s ciljem zaštite (zdravlja i života) ljudi, njihove imovine te zaštite gospodarstva, okoliša i kulturnog naslijeđa od poplava i drugih oblika štetnog djelovanja voda, uključivo i pravovremeno upozoravanje na opasnost (sustavi dojavljivanja i prognoziranja) te pravovremeno obavješćavanje (uzbunjivanje).

			plana obrane od poplave, provedbenih i logističkih planova uz taj plan, uređenje voda, provedbu redovite i izvanredne obrane od poplava, provedbu obrane od leda na vodotocima, zaštitu od erozija i bujica, osnovnu melioracijsku odvodnju i provedbu ograničenja prava vlasnika i drugih posjednika zemljišta i istovjetan je s pojmom određenim u članku 119. stavku 2. Zakona o vodama Pojam „uređenje voda“ u smislu ovoga Zakona podrazumijeva: gradnja regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, gradnja građevina za osnovnu melioracijsku odvodnju i usluge održavanja voda, sve u svrhu neškodljivog protoka voda i istovjetan je s pojmom određenim u članku 120. stavku 1. Zakona o vodama Pojam „održavanje voda“ u smislu ovoga Zakona znači: održavanje prirodnih i umjetnih vodotoka i drugih voda (čišćenje i uklanjanje nanosa, zemljani i slični radovi uređenja i održavanja obala, zemljani radovi u inundacijskom području manjeg opsega, krčenje i košenje raslinja, održavanje propusnosti propusta i prijelaza preko vodotoka), održavanje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina (popravci na kruni i pokosima nasipa, krčenje, košnja i radovi na vegetativnoj zaštiti vodnih građevina, popravci oštećenih dijelova vodnih građevina), 3. održavanje građevina za osnovnu melioracijsku odvodnju (čišćenje, tehničko i vegetativno održavanje građevina i pojasa uz građevine, zemljani radovi na manjim izmjenama na kanalskoj mreži, održavanje izljeva ispusta drenažnih cijevi), održavanje	
--	--	--	--	--

			građevina za sprječavanje i otklanjanje erozija i sprječavanje djelovanja bujica i istovjetan je s pojmom određenim u članku 121. stavku 1. Zakona o vodama.	
9.	Digitalna infrastruktura		- pružatelji središta za razmjenu internetskog prometa kako je definirano u članku 6. točki 18. Direktive (EU) 2022/2555 Prema članku 6. točki 18. Direktive (EU) 2022/2555, „središte za razmjenu internetskog prometa” znači mrežni instrument koji omogućuje međupovezivanje više od dviju neovisnih mreža (autonomnih sustava), prvenstveno u svrhu olakšavanja razmjene internetskog prometa, koji omogućuje međupovezivanje samo za autonomne sustave i za koji nije potrebno da internetski promet između bilo kojih dvaju autonomnih sustava sudionika prođe kroz bilo koji treći autonomni sustav te koji takav promet ne mijenja i ne utječe na njega ni na koji drugi način. - pružatelji usluge DNS-a kako su definirani u članku 6. točki 20. Direktive (EU) 2022/2555, osim operatora korijenskih poslužitelja naziva. Prema članku 6. točki 20. Direktive (EU) 2022/2555 „pružatelj usluga DNS-a” znači subjekt koji pruža: a) javno dostupne rekurzivne usluge razlučivanja naziva domena krajnjim korisnicima interneta; ili (b) mjerodavne usluge razlučivanja naziva domena za upotrebu trećih strana, uz iznimku korijenskih poslužitelja naziva. - registri naziva vršnih domena kako su definirani u članku 6. točki 21. Direktive (EU) 2022/2555.	(I) pružanje i rad središta za razmjenu internetskog prometa (pružatelji središta za razmjenu internetskog prometa); (II) pružanje usluge sustava naziva domena (DNS), osim usluga povezanih s korijenskim poslužiteljima naziva (pružatelji DNS usluga); (III) rad registara naziva vršnih domena i upravljanje njima (registri naziva vršnih domena); (IV) pružanje usluga računalstva u oblaku (pružatelji usluga računalstva u oblaku); (V) pružanje usluga podatkovnog centra (pružatelji usluga podatkovnog centra); (VI) pružanje mreža za isporuku sadržaja (pružatelji mreža za isporuku sadržaja); (VII) pružanje usluga povjerenja (pružatelji usluga povjerenja); (VIII) pružanje javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga (pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga); (IX) pružanje javnih elektroničkih komunikacijskih mreža (pružatelji javnih elektroničkih komunikacijskih mreža);

			Prema članku 6. točki 21. Direktive (EU) 2022/2555 „registar naziva vršnih domena” znači subjekt kojem je delegirana određena vršna domena i koji je odgovoran za upravljanje njome, uključujući registraciju naziva domena u okviru vršne domene i tehničko upravljanje vršnom domenom, uključujući upravljanje njezinim poslužiteljima naziva, održavanje njezinih baza podataka i distribuciju datoteka iz zone vršne domene u poslužitelje naziva, neovisno o tome obavlja li sam subjekt bilo koju od tih operacija ili njihovo obavljanje eksternalizira, ali su isključene situacije u kojima registar koristi nazive vršnih domena samo za vlastitu upotrebu. - pružatelji usluga računalstva u oblaku kako su definirane u članku 6. točki 30. Direktive (EU) 2022/2555 Prema članku 6. točki 30. Direktive (EU) 2022/2555 „usluga računalstva u oblaku” znači digitalna usluga koja omogućuje administraciju na zahtjev i široki daljinski pristup nadogradivom i elastičnom skupu djeljivih računalnih resursa, među ostalim kad su takvi resursi raspoređeni na nekoliko lokacija. - pružatelji usluga podatkovnog centra kako su definirane u članku 6. točki 31. Direktive (EU) 2022/2555 Prema članku 6. točki 31. Direktive (EU) 2022/2555 „usluga podatkovnog centra” znači usluga koja uključuje strukture ili skupine struktura namijenjenih centraliziranom smještaju, međupovezivanju i radu opreme informacijske tehnologije i mreža	
--	--	--	---	--

			za usluge pohrane, obrade i prijenosa podataka, uključujući sve objekte i infrastrukturu za distribuciju električne energije i kontrolu okoliša; - pružatelji mreža za isporuku sadržaja kako su definirane u članku 6. točki 32. Direktive (EU) 2022/2555 Prema članku 6. točki 32. Direktive (EU) 2022/2555 „mreža za isporuku sadržaja” znači mreža zemljopisno raspoređenih poslužitelja u svrhu osiguravanja visoke dostupnosti, pristupačnosti ili brze isporuke digitalnog sadržaja i usluga korisnicima interneta u ime pružatelja sadržaja i usluga; - pružatelji usluga povjerenja kako su definirane u članku 3. točki 19. Uredbe (EU) br. 2024/1183 Europskog parlamenta i Vijeća Prema članku 3. točki 19. Uredbe (EU) br. 10/2014 Europskog parlamenta i Vijeća „pružatelj usluga povjerenja” znači fizička ili pravna osoba koja pruža jednu ili više usluga povjerenja bilo kao kvalificirani ili nekvalificirani pružatelj usluga povjerenja - pružatelji javnih elektroničkih komunikacijskih mreža kako su definirane u članku 2. točki 8. Direktive (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća Prema članku 2. točki 8. Direktive (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća „javna elektronička komunikacijska mreža” znači elektronička komunikacijska mreža koja se u cijelosti ili većim dijelom upotrebljava za pružanje javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga, koje	
--	--	--	--	--

			podržavaju prijenos informacija među završnim točkama mreže. - pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga kako su definirane u članku 2. točki 4. Direktive (EU) 2018/1972 u mjeri u kojoj su njihove usluge javno dostupne Prema članku 2. točki 4. Direktive (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća „elektronička komunikacijska usluga” znači usluga koja se uobičajeno pruža uz naknadu putem elektroničkih komunikacijskih mreža, a obuhvaća, uz izuzetak usluga pružanja sadržaja ili obavljanja uredničkog nadzora nad sadržajem koji se prenosi uporabom elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, sljedeće vrste usluga: (a) „uslugu pristupa internetu” kao javno dostupna elektronička komunikacijska usluga kojom se omogućuje pristup internetu te time povezivanje s gotovo svim krajnjim točkama interneta, bez obzira na mrežnu tehnologiju i terminalnu opremu koja se upotrebljava; (b) „interpersonalnu komunikacijsku uslugu”; i (c) usluge koje se sastoje u cijelosti, ili većim dijelom, od prijenosa signala kao što su usluge prijenosa koje se upotrebljavaju za pružanje usluga komunikacije između strojeva i za radiodifuziju - u mjeri u kojoj su njihove usluge javno dostupne.	
10.	Javni sektor		- tijela državne vlasti - druga državna tijela - tijela državne uprave i pravne osobe s javnim ovlastima	
11.	Proizvodnja, prerada i distribucija hrane		- subjekti u poslovanju s hranom znači „bilo koje poduzeće, bez obzira na to ostvaruje li dobit ili ne i je li javno ili privatno, u sklopu kojeg se izvršavaju poslovi vezani za bilo koju fazu proizvodnje, prerade i	(I) masovna industrijska proizvodnja i prerada hrane; (II) usluge lanca opskrbe hranom, uključujući skladištenje i logistiku;

			distribucije hrane“, sukladno članku 3. točki 2. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća. Odnosi se na subjekte koji se bave isključivo logistikom i veleprodajnom distribucijom te masovnom industrijskom proizvodnjom i preradom.	(III)masovna distribucija hrane
12.	Proizvodnja, skladištenje i prijevoz opasnih tvari	a) proizvodnja, skladištenje i distribucija opasnih tvari – kemijskih	- Kemijski subjekti koji se bave proizvodnjom, korištenjem, distribucijom opasnih tvari – kemikalijama Pojam „proizvodnja“ u smislu ovog Zakona znači tvorbu putem kemijske reakcije, izradu i doradu, oblikovanje, preradu, punjenje, pretakanje, miješanje kemikalija u međuproizvode i konačne proizvode, uz kemijske, fizikalne ili biološke procese i postupke te prijenos i međuskladištenje unutar proizvodne lokacije. Proizvodnjom u smislu ove točke smatra se proizvodnja tvari i smjesa. Pojam „korištenje“ u smislu ovog Zakona znači pretvorbu u drugu kemikaliju kemijskom reakcijom, prerada, potrošnja, obrada, uporaba ili miješanje. Pojam „distribucija“ u smislu ovog Zakona znači uvoz, unos, kupnja i prodaja kemikalije na malo i na veliko te obavljanje posredovanja.	a) Proizvodnja, korištenje, skladištenje, distribucija kemikalija i kemijskih proizvoda b) Proizvodnja, korištenje, skladištenje, distribucija farmaceutskih proizvoda
		b) proizvodnja, skladištenje i distribucija opasnih tvari – bioloških	Biološki subjekti koji se bave proizvodnjom, preradom, korištenjem, distribucijom opasnih tvari – bioloških Pojam „proizvodnja i/ili prerada“ u smislu ovog Zakona znači tvar koja se proizvodi ili izlučuje iz biološkog izvora (ljudskog, životinjskog, biljnog ili mikrobiološkog) te prijenos i međuskladištenje unutar proizvodne lokacije.	a) proizvodnja, prerada, korištenje, distribucija opasnih tvari - bioloških

			Proizvodnjom u smislu ove točke smatra se proizvodnja tvari ili smjesa tvari. Pojam „korištenje“ u smislu ovog Zakona znači prerada, potrošnja, obrada, uporaba ili miješanje. Pojam “distribucija“ u smislu ovog Zakona znači uvoz, unos, kupnja i prodaja bioloških tvari na malo i na veliko te obavljanje posredovanja.	
13.	Znanost i obrazovanje	a) znanstveni instituti b) visoka učilišta		
14.	Svemir		- operatori zemaljske infrastrukture, koji su u vlasništvu, kojima upravljaju i koje vode države članice ili privatne strane te koji podupiru pružanje usluga u svemiru, isključujući pružatelje javnih elektroničkih komunikacijskih mreža.	(I) rad zemaljske infrastrukture, koja je u vlasništvu, kojom upravljaju i koju vode države članice ili privatne osobe te koja podupire pružanje usluga u svemiru, isključujući pružatelje javnih elektroničkih komunikacijskih mreža (operatori zemaljske infrastrukture);
15.	Kultura i mediji	a) središnje nacionalne ustanove u kulturi	- središnje ustanove za čuvanje i upravljanje arhivskom i knjižnom građom	- prikupljanje, trajno čuvanje i pružanje usluge korištenja građe
		b) nacionalne medijske ustanove	- središnja novinska agencija i Hrvatska radiotelevizija	- pružanje usluge informiranja i trajno čuvanje informacija"

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakon o kritičnim infrastrukturama („Narodne novine“, br. 56/13. i 114/22.), stupio je na snagu 18. svibnja 2013. Donošenjem Zakona, kroz implementaciju Direktive Vijeća 2008/114/EZ od 8. prosinca 2008. o utvrđivanju i označavanju europske kritične infrastrukture i procjeni potrebe poboljšanja njezine zaštite (SL L 345, 23.12.2008.), propisane su nadležnosti sudionika u utvrđivanju i provedbi mjera zaštite nacionalne i europske kritične infrastrukture.

U međuvremenu je donesena Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27.12.2022., u daljnjem tekstu: Direktiva 2022/2557). U okviru provedbe pravne stečevine Europske unije, Republika Hrvatska je obvezna uskladiti nacionalno zakonodavstvo s navedenom Direktivom koja regulira područje zaštite kritičnih infrastruktura i jačanja otpornosti kritičnih subjekata.

Uz utvrđenu obvezu izmjene postojećeg Zakona o kritičnim infrastrukturama, u skladu s novim europskim pristupom, nužnost određenih izmjena prepoznata je i na nacionalnoj razini nakon desetogodišnjeg razdoblja primjene.

Primarni cilj donošenja novoga Zakona je prilagodba nacionalnog propisa europskoj pravnoj stečevini, odnosno implementacija Direktive 2022/2557. U postupku nacionalne prilagodbe uzete su u obzir nove operativne i zakonodavne okolnosti, s ciljem poboljšanja učinkovitosti sustava uz osiguranje odgovarajuće razine zaštite i kontinuiteta poslovanja. Procjenjujući nove sigurnosne izazove, potrebno je što je moguće više ograničiti štetne učinke prekida ili poremećaja u radu kritičnih infrastruktura na stanovništvo i gospodarstvo.

Sustav identificiranja i zaštite nacionalnih kritičnih infrastruktura te infrastrukture od europskog značaja, treba jasno definirati kroz novi zakonski okvir kako bi se postigla maksimalna kompatibilnost s modelima i rješenjima koja se primjenjuju u Europskoj uniji.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Predloženim zakonom uredit će se sljedeća pitanja:

- definiranje uloge tijela državne uprave nadležnog za civilnu zaštitu koje koordinira aktivnosti dionika u sustavu identificiranja i zaštite kritične infrastrukture te predlaže Vladi Republike Hrvatske kritične subjekte od posebnog europskog značaja koji se nalaze na području Republike Hrvatske ili na području druge države članice Europske unije
- propisivanje načela zaštite kritične infrastrukture, radi boljeg razumijevanja funkcionalnosti sustava zaštite kritične infrastrukture
- precizno propisivanje postupka utvrđivanja i potvrđivanja kritičnih subjekata, kao i procedure donošenja mjerila
- koordiniranje svih aktivnosti pri predlaganju i vrednovanju zaštite kritične infrastrukture

- definiranje jasnijih uvjeta analize rizika za sektorski nadležna tijela državne uprave iz kojih se identificiraju kritični subjekti te analiza i procjena rizika kod kritičnih subjekata, kao i implementacija obveze procjene rizika države članice propisana Direktivom 2022/2557
- preciznije definiranje procedura izrade, rokova, obuhvata i ažuriranja sadržaja sigurnosnog plana kritičnih subjekata kao dijela poslovnog plana pravne osobe
- propisivanje obveze imenovanja sigurnosnih koordinatora za kritičnu infrastrukturu u tijelima državne uprave te edukacije i osposobljavanja za sigurnosne koordinate s definiranim mjestom i ulogom u sektoru iz kojih dolaze kritične infrastrukture
- propisivanje obveze certificiranja za pravne osobe i obrte koji pružaju zaštitu kritične infrastrukture
- definiranje preciznijeg okvira za provedbu inspekcijskog nadzora
- donošenje nacionalnog akta strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata
- ukazivanje na primjenu hrvatskih, europskih i drugih provjerenih normi i praksi u procesu zaštite kritičnih subjekata.

Donošenjem predloženog zakona u koji je implementirana Direktiva 2022/2557 i kojim će se urediti naprijed navedena pitanja, postići će se bolja operacionalizacija nacionalnih procedura identifikacije i potvrđivanja kritičnih subjekata (infrastrukture) koja se do sada pokazala izazovnom radi nedovoljne reguliranosti, a time i veća otpornost kritičnih subjekata vitalnih za pružanje ključnih usluga.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ova odredba opisuje sadržaj i predmet zakona kojim se obuhvaća zaštita nacionalne kritične infrastrukture i infrastrukture od posebnog europskog značaja, načela zaštite i mjere otpornosti, koordinacija zaštite kritične infrastrukture, nacionalni okvir za otpornost kritičnih subjekata, utvrđivanje i potvrđivanje kritičnih subjekata, obveze kritičnih subjekata, certificiranje pravnih osoba i obrta koji pružaju privatnu zaštitu kritične infrastrukture, obavješćivanje o incidentima, provjera podobnosti te uloga i obveze sigurnosnog koordinatora, postupanje s podacima o kritičnoj infrastrukturi te nadzor nad provedbom Zakona. Ovaj Zakon se ne primjenjuje na tijela državne uprave i druga državna tijela koji obavljaju aktivnosti u području nacionalne sigurnosti, javne sigurnosti, obrane ili izvršavanja zakonodavstva, uključujući istragu, otkrivanje i progon kaznenih djela.

Uz članak 2.

Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima se Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. godine o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27. 12. 2022.) te osigurava provedba Delegirane uredbe Komisije (EU) 2023/2450 od 25. srpnja 2023. godine o dopuni Direktive (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem popisa ključnih usluga (Tekst značajan za EGP). Delegirani akt koji je donesen na temelju članka 5. stavka 1. Direktive (EU) 2022/2557 utvrđuje popis ključnih usluga u sektorima i podsektorima iz Priloga te Direktive i tim popisom se trebaju koristiti nadležna tijela u svrhu provedbe procjene rizika i utvrđivanje

kritičnih subjekata. U zakonu su ta dva dokumenta objedinjena u Prilogu I., radi praktičnosti i korisnosti za dionike koji moraju implementirati direktivu i njene prateće dokumente.

Uz članak 3.

Ovim člankom definiraju se značenja pojmova bitnih za razumijevanje procesa vezanih uz kritičnu infrastrukturu koji se pojavljuju kroz tekst samog zakona. U članku je navedeno 27 pojmova: analiza rizika, CSIRT, država članica, incident, javni subjekti, ključna usluga, kontinuitet poslovanja kritičnog subjekata, kritična infrastruktura, kritični subjekt, kritični subjekt od posebnog europskog značaja, međusektorska mjerila, nadležna tijela, nadležna tijela za provedbu posebnih propisa, otpornost, provjera podobnosti osobe, prijetnja, privatna zaštita, procjena rizika, regulatorno tijelo, rizik, sektorska mjerila, sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu, sigurnosni plan kritičnog subjekta, tehnička specifikacija, treća zemlja, upravljanje rizicima i zaštita kritične infrastrukture.

Izrazi koje se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Uz članak 4.

U ovom članku navedena je primjena posebnih propisa u pitanjima otpornosti kritičnih subjekata u slučajevima kad su propisima Europske unije ili zakonima Republike Hrvatske propisani zahtjevi za jačanje otpornosti subjekata za pojedini sektor ili subjekte iz pojedinih sektora, koji po svom sadržaju i svrsi odgovaraju mjerama za osiguranje otpornosti kritičnih subjekata ili predstavljaju strože zahtjeve. Ovim člankom primjenjuju se odgovarajuće odredbe i posebni propisi na te subjekte, uključujući odredbe o nadzoru provedbe zahtjeva, a sukladno ocjeni nadležnog tijela koje procjenjuje navedene zahtjeve.

Uz članak 5.

Člankom 5. naglašava se da za kritične subjekte i nadležna tijela u sektorima bankarstva, infrastruktura financijskog tržišta i digitalne infrastrukture, ne primjenjuju se članak 20., članci od 22. do 43. i članci od 45. do 48. ovoga Zakona s obzirom na visoku reguliranost tih sektora srodnim uredbama i direktivama Uredba (EU) 2022/2554 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o digitalnoj operativnoj otpornosti za financijski sektor i izmjeni uredbi (EZ) br. 1060/2009, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 600/2014, (EU) br. 909/2014 i (EU) 2016/1011 – DORA za bankarstvo i financijski sektor te Direktiva (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o mjerama za visoku zajedničku razinu kibernetičke sigurnosti širom Unije, izmjeni Uredbe (EU) br. 910/2014 i Direktive (EU) 2018/1972 i stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2016/1148 (Direktiva NIS 2) (Tekst značajan za EGP) za sektor digitalne infrastrukture. Navedenim se želi na razini EU i država članica, kako propisuje Direktiva 2022/2557 smanjiti administrativno opterećenje za sektorski nadležna tijela i druge relevantne dionike.

Uz članak 6.

Ovim člankom se pojašnjava kako se odredbe Zakona ne odnose na pitanja koja su predmet zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti koji je *lex specialis*. Provedbom Zakona o kritičnim infrastrukturama sukladno članku, ne dovodi se u pitanje provedba postupaka i mjera koje su kritični subjekti sukladno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti dužni primjenjivati u cilju postizanja visoke razine kibernetičke sigurnosti u pružanju svojih

usluga, odnosno obavljanju svojih djelatnosti. U svrhu provedbe prethodno navedenoga u odnosu na kritične subjekte iz sektora, podsektora ili posebnih kategorija subjekata koje nisu obuhvaćene sektorima, podsektorima i vrstama subjekata iz zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, zadaće nadležnog tijela za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti i nadležnog CSIRT-a obavlja središnje državno tijelo za kibernetičku sigurnost.

Uz članak 7.

Člankom 7. propisano je da se sektori i podsektori u kojima se utvrđuju kritični subjekti, kategorije subjekata i ključne usluge detaljnije propisuju u Prilogu I. Zakona, kao sastavni dio.

Uz članak 8.

Ovim člankom definirana su načela zaštite kritične infrastrukture kako bi se osiguralo jednako razumijevanje temeljnih načela i obveza za sve dionike koji su dužni raditi na zaštiti kritičnih infrastrukture i jačanju njihove otpornosti. Načela zaštite kritične infrastrukture su: načelo zaštite od svih oblika prijetnji, načelo cjelovitog pristupa uključujući i međuovisnost sektora kritičnih subjekata, načelo kontinuiranog planiranja zaštite kritične infrastrukture, načelo razmjene informacija i podataka te zaštite tih podataka.

Uz članak 9.

Ovim člankom određuje se da je Koordinativno tijelo za zaštitu kritične infrastrukture tijelo državne uprave nadležno za poslove civilne zaštite. Njegova je temeljna zadaća koordiniranje aktivnosti dionika u sustavu zaštite kritične infrastrukture i jačanja otpornosti kritičnih subjekata. U cilju ostvarenja navedene zadaće Koordinativno tijelo provodi slijedeće mjere i aktivnosti: izrađuje i predlaže propise koji se odnose na zaštitu nacionalne kritične infrastrukture i povećanje otpornosti kritičnih subjekata; predlaže Vladi Republike Hrvatske na usvajanje dokumente u vezi zaštite nacionalne kritične infrastrukture i povećanja otpornosti kritičnih subjekata, nadzire i usmjerava proces utvrđivanja kritičnih subjekata; prikuplja, analizira i razmjenjuje informacije s nadležnim tijelima, regulatornim tijelima i kritičnim subjektima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugim dionicima u sustavu; izrađuje smjernice za poboljšanje stanja zaštite kritične infrastrukture; vodi i ažurira popis kritičnih subjekata u Republici Hrvatskoj; u suradnji s nadležnim tijelima redovito prati i procjenjuje prijetnje te predlaže mjere za jačanje otpornosti i zaštitu kritične infrastrukture; u suradnji s nadležnim tijelima izrađuje međusektorska mjerila; koordinira organizaciju i provedbu edukacija i vježbi u području zaštite kritične infrastrukture i jačanja otpornosti kritičnih subjekata; surađuje sa znanstveno - istraživačkim institucijama u području unaprjeđenja mjera i postupaka za smanjenje rizika i povećanja otpornosti kritičnih subjekata; sudjeluje u organizaciji, koordinaciji i provedbi mjera suradnje između javnog i privatnog sektora u cilju zaštite i jačanja otpornosti kritičnih subjekata; provodi postupak izdavanja i oduzimanja certifikata pravnim osobama i obrtima za zaštitu kritične infrastrukture; surađuje s Europskom komisijom i trećim zemljama, te kao jedinstvena kontakt točka obavlja prekograničnu suradnju i surađuje s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica, kao i Skupinom za otpornost kritičnih subjekata koju čine predstavnici država članica i Europske komisije; u cilju jačanja otpornosti kritičnih subjekata i smanjenja njihovog administrativnog opterećenja provodi savjetovanja s državama članicama u pogledu kritičnih subjekata koji upotrebljavaju fizički povezanu kritičnu infrastrukturu, koji su dio korporativnih struktura povezanih ili u vezi s kritičnim subjektima drugih država članica, te koji su utvrđeni kao kritični subjekti u jednoj državi članici, a pružaju ključne usluge drugim državama

članicama ili u drugim državama članicama; svake dvije godine podnosi Europskoj komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o utvrđenim incidentima, uključujući broj obavijesti o incidentima, prirodi prijavljenih incidenata i poduzetim mjerama; koordinira procese i sudjeluje u utvrđivanju kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja i njihovoj zaštiti u suradnji s nadležnim tijelima; zaprima zahtjeve i koordinira postupak provjere podobnosti u skladu sa zahtjevima sigurnosnih koordinatora u kritičnim subjektima; u roku od tri mjeseca nakon imenovanja ili uspostavljanja, obavještava Europsku komisiju o imenovanim nadležnim tijelima i jedinstvenoj kontaktnoj točki, o njihovim zadaćama i odgovornostima, te o svakoj promjeni u imenovanju, zadaćama i odgovornostima.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisuje se suradnja nadležnih tijela s tijelima iz zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti. S obzirom na to da se Zakon o kritičnim infrastrukturama i Zakon o kibernetičkoj sigurnosti provode paralelno kako i predviđa EU regulativa, u suradnji s tijelom nadležnim za kibernetičku sigurnost usklađene su odredbe suradnje koje su istovjetne odredbama sadržanim u Zakonu o kibernetičkoj sigurnosti, a navedene su i u ovome Zakonu, kako bi dionici odgovorni za implementaciju zakona imali bolji uvid u obveze koje proizlaze iz obostrane suradnje. Nadležna tijela iz ovoga Zakona i nadležna tijela za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti međusobno surađuju i razmjenjuju relevantne informacije, a osobito informacije o utvrđivanju subjekata kritičnim subjektima na temelju ovoga Zakona te rizicima, prijetnjama i incidentima kojima su izloženi kritični subjekti, kao i poduzetim mjerama kao odgovor na rizike, prijetnje i incidente, neovisno o tome potječu li ti rizici, prijetnje i incidenti iz kibernetičkog ili fizičkog prostora, fizičkim mjerama zaštite i zahtjevima kibernetičke sigurnosti koje ti subjekti provode, rezultatima nadzornih aktivnosti provedenih nad postupanjem kritičnih subjekata sukladno ovome Zakonu odnosno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti. Nadležna tijela iz ovoga Zakona mogu zatražiti od tijela nadležnih za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti da izvršavaju svoje nadzorne ovlasti i nad subjektima koji su utvrđeni kao kritični subjekti. Način razmjene informacija i koordinacije uredit će se sporazumom između Koordinativnog tijela i Središnjeg državnog tijela za kibernetičku sigurnost.

Uz članak 11.

Ovim člankom se definira akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata na nacionalnoj razini kojim se utvrđuju posebni ciljevi i mjere politike, a koji se temelje na relevantnim postojećim nacionalnim i sektorskim strategijama, na planovima ili na sličnim dokumentima, radi postizanja i održavanja visoke razine otpornosti kritičnih subjekata. Sukladno zahtjevima Direktive 2022/2557, a poštujući odredbe Zakona o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske, kroz članak 11. Zakona propisana je izrada akta strateškog planiranja, a ne Strategije za otpornost kritičnih subjekata, s obzirom na to da Direktiva propisuje obvezu ažuriranja/donošenja strateškog dokumenta svake četiri godine. U skladu s nadležnostima na temelju čl. 18. Zakona o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske, Ministarstvo unutarnjih poslova je nadležno tijelo za upravno područje za koje se dokument izrađuje, a s obzirom na višesektorski pristup, Vlada Republike Hrvatske je nadležna za njegovo donošenje. Akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata se donosi nakon savjetovanja sa svim relevantnim dionicima, a sadrži najmanje sljedeće elemente: posebne ciljeve i prioritete u svrhu jačanja opće otpornosti kritičnih subjekata uzimajući u obzir prekogranične i međusektorske ovisnosti i međuovisnosti; upravljački okvir za postizanje posebnih ciljeva i prioriteta, uključujući opis uloga i

odgovornosti nadležnih tijela, kritičnih subjekata i drugih strana uključenih u provedbu strategije; opis mjera potrebnih za jačanje opće otpornosti kritičnih subjekata; opis postupka kojim se utvrđuju kritični subjekti; opis postupka kojim se podupiru kritični subjekti, uključujući mjere za poboljšanje suradnje između javnih i privatnih dionika; popis glavnih tijela i relevantnih dionika koji nisu kritični subjekti, a koji su uključeni u provedbu akta; okvir politike za koordinaciju među nadležnim tijelima na temelju ovoga Zakona i nadležnim tijelima na temelju zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, u svrhu dijeljenja informacija o kibernetičkim sigurnosnim rizicima, kibernetičkim prijetnjama i kibernetičkim incidentima te rizicima, prijetnjama i incidentima izvan kibernetičkog prostora te izvršavanja nadzornih zadaća i opis već uspostavljenih mjera čiji je cilj malim i srednjim poduzećima, u smislu Priloga Preporuke Europske komisije 2003/361/EZ o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća, a koje je Republika Hrvatska utvrdila kao kritične subjekte olakšati provedbu procjene rizika i implementaciju tehničkih, sigurnosnih i organizacijskih mjera kako bi se osigurala njihova otpornost. U svrhu razrade mjera za provedbu posebnih ciljeva i prioriteta akta strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata, Koordinativno tijelo, u suradnji s nadležnim tijelima, izrađuje akcijski plan za njegovu provedbu koji donosi Vlada Republike Hrvatske. Izvješćavanje, praćenje i vrednovanje akta strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata provodi se u skladu s propisom koji uređuje područje strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske. Koordinativno tijelo obavještava Europsku komisiju o donesenom nacionalnom aktu strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata i o svakoj njegovoj izmjeni odnosno ažuriranju, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana donošenja, izmjene odnosno ažuriranja. Koordinativno tijelo najmanje svake četiri godine ažurira akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata.

Uz članak 12.

Ovom odredbom propisuje se izrada Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture. Koordinativno tijelo u suradnji sa sektorski nadležnim tijelima izrađuje Nacionalnu procjenu rizika kritične infrastrukture, a na prijedlog ministra nadležnog za poslove civilne zaštite, donosi ju Vlada Republike Hrvatske. Nacionalna procjena rizika kritične infrastrukture predstavlja podlogu za utvrđivanje kritičnih subjekata u skladu s člankom 17. ovoga Zakona i određivanje mjera za otpornost kritičnih subjekata. U Nacionalnoj procjeni rizika kritične infrastrukture uzimaju se u obzir relevantni rizici uzrokovani prirodnim i ljudskim djelovanjem, uključujući rizike međusektorske ili prekogranične prirode, nesreće, prirodne katastrofe, izvanredna stanja u području javnog zdravlja, hibridne ili druge prijetnje i kaznena djela terorizma. Pri provedbi Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture u obzir se uzimaju opća procjena rizika, druge relevantne procjene rizika provedene u skladu s odredbama posebnih propisa koji se odnose na procjenu rizika od poplava te sprečavanje velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, pripravnosti na rizike u sektoru električne energije, relevantni rizici koji proizlaze iz opsega ovisnosti među sektorima te utjecaj koji znatan poremećaj u jednom sektoru može imati na druge sektore, uključujući sve znatne rizike za građane i unutarnje tržište. U tu svrhu Koordinativno tijelo surađuje s nadležnim tijelima drugih država članica i nadležnim tijelima trećih zemalja. U roku od tri mjeseca od izrade Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture, Koordinativno tijelo dostavlja Europskoj komisiji relevantne informacije o utvrđenim vrstama rizika kao i ishodima Nacionalne procjene rizika, po sektorima i podsektorima kritičnih subjekata. Nacionalna procjena rizika kritične infrastrukture izrađuje se najmanje svake četiri godine. Koordinativno tijelo i nadležna tijela, potvrđenim kritičnim subjektima stavljaju na raspolaganje relevantne informacije i elemente iz Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture, radi lakše provedbe njihovih vlastitih procjena rizika i poduzimanja mjera za osiguravanje njihove otpornosti u skladu s ovim Zakonom.

Uz članak 13.

Ovim člankom određuju se nadležna tijela koja utvrđuju kritične subjekte u sektorima iz svoje nadležnosti, koji su propisani Prilogom I. ovoga Zakona.

Uz članak 14.

Člankom 14. propisano je da nadležna tijela u postupku utvrđivanja kritičnih subjekata provode sektorsku analizu rizika kojom se utvrđuju ukupni učinci prekida i/ili prestanka rada kritičnog subjekta, a koja se provodi uz poštivanje međusektorskih i sektorskih mjerila za analizu rizika uz primjenu utvrđene metodologije izrade analize rizika. Ministar pravilnikom propisuje metodologiju za izradu analize i procjene rizika.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisano je da Koordinativno tijelo u suradnji s nadležnim tijelima izrađuje opće, brojčane i opisne pokazatelje međusektorskih mjerila nužnih za provedbu analize rizika. Ministar odlukom utvrđuje međusektorska mjerila za analizu rizika subjekata u svim sektorima koja uključuju: ljudske gubitke, gospodarske posljedice i utjecaj na javnost s pridruženim parametrima koji će se detaljnije brojčano i opisno propisati u navedenoj odluci.

Uz članak 16.

Članak 16. propisuje da sektorska mjerila nužna za analizu rizika koja je propisana člankom 14. utvrđuju nadležna tijela u suradnji s regulatornim tijelima i strukovnim udruženjima za svaki pojedini sektor, sukladno njegovim specifičnostima. Za razliku od međusektorskih mjerila koja se mogu primijeniti na sve sektore, sektorska mjerila određuju se sukladno specifičnostima svakoga sektora pojedinačno. Po utvrđivanju sektorskih mjerila, nadležna tijela su dužna ista dostaviti Koordinativnom tijelu na uvid.

Uz članak 17.

U članku 17. propisan je postupak utvrđivanja kritičnih subjekata. Pri utvrđivanju kritičnih subjekata nadležna tijela u obzir uzimaju ishode sektorske analize rizika, akta strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata i Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture, uz dodatno razmatranje sljedećih kriterija: pruža li subjekt jednu ili više ključnih usluga; posluje li subjekt, odnosno obavlja li djelatnost na području Republike Hrvatske i nalazi li se kritična infrastruktura kojom upravlja na području Republike Hrvatske i ima li incident na kritičnoj infrastrukturi subjekta znatne negativne učinke na pružanje ključnih usluga ili međusektorske negativne učinke. Propisani su i minimalni kriteriji za utvrđivanje značaja negativnog učinka incidenta: broj korisnika koji se oslanjaju na ključne usluge koje pruža subjekt; opseg ovisnosti drugih sektora i podsektora o ključnim uslugama; stupanj i trajanje učinka koje bi incidenti mogli imati na gospodarske i društvene aktivnosti, na okoliš, javnu zaštitu i sigurnost ili zdravlje stanovništva; tržišni udio subjekta na tržištu ključne usluge ili ključnih usluga; geografsko područje na koje bi incident mogao utjecati, uključujući sve prekogranične učinke, uzimajući u obzir ranjivost povezanu sa stupnjem izolacije određenih vrsta geografskih područja, kao što su otočne regije, udaljene regije ili planinska područja; važnost kritičnog subjekta u održavanju dostatne razine ključne usluge, uzimajući u obzir raspoloživost alternativnih načina pružanja te ključne usluge. U postupku utvrđivanja, subjekti koji pružaju ključne usluge su dužni, na

zahtjev nadležnog tijela, dostaviti podatke nužne za utvrđivanje značaja negativnog učinka incidenta na pružanje ključnih usluga ili međusektorskih negativnih učinaka. Pragove za utvrđivanje značaja negativnog učinka propisuje ministar pravilnikom iz članka 14. stavka 2. ovoga Zakona.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisan je način potvrđivanja kritičnih subjekata. Koordinativno tijelo izrađuje prijedlog o potvrđivanju kritičnih subjekata na temelju prijedloga utvrđenih kritičnih subjekata od strane nadležnih tijela iz područja svoje odgovornosti. Prijedlozi nadležnih tijela moraju sadržavati sljedeće podatke: naziv subjekta; adresu i ažurirane podatke za kontakt, uključujući adresu elektroničke pošte i telefonske brojeve i opis ključne usluge koju subjekt pruža, koji su nužni radi vođenja popisa kritičnih subjekata u Republici Hrvatskoj. Na prijedlog Koordinativnog tijela, Vlada Republike Hrvatske odlukom potvrđuje kritične subjekte koje su identificirala nadležna tijela. Koordinativno tijelo je dužno dostaviti nadležnim tijelima Odluku, u dijelu koji se odnosi na sektor, odnosno kategoriju subjekata iz njihove nadležnosti, odmah po njezinu donošenju. Koordinativno tijelo je o potvrđivanju kritičnih subjekata dužno obavijestiti i tijelo nadležno za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti u roku od 30 dana od donošenja odluke iz ovoga članka. Nakon donošenja odluke o potvrđivanju kritičnih subjekata, Koordinativno tijelo kao Jedinstvena kontaktna točka, bez nepotrebne odgode te, nakon toga, prema potrebi, a najmanje svake četiri godine, Europskoj komisiji dostavlja sljedeće podatke: popis ključnih usluga kada postoje bilo koje dodatne ključne usluge u odnosu na popis ključnih usluga koje je utvrdila Europska komisija; broj kritičnih subjekata utvrđenih za svaki sektor i podsektor naveden u Prilogu I. ovoga Zakona te za svaku ključnu uslugu; međusektorska mjerila koja se primjenjuju za utvrđivanje jednog ili više kriterija iz članka 17. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, a koja mogu biti prikazana u nepromijenjenom ili u agregiranom obliku.

Uz članak 19.

Člankom 19. propisan je način obavješćivanja kritičnih subjekata o njihovom potvrđivanju. Odluku iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona nadležna tijela su dužna u roku od 30 dana od donošenja dostaviti kritičnim subjektima te ih obavijestiti o obvezama koje kritični subjekti imaju na temelju ovoga Zakona i rokovima za provedbu tih obveza. Ako se na kritični subjekt odnose izuzeća iz članka 5. ovoga Zakona, nadležno tijelo dužno je postojanje izuzeća navesti u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka.

Uz članak 20.

Sukladno obvezama izrade procjene rizika i sigurnosnih planova, koje imaju kritični subjekti, članak 20. propisuje da izvješćivanje o izrađenosti procjena rizika i sigurnosnih planova kritičnih subjekata obavljaju nadležna tijela koja su dužna Koordinativnom tijelu dostaviti izvješća o stanju izrade procjena rizika i sigurnosnih planova za sektore iz svoje nadležnosti, u prvom tromjesečju tekuće godine za proteklu godinu. Koordinativno tijelo na temelju dostavljenih izvješća potom izrađuje i dostavlja Vladi Republike Hrvatske godišnje izvješće o izrađenosti procjena rizika i sigurnosnih planova/planova otpornosti kritičnih subjekata.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisano je kako se provodi obveza ažuriranja popisa kritičnih subjekata koja se obavlja tako što nadležna tijela, po potrebi, a najmanje svake četiri godine, preispituju i ažuriraju popis kritičnih subjekata te Koordinativnom tijelu dostavljaju podatke o utvrđenim novim kritičnim subjektima iz svoje nadležnosti, odnosno, prijedlog da se određeni subjekt više ne smatra kritičnim subjektom. Navedeni postupak se provodi u skladu s člancima 17., 18. i 19. ovoga Zakona. Nakon ažuriranja, nadležno tijelo dužno je obavijestiti kritične subjekte iz svoje nadležnosti o početku ili prestanku provođenja obveza iz članaka 22. do 40. ovoga Zakona.

Uz članak 22.

Člankom 22. propisuje se postupak procjene rizika koju provode kritični subjekti kao dio svojih obveza. Kritični subjekt dužan je u roku od devet mjeseci od zaprimanja odluke iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona, a zatim svake četiri godine, izraditi procjenu rizika kako bi procijenio sve relevantne rizike koji bi mogli poremetiti pružanje njegovih ključnih usluga. U izradi procjene rizika kritični subjekt surađuje s nadležnim tijelom, regulatornim tijelom i Koordinativnim tijelom. Članak propisuje i da se prilikom izrade procjene rizika u obzir se uzimaju svi relevantni prirodni i ljudskim djelovanjem uzrokovani rizici, međusektorski i prekogranični rizici te opseg ovisnosti o ključnim uslugama. Kritični subjekti putem nadležnog tijela dostavljaju procjenu rizika Koordinativnom tijelu. Kritični subjekti su izravno odgovorni za provedbu obveza u upravljanju rizicima te za zaštitu i osiguranje kontinuiteta poslovanja, pri čemu je nužna suradnja s nadležnim tijelima.

Uz članak 23.

Sukladno članku 23., kritični subjekt je dužan, na temelju procjene rizika, izraditi sigurnosni plan koji obuhvaća mjere zaštite i osiguranja kontinuiteta poslovanja i isporuke usluga za svaku ključnu uslugu, te mjere za osiguravanje otpornosti. Kritični subjekt je dužan sigurnosni plan izraditi u roku 12 mjeseci od zaprimanja Odluke iz obavijesti iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona, te ga ažurirati najmanje jednom godišnje. Sigurnosni plan kritični subjekt donosi uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela, a pri davanju suglasnosti, nadležno tijelo je dužno samostalno ili u suradnji s regulatornim tijelom utvrditi je li sigurnosni plan izrađen sukladno međusektorskim i sektorskim mjerilima analize rizika. Članak propisuje i rok od 30 dana za obavijest nadležnom tijelu o donošenju sigurnosnog plana, te da su nadležna tijela i kritični subjekti dužni su, na zahtjev Koordinativnog tijela, dostaviti podatke i informacije u vezi upravljanja rizicima i osiguranja kontinuiteta poslovanja kritičnih subjekata.

Uz članak 24.

Ovim člankom propisan je minimalni sadržaj sigurnosnog plana uključujući utvrđene prioritete zaštite, popis prijetnji, analize rizika, utvrđene mjere i postupke za smanjenje ranjivosti i osiguranje djelovanja svih utvrđenih kritičnih dijelova ili objekata mreže ili sustava - popis odgovornih osoba za kontakt, popis institucija i službi koje se pozivaju u hitnom slučaju i druge podatke vezane uz provedbu sigurnosnog plana u hitnim situacijama te popis radnih mjesta, funkcija i poslova koje obavljaju osobe za koje se provodi provjera podobnosti. Članak propisuje i da se mjere za jačanje otpornosti kritičnih subjekata (koje su dio sigurnosnog plana) određuju nacionalnim aktom strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata iz članka 11. ovoga Zakona kojeg donosi Vlada Republike Hrvatske.

Uz članak 25.

Članak 25. definira primjenu odgovarajućih dokumenata i mjera kod kritičnog subjekta. Ako je kritični subjekt, na temelju posebnih (sektorskih) propisa, proveo druge procjene rizika ili izradio dokumente koji su značajni za procjenu rizika kritičnog subjekta, može se koristiti tim procjenama i dokumentima u svrhu procjene rizika iz ovoga Zakona. Smatra se da je kritični subjekt izvršio obvezu izrade sigurnosnog plana ako je, na temelju posebnih propisa, izradio drugi planski dokument koji sadrži najmanje elemente propisane člankom 24. ovoga Zakona. Člankom je propisano i da nadležno sektorsko tijelo utvrđuje usklađenost procjena, odnosno postojećih dokumenata te da pri izvršavanju nadzornih funkcija koje nadležna tijela provode na temelju posebnih propisa kojima se uređuje područje pružanja određenih ključnih usluga, nadležno tijelo može utvrditi da su postojeće mjere za jačanje otpornosti koje je poduzeo kritični subjekt i koje se na odgovarajući i razmjeran način odnose na tehničke, sigurnosne i organizacijske mjere iz stavka 1. ovoga članka djelomično ili u cijelosti u skladu s obvezama iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona. Navedenim člankom uzima se u obzir jednakovrijednost dokumenata kojom se želi izbjeći administrativno opterećenje koje prelazi ono što je potrebno za postizanje zaštite i jačanja otpornosti kritičnih subjekata, kako je propisano ovim Zakonom.

Uz članak 26.

Odredbama ovoga članka propisano je da se na sva sredstva, uređaje i ostalu opremu koja se koristi u zaštiti kritičnih subjekata kao i kvalitetu i sigurnost poslovanja, primjenjuju hrvatske norme, a u izostanku hrvatskih normi, primjenjuju se europske norme kako je definirano u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 1025/2012, odnosno druge specijalizirane norme i prihvaćena pravila struke – kako bi se osigurala unificiranost kvalitete.

Uz članak 27.

Propisano je da kritični subjekti mogu obavljanje pojedinih poslova, koji se izravno odnose na pružanje privatne zaštite kritičnih infrastruktura, ugovorom povjeriti gospodarskim subjektima (pravnim osobama i obrtima), sukladno propisima koji uređuje djelatnost privatne zaštite. Posebno se navode gospodarski subjekti, jer u skladu s odredbama zakona koji regulira područje privatne zaštite, sva trgovačka društva imaju mogućnost organizirati i unutarnju službu zaštite pa onda nemaju potrebu sklapati ovaj oblik ugovora. O ugovaranju poslova kritični subjekt izvješćuje nadležno tijelo i Koordinativno tijelo.

Uz članak 28.

Sukladno uvjetima i na način propisan ovim Zakonom pravna osoba i obrt koji obavlja poslove privatne zaštite u objektima, sustavima i mrežama kritičnih subjekata mora biti certificirana. Certifikat za pružanje usluge privatne zaštite kritične infrastrukture može se izdati pravnim osobama i obrtima rješenjem tijela državne uprave nadležnog za poslove civilne zaštite. Certifikat se izdaje s rokom važenja od četiri godine, nakon čega se može obnoviti. Izdavanjem certifikata za zaštitu kritičnih subjekata postavljaju se potrebni okviri za odgovarajuću zaštitu objekata, sustava i mreža koji su vitalni za kontinuiranu isporuku ključnih usluga u zemlji. Izdavanjem certifikata za obavljanje poslova privatne zaštite kritične infrastrukture postiže se viši standard i razina zaštite objekata, sustava i mreža koji su vitalni za normalno i nesmetano funkcioniranje zemlje.

Uz članak 29.

Ovom odredbom propisuju se uvjeti za ishođenje certifikata. Uz zahtjev za izdavanje certifikata za pružanje usluge privatne zaštite kritične infrastrukture, koji se podnosi nadležnom tijelu za civilnu zaštitu, prilažu se dokazi o ispunjavanju uvjeta. U stavku 1. ovoga Zakona definiraju se potrebni uvjeti koje pravne osobe i obrti moraju ispunjavati da bi ishodile potreban certifikat. Uz odobrenje nadležnog tijela državne uprave za obavljanje poslova civilne zaštite kojima mogu obavljati poslove privatne zaštite - tjelesne i tehničke zaštite te za izradu prosudbe ugroženosti, potrebna je i potvrda da od dana izdavanja odobrenja nije bilo zabrane rada zbog nezakonitosti poslovanja. Osim toga, propisuje se minimalna razina od dvije godine radnog iskustva pravnim osobama i obrtima u provedbi zaštite objekata najvišeg i visokog stupnja razine rizika čime se ostvaruju procijenjeno potrebni uvjeti kvalificiranosti što podrazumijeva kvalifikaciju osoba koje organiziraju proces zaštite kao i zaposlenika. Određuje se posjedovanje jednog ili više ISO certifikata u području zaštite i sigurnosti čime se dodatno dokazuje kvalificiranost za poslove zaštite kritičnih infrastrukture. Zaposlenici koje rade na poslovima zaštite kritičnih infrastrukture trebaju imati najmanje dvije godine radnog iskustva u zaštiti objekata i prostora više i visoke razine rizika te se za njih provode odgovarajuće provjere iz kaznene i prekršajne evidencije. Za pravne osobe i obrti se traži dokaz o pozitivnom poslovanju u posljednje tri godine čime se potvrđuje ozbiljnost i profesionalnost poslovanja te podmirivanja obveza prema državi. Zahtjev za izdavanje certifikata, uz koji se prilažu odgovarajući dokazi, podnosi se tijelu državne uprave nadležnom za poslove civilne zaštite. Tijelo nadležno za izdavanje certifikata (odnosno tijelo nadležno za poslove civilne zaštite) po službenoj dužnosti pribavlja dokaze o činjenicama o kojima to ili drugo tijelo vodi službenu evidenciju. O izdanim certifikatima za pružanje usluge privatne zaštite kritične infrastrukture Koordinativno tijelo vodi registar koji sadrži: naziv pravne osobe i obrta, popis zaposlenika koji provode zaštitu kritične infrastrukture, datum izdavanja i važenja certifikata. Pravnoj osobi i obrtu tijelo državne uprave nadležno za poslove civilne zaštite ukinut će certifikat ovim Zakonom propisanim slučajevima. U stavku 5. ovoga članka Zakona određuje se da se protiv rješenja može pokrenuti upravni spor, a ne može izjaviti žalba.

Uz članak 30.

Članak 30. propisuje postupak obnove certifikata. Pravna osoba i obrt dužni su zahtjev za obnovu certifikata za pružanje usluge privatne zaštite kritične infrastrukture podnijeti najkasnije tri mjeseca prije isteka roka na koji je izdan važeći certifikat. Na postupak obnove certifikata primjenjuju se odredbe članka 29. ovoga Zakona.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuju se obveze pravne osobe i obrta i njihovih zaposlenika koji provode privatnu zaštitu kritične infrastrukture. Zaposlenici pravnih osoba i obrta koji pružaju uslugu privatne zaštite kritične infrastrukture dužni su čuvati i zaštititi poslovnu tajnu i osobne podatke naručitelja usluga, sukladno posebnim propisima iz srodnog područja. Propisana je i obveza je svih zaposlenika u pravnim osobama i obrtima za pružanje usluga privatne zaštite kritične infrastrukture, kao i zaposlenicima unutarnje službe zaštite kritičnog subjekta ako je imaju ustrojenu, da najmanje jednom u tri godine prođu edukaciju koju organizira tijelo državne uprave nadležno za poslove civilne zaštite. Mogućnost ustrojavanja unutarnje službe zaštite kritičnog subjekta proizlazi iz Zakona o privatnoj zaštiti prema kojem gospodarski subjekti mogu organizirati vlastitu unutarnju službu za potrebe zaštite vlastitih objekata prema uvjetima iz predmetnog zakona. Edukacija će se organizirati na regionalnoj razini, u dogovoru s kritičnim

subjektima, kako bi ju svi zaposlenici mogli pohađati bez dodatnih troškova. O provedenoj edukaciji se vodi evidencija u tijelu državne uprave nadležnom za poslove civilne zaštite. Članak propisuje i tematske cjeline iz kojih se provodi edukacija: metodologija za izradu analiza i procjenjivanje rizika od katastrofa za Republiku Hrvatsku; posljedice velikih nesreća i katastrofa po stanovništvo, materijalna i kulturna dobra i okoliš; sadržaj procjene rizika i planova djelovanja civilne zaštite jedinica lokalnih i područnih (regionalnih) samouprava; ugroženost i zaštita kritičnih infrastrukture; obilježja prirodnih i tehničko-tehnoloških velikih nesreća i katastrofa; operativne snage sustava civilne zaštite; postupanja u odgovoru na prijetnje i incidente; način izrade planskih dokumenata u civilnoj zaštiti i informiranja javnosti u postupku donošenja; državni plan djelovanja civilne zaštite; sadržaj procjene rizika i operativnih planova civilne zaštite pravnih osoba; sadržaj procjene rizika i operativnih planova pravnih osoba koje obavljaju djelatnost s opasnim tvarima i vanjski planovi jedinica područnih (regionalnih) samouprava za područja postrojenja koja obavljaju djelatnost s opasnim tvarima. Sadržaj i termini edukacija objavljuju se na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za poslove civilne zaštite.

Uz članak 32.

Odredbama ovoga članka propisano je postupanje u slučaju incidenta na kritičnoj infrastrukturi. Kritični subjekt dužan je, bez odgađanja, poduzeti mjere i aktivnosti za zaštitu kritične infrastrukture. Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta, dužan je o incidentu koji ima značajan učinak na pružanje usluge i kontinuitet poslovanja, bez odgađanja izvijestiti nadležno tijelo i Koordinativno tijelo, a ako to nije moguće, prva obavijest mora biti dostavljena najkasnije u roku od 24 sata od saznanja da se dogodio incident. Kritični subjekt dodatno je dužan, najkasnije u roku od 30 dana od dostave obavijesti o incidentu, dostaviti detaljno izvješće nadležnom tijelu. Pri utvrđivanju značaja incidenta, posebno se uzimaju u obzir sljedeći kriteriji: broj i udio korisnika na koje poremećaj utječe; trajanje poremećaja i geografsko područje pogođeno poremećajem, uzimajući u obzir moguću geografsku izoliranost područja. Nakon primitka obavijesti, nadležno tijelo će u najkraćem roku kritičnom subjektu dostaviti relevantne podatke koje se odnose na daljnje postupanje, uključujući podatke kojima bi se mogao poduprijeti djelotvoran odgovor kritičnog subjekta na incident. Ukoliko se utvrdi da se radi o javnom interesu, Koordinativno tijelo će uz suglasnost nadležnog tijela i kritičnog subjekta, o incidentu obavijestiti javnost.

Uz članak 33.

Ovim člankom definiraju se prekogranični učinci incidenta ukoliko on ima učinak na druge države. Na temelju podataka o incidentu, koje je kritični subjekt dostavio putem nadležnog tijela, Koordinativno tijelo obavješćuje jedinstvene kontaktne točke drugih pogođenih država članica ako incident ima ili može imati znatan utjecaj na kritične subjekte i kontinuitet pružanja ključnih usluga jednoj ili više drugih država članica ili u jednoj ili u više drugih država članica. Ako incident ima ili bi mogao imati znatan učinak na kontinuitet pružanja ključnih usluga za šest ili više država članica ili u njima, Koordinativno tijelo je o incidentu dužno obavijestiti Europsku komisiju. S podacima o incidentu Koordinativno tijelo postupa u skladu s pravnim aktima Europske unije odnosno posebnim propisima Republike Hrvatske, na način kojim se poštuje njihova povjerljivost i štiti sigurnost i komercijalni interes kritične infrastrukture na kojoj se dogodio incident.

Uz članak 34.

Odredbama ovoga članka definirana je provjera podobnosti koju mogu zatražiti kritični subjekti sukladno vlastitim potrebama i u slučaju nužnosti. Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta može podnijeti zahtjev Koordinativnom tijelu za provjeru podobnosti osoba koje: imaju osjetljive funkcije u kritičnom subjektu ili obavljaju poslove za kritični subjekt, posebno u vezi s mjerama otpornosti i zaštite kritične infrastrukture; imaju ovlaštenje za izravan ili daljinski pristup prostorima, informacijskim ili kontrolnim sustavima povezanim sa sigurnošću i razmatraju se za zapošljavanje na prethodno navedene funkcije. Kroz procjenu rizika i sigurnosni plan, kritični subjekt definira funkcije za koje će se zatražiti provjera podobnosti. Zahtjevi se ocjenjuju u razumnom roku i obrađuju u skladu s nacionalnim pravom i postupcima o obradi i zaštiti osobnih podataka, te u skladu s relevantnim pravom Europske unije o obradi osobnih podataka, a provjere podobnosti su razmjerne i strogo ograničene na nužne potrebe, isključivo u svrhu evaluacije potencijalnog sigurnosnog rizika za dotični kritični subjekt. Koordinativno tijelo provjeru obavlja u suradnji sa Sigurnosno-obavještajnom agencijom i tijelom državne uprave nadležnim za pravosuđe, a odgovor na zahtjev dostavlja u roku od deset radnih dana od datuma njegovog primitka.

Uz članak 35.

Članak 35. propisuje što obuhvaća postupak provjere podobnosti: provjeru identiteta osobe za koju se provodi provjera podobnosti, evidentiranost u kaznenim evidencijama osobe u pogledu kažnjivih djela koja se progone po službenoj dužnosti i prekršaj protiv javnog reda i mira s elementima nasilja, a koja su relevantna za specifično radno mjesto kod kritičnog subjekta i evidentiranost u evidencijama Sigurnosno - obavještajne agencije u pogledu aktivnosti ili radnji koje se poduzimaju radi ugrožavanja Ustavom Republike Hrvatske utvrđenog poretka, ugrožavanja sigurnosti državnih tijela, građana i nacionalnih interesa. U cilju provođenja provjere podobnosti, Koordinativno tijelo podnosi zahtjev za provjeru tijelu državne uprave nadležnom za pravosuđe i kroz Europski informacijski sustav kaznene evidencije za potrebe dobivanja podataka iz nacionalnih kaznenih evidencija i iz kaznenih evidencija drugih država članica. Ovaj članak naglašava da su provjere podobnosti razmjerne i strogo ograničene na one koje je nužno provesti.

Uz članak 36.

Članak 36. definira ulogu sigurnosnog koordinatora i njegovog zamjenika kroz poslove koordiniranja provedbe svih mjera i postupaka u zaštiti kritične infrastrukture i jačanju otpornosti kritičnih subjekata u nadležnom tijelu i kritičnom subjektu. Sigurnosni koordinator i njegov zamjenik predstavljaju dvosmjernu vezu između kritičnog subjekta i nadležnog sektorskog tijela.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisano je da svako nadležno tijelo mora odrediti sigurnosne koordinate za kritičnu infrastrukturu i to za svaki sektor iz svog djelokruga te su navedeni poslovi koje obavlja sigurnosni koordinator. Kroz članak se opisuje opseg poslova sigurnosnog koordinatora u nadležnom tijelu. Za sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu u nadležnom tijelu i njegovog zamjenika provodi se temeljna sigurnosna provjera sukladno propisu kojim se uređuju sigurnosne provjere. Nadležno tijelo podnosi zahtjev za provođenje sigurnosne provjere za

sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika Sigurnosno - obavještajnoj agenciji.

Uz članak 38.

Članak 38. propisuje ulogu sigurnosnog koordinatora kritičnog subjekta. Kritični subjekt dužan je, nakon donošenja odluke o potvrđivanju kritičnih subjekata, u roku od 30 dana odrediti i nadležnom tijelu dostaviti prijedlog za imenovanje sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika, koji je u provedbi mjera i postupaka u zaštiti i jačanja otpornosti odgovoran za komunikaciju između kritičnog subjekta i nadležnog tijela. Ovim člankom propisani su i poslovi sigurnosnog koordinatora kritičnog subjekta.

Uz članak 39.

Odredbama ovoga članka propisano je da se za sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta i njegovog zamjenika, prije njihovog imenovanja, provodi temeljna sigurnosna provjera sukladno propisu kojim se uređuju sigurnosne provjere te postupak provođenja provjere. Nadležno tijelo, na temelju zaprimljenog prijedloga kritičnog subjekta, podnosi Sigurnosno-obavještajnoj agenciji zahtjev za sigurnosnu provjeru.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuje se obveza osposobljavanja sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu prema kojoj su nadležna tijela i kritični subjekti dužni omogućiti osposobljavanje sigurnosnih koordinatora za kritičnu infrastrukturu, kako bi se osigurala ujednačena razina znanja svih dionika u zaštiti kritičnih infrastruktura. Osposobljavanje provodi Koordinativno tijelo, u suradnji sa znanstvenim i stručnim institucijama. Ministar pravilnikom propisuje program i način provedbe osposobljavanja za obavljanje poslova sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu. Sigurnosni koordinator po završetku osposobljavanja stječe potvrdu koja vrijedi četiri godine, koju je po isteku u obvezi ponovno obnoviti.

Uz članak 41.

Odredbama ovoga članka definira se postupak utvrđivanja kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja. Ako kritični subjekt koji je ranije potvrđen kao kritični subjekt za Republiku Hrvatsku pruža ključne usluge, osim Republike Hrvatske, za šest ili više država članica ili u šest ili više država članica, dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo. Obavijest sadrži podatke o ključnim uslugama koje pruža za ili u takvim državama članicama, te za koje države članice odnosno u kojim državama članicama pruža takve ključne usluge. Nadležno tijelo potom obavješćuje Koordinativno tijelo o utvrđivanju kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja, a Koordinativno tijelo obavijest o utvrđivanju takvih kritičnih subjekata i o uslugama koje oni pružaju bez nepotrebne odgode dostavlja Europskoj komisiji. Kada Europska komisija, na temelju savjetovanja s nadležnim tijelima država članica u kojima ili za koje se pružaju kritične usluge te s kritičnim subjektom, utvrdi da kritični subjekt pruža ključne usluge za ili u šest ili više država članica, obavijestit će nadležno tijelo da se kritični subjekt smatra kritičnim subjektom od europskog značaja te o njegovim obvezama. Nadležno tijelo obavještava kritičnog subjekta o njegovom statusu subjekta od posebnog europskog značaja te se on takvim smatra od primitka te obavijesti.

Uz članak 42.

Ovim člankom propisano je da Koordinativno tijelo, na zahtjev nadležnog tijela i uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske, može podnijeti Europskoj komisiji zahtjev za organiziranje savjetodavne misije kako bi se procijenile mjere otpornosti i zaštite kritične infrastrukture koje uspostavlja kritični subjekt kojega je potvrdila Republika Hrvatska, a utvrđen je kao kritični subjekt od posebnog europskog značaja. Europska komisija može, i na vlastitu inicijativu kao i na zahtjev jedne ili više država članica kojima ili u kojima se pruža ključna usluga, organizirati savjetodavnu misiju ako je s time suglasna država koja je utvrdila kritični subjekt. Propisano je i koje informacije osigurava Koordinativno tijelo za potrebe savjetodavne misije te rokovi dostave nalaza. Nalazi se analiziraju te su nadležno tijelo i kritični subjekt od posebnog europskog značaja dužni uzeti u obzir mišljenja te, Europskoj komisiji i državama članicama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga, dostavljati informacije o mjerama poduzetima na temelju tog mišljenja.

Članovi savjetodavne misije moraju imati valjano i odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri. Europska komisija snosi troškove sudjelovanja u savjetodavnim misijama te organizira program svake savjetodavne misije uz savjetovanje s članovima savjetodavne misije i u dogovoru s Koordinativnim tijelom. Kritični subjekti od posebnog europskog značaja moraju omogućiti savjetodavnim misijama pristup informacijama, sustavima i objektima povezanim s pružanjem njihovih ključnih usluga potrebnim za provedbu savjetodavne misije. Savjetodavne misije provode se u skladu s važećim nacionalnim pravom, poštujući odgovornost Republike Hrvatske za nacionalnu sigurnost i zaštitu sigurnosnih interesa.

Uz članak 43.

Ovim odredbama propisuje se da je Koordinativno tijelo jedinstvena kontaktna točka za razmjenu informacija i koordiniranje aktivnosti u vezi s europskom kritičnom infrastrukturom s drugim državama članicama i tijelima Europske unije. Podaci o jedinstvenoj kontaktnoj točki (telefonski broj i adresa elektroničke pošte) i upute za prijavu iznenadnih događaja u kritičnim infrastrukturama, bit će dostupni na službenim mrežnim stranicama Koordinativnog tijela i nadležnih tijela. Jedinstvena kontaktna točka iz stavka 1. ovoga članka do 17. srpnja 2028., te nakon toga svake dvije godine, podnosi Europskoj komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o primljenim obavijestima o izvanrednim događajima u kritičnim infrastrukturama, uključujući broj obavijesti, prirodu prijavljenih incidenata i poduzete mjere. Razmjena informacija o kritičnim subjektima od posebnog europskog značaja putem jedinstvenih kontaktnih točaka država članica ne isključuje prava i obveze drugih tijela državne uprave za razmjenu informacija, znanja i iskustava sa nadležnim tijelima drugih država članica.

Uz članak 44.

Ovim člankom propisano je postupanje s podacima o kritičnoj infrastrukturi. Popis kritičnih subjekata, podaci o kritičnim subjektima, kao i svi drugi podaci koji nastaju u svrhu provedbe ovoga Zakona koriste se isključivo u svrhu provedbe zahtjeva iz ovoga Zakona i javno se ne objavljuju.

Popis i podaci predstavljaju informacije u odnosu na koje je moguće ograničiti pravo pristupa korisniku informacija, ovisno o rezultatima testa razmjernosti i javnog interesa koji se provodi prema odredbama posebnog zakona o pravu na pristup informacijama. Nadležna tijela dužna su pri razmjeni podataka iz stavka 1. ovoga članka voditi računa o potrebi ograničavanja pristupa podacima kada je to potrebno u svrhu sprječavanja, otkrivanja, provođenja istraživanja i vođenja kaznenog postupka. U postupanju s klasificiranim podacima i podacima označenim

oznakom „NEKLASIFICIRANO“ primjenjuju se mjere i standardi informacijske sigurnosti čiju primjenu nadzire središnje državno tijelo nadležno za informacijsku sigurnost sukladno propisima kojima se uređuje informacijska sigurnost. Ministar će pravilnikom propisati način klasificiranja podataka i kriterija za određivanje stupnjeva tajnosti za podatke iz područja kritičnih infrastruktura te za druge podatke povezane s pojedinačnim kritičnim subjektom, ako je klasificiranje takvih podataka potrebno radi zaštite vrijednosti štićenih propisom o tajnosti podataka. Članak propisuje i postupanje s podacima koji se odnose na kritične subjekte od posebnog europskog značaja.

Uz članak 45.

Ovom odredbom definiran je inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona. Nadzor provode inspektori nadležni za civilnu zaštitu što im je i obveza sukladno propisanom opisu poslova. U inspekcijskom nadzoru inspektori nadziru ispunjavanje uvjeta i način rada osoba koje su obvezne provoditi mjere i aktivnosti Zakona, obavljaju izravan uvid u prostore koje kritični subjekti upotrebljavaju za pružanje svojih usluga na lokaciji kao i uvid u opće i pojedinačne akte kojima se osigurava otpornost kritičnih subjekata. Uvidom u opće i pojedinačne akte utvrđuje se jesu li izrađene procjene i analize rizika, doneseni sigurnosni planovi, određeni sigurnosni koordinatori za kritičnu infrastrukturu i ispunjene sve ostale obveze koje su definirane ovim Zakonom. Nadzire se i obavljanje poslova privatne zaštite koje je definirano odredbama ovoga Zakona. Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi povreda Zakona, inspektor ima pravo i obvezu bez odgađanja: narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka odnosno nepravilnosti u određenom roku; pokrenuti prekršajni postupak ako se nepravilnosti ne otklone u određenom roku; zatražiti od nadležnog tijela provedbu revizije u pogledu kritičnih subjekata i poduzeti druge mjere i izvršiti druge radnje koje je ovlašten poduzeti i izvršiti na temelju ovoga Zakona i posebnog propisa. Stavkom 4. ovoga članka određuje se da ako tijekom inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da nije ovlašten izravno postupati, odmah će izvijestiti nadležno tijelo ili regulatorno tijelo te zatražiti pokretanje postupka i poduzimanje mjera u skladu s posebnim propisima. Pod navedenim stavkom podrazumijevaju se situacije kada inspektor zamijeti moguće nedostatke ili nepravilnosti koje nisu vezane uz odredbe ovoga Zakona, da o njima izvijestiti nadležno ili regulatorno tijelo kako bi oni, u okviru svojim nadležnosti, utvrdili i po potrebi naložili otklanjanje nedostataka u skladu s posebnim propisima. Odredbama ovoga članka ne ograničava se mogućnosti nadzora i ostalim inspekcijskim i nadležnim službama u kritičnim subjektima koji se provode u skladu s odredbama posebnih zakona i propisa.

Uz članak 46.

Članak 46. propisuje da radi osiguranja jedinstvenog pristupa analizi rizika kritičnih subjekata, primjenu međusektorskih mjerila kod svih sudionika provedbe Zakona utvrđuje Koordinativno tijelo, a primjenu sektorskih mjerila kritičnih subjekata u analizi rizika utvrđuju nadležna tijela i regulatorna tijela u sektorima iz svog djelokruga.

Uz članak 47.

Ovim člankom propisane su prekršajne odredbe za kritične subjekte ukoliko ne provode obveze propisane ovim zakonom. Novčanom kaznom u iznosu od 65.000,00 do 130.000,00 eura kaznit pravna osoba – kritični subjekt ako: ne izradi procjenu rizika kritičnog subjekta u propisanom roku, ne izradi Sigurnosni plan u propisanom roku, uslugu zaštite kritične infrastrukture povjeri pravnoj osobi i obrtu koji nema certifikat za provedbu zaštite kritične infrastrukture, u slučaju

incidenta ne poduzme bez odgađanja mjere i aktivnosti za zaštitu kritične infrastrukture. Novčanom kaznom za prethodno navedene prekršaje kaznit će se i odgovorna osoba kritičnog subjekta u iznosu od 1.300,00 do 6.000,00 eura.

Uz članak 48.

Članak 48. propisuje novčane kazne u iznosu od 20.000,00 do 64.000,00 eura za pravnu osobu – kritični subjekt ako: nadležnom tijelu ne dostavi obavijesti o donošenju sigurnosnog plana, nadležnom i koordinativnom tijelu ne dostavi u roku detaljno izvješće o incidentu, ne odredi sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu. Novčanom kaznom za navedene prekršaje kaznit će se odgovorna osoba kritičnog subjekta u iznosu od 1.300,00 do 6.000,00 eura.

Uz članak 49.

Odredbom ovoga članka propisuje se da za prekršaje iz ovoga Zakona može odgovarati samo prekršajno odgovorna osoba, budući da kritični subjekti mogu biti i javni subjekti, kao što su državna tijela i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, a s obzirom na to da Republika Hrvatska ne može prekršajno odgovarati odnosno jedinice lokalne i područne samouprave odgovaraju samo za prekršaje koji su počinjeni radnjama koje ne ulaze u izvršavanje njihovih ovlasti.

Uz članak 50.

Odredbama ovoga članka određuje se da će Vlada Republike Hrvatske do 17. siječnja 2026. donijeti akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata iz članka 11. ovoga Zakona te Nacionalnu procjenu rizika kritične infrastrukture iz članka 12. ovoga Zakona. Također, nadležna tijela dužna su Koordinativnom tijelu dostaviti prijedlog popisa kritičnih subjekata za sektore iz svoje nadležnosti u roku od tri mjeseca od dana donošenja Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture.

Uz članak 51.

Sukladno ovom članku, ministar će pravilnik o metodologiji za izradu analize iz članka 14. stavka 2. ovoga Zakona i pravilnik o postupanju s klasificiranim podacima o kritičnoj infrastrukturi iz 44. stavka 5. ovoga Zakona donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Ministar će pravilnik o programu i načinu provedbe osposobljavanja sigurnosnih koordinatora za kritičnu infrastrukturu iz članka 40. stavka 3. ovoga Zakona donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 14. stavka 2. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o metodologiji za izradu analize rizika poslovanja kritičnih infrastruktura („Narodne novine“, br. 47/16. i 93/17.). Također, do stupanja na snagu odluke iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona na snazi će ostati Odluka o potvrđivanju identificiranih kritičnih infrastruktura KLASA: 022-03/23-04/137 URBROJ: 50301-29/24-23-6 od 20. ožujka 2024. Naime, nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, u skladu s člankom 12., izradit će se Nacionalna procjena rizika kritične infrastrukture koja će biti podloga za utvrđivanje nacionalnih kritičnih subjekata, odnosno javnih ili privatnih subjekata koji pružaju jednu ili više ključnih usluga. U njezinu izradu bit će uključeni sigurnosni koordinatori iz sektorski nadležnih tijela državne uprave, zajedno sa sigurnosnim koordinatorima iz identificiranih kritičnih infrastruktura prema Odluci o potvrđivanju identificiranih kritičnih infrastruktura. Po izradi Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture te provedenog postupka identifikacije i utvrđivanja sektorskih i međusektorskih

mjerila, Koordinativno tijelo će, na prijedlog sektorski nadležnih tijela, dostaviti Vladi na potvrđivanje popis nacionalnih kritičnih subjekata. Donošenjem Odluke o nacionalnim kritičnim subjektima stvorit će se pretpostavke da se Odluka o potvrđivanju identificiranih nacionalnih kritičnih infrastruktura stavi izvan snage. Uz navedeno, propisuje se prestanak važenja Odluke o određivanju sektora iz kojih središnja tijela državne uprave identificiraju nacionalne kritične infrastrukture te liste redoslijeda sektora kritičnih infrastruktura („Narodne novine“, broj 108/13.).

Uz članak 52.

Članak 51. propisuje da će ministar nadležan za poslove civilne zaštite donijeti odluku o međusektorskim mjerilima u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Nadležna tijela dužna su donijeti sektorska mjerila u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 53.

Odredbom stavka 1. definirano je da sve pravne osobe i obrti, koji imaju sklopljene ugovore za obavljanje poslove privatne zaštite kritične infrastrukture, nastavljaju obavljati poslove do isteka roka ugovora. Time se otklanja mogućnost da, stupanjem na snagu Zakona, moraju prekinuti postojeći ugovori s tvrtkama koje nemaju odgovarajući certifikat, te tako nanijeti šteta ugovornim stranama. Stavkom 2. ovoga članka omogućeno je kritičnim subjektima da, u razdoblju od godine dana od dana stupanja na snagu Zakona, obavljanje poslova privatne zaštite povjere pravnim osobama i obrtima koji su podnijeli zahtjev za izdavanje certifikata. Naime, pravne osobe i obrti koji žele obavljati poslove privatne zaštite kritične infrastrukture podnijet će zahtjev za izdavanje certifikata nakon stupanja na snagu Zakona. Stoga postoji mogućnost da pojedini ugovori sklopljeni radi obavljanja poslova privatne zaštite kritične infrastrukture isteknu nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, a prije izdavanja certifikata pravnim osobama i obrtima. S obzirom na navedeno, intencija odredbe članka 52. stavka 2. je omogućiti kritičnim subjektima provedbu navedenog vida zaštite kritične infrastrukture odnosno sklapanje ugovora o obavljanju poslova privatne zaštite infrastrukture sa pravnim osobama ili obrtima koji još nisu ishodili certifikat, ali su podnijeli zahtjev za njegovo izdavanje, i to u prijelaznom razdoblju od godine dana od dana stupanja na snagu Zakona.

Uz članak 54.

Članak 54. propisuje da će postojeći Zakon o kritičnim infrastrukturama („Narodne novine“, broj 56/13.) prestati važiti danom stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 55.

Propisuje se stupanje na snagu Zakona osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

Prilogom I definiraju se sektori, podsektori i kategorije kojima se utvrđuju kritični subjekti, te ključne usluge koje pružaju.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Nakon provedene rasprave u prvom čitanju, Hrvatski sabor je na 5. sjednici održanoj 21. veljače 2025. donio Zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona o kritičnoj infrastrukturi te se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja upućuju predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, u tekstu Konačnog prijedloga zakona došlo je do određenih promjena u odnosu na tekst Prijedloga zakona prihvaćenog u prvom čitanju.

Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora ukazao je na potrebu nomotehničke dorade određenih članaka Prijedloga zakona o kritičnoj infrastrukturi, što je i prihvaćeno u Konačnom prijedlogu zakona.

Prihvaćen je prijedlog saborske zastupnice Marije Lugarić te je u članku 22. stavku 1. propisano da su kritični subjekti dužni izraditi procjenu rizika „najmanje svake četiri godine“, umjesto „svake četiri godine“, kako bi se procijenili svi relevantni rizici koji bi mogli poremetiti pružanje njihovih ključnih usluga.

Osim navedenoga, napravljene su i sljedeće izmjene u Konačnom prijedlogu zakona. Nomotehničke izmjene izvršene su u članku 4., članku 13. stavku 2. podstavku 8. točki c), članku 29. stavku 1. podstavku 5. te članku 31. stavku 3. podstavcima 3. i 10.

U članku 11. brisan je stavak 4., kojim je bilo definirano da se izrađuje akcijski plan za provedbu akta strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata, kao nepotreban, s obzirom na to da je izrada i donošenje akcijskih planova za provedbu srednjoročnih akata strateškog planiranja već propisano člancima 14. i 16. Uredbe o smjernicama za izradu akata strateškog planiranja od nacionalnog značaja i od značaja za jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave („Narodne novine“, broj 37/23.).

U članku 13. stavku 2. podstavku 11. zakona dodana je odredba da je tijelo državne uprave nadležno za industriju, nadležno za sektor „Proizvodnja, skladištenje i prijevoz opasnih tvari“. Stoga se kao 12. sektor u Prilogu I dodaje navedeni sektor, s podsektorima a) proizvodnja, skladištenje i distribucija opasnih tvari – kemijskih i b) proizvodnja, skladištenje i distribucija opasnih tvari – bioloških, čime se određuje ukupno 15 sektora iz kojih se mogu identificirati kritični subjekti. Dodavanjem navedenog sektora omogućava se identificiranje kritičnih subjekata u sektoru industrije.

U članku 13. stavku 2. podstavku 9. mijenja se nadležnost za sektor „javni sektor“. Umjesto tijela državne uprave nadležnog za upravu, nadležnost za utvrđivanje kritičnih subjekata dijeli se na tri subjekta i to: tijela državne vlasti, druga državna tijela i tijela državne

uprave, svako u svojem djelokrugu, za područja koja nisu obuhvaćena nekim od posebnih sektora propisanih ovim Zakonom. Ovom izmjenom omogućuje se da navedena tijela, u okviru svoga djelokruga i nadležnosti, mogu identificirati kritične subjekte u sektoru „javni sektor“.

U člancima 18., 19., 23., 32. i 38. riječi: „mjesec dana“ zamjenjuje se brojkom i riječju: „30 dana“, radi preciznijeg utvrđivanja roka koji je određen navedenim odredbama.

U članku 24. briše se stavak 2., kojim je bilo utvrđeno da se mjere otpornosti kritičnih subjekata propisuju aktom strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata, a s obzirom na to da je navedeno propisano u članku 11. stavku 1. ovoga zakona. Iz navedenog razloga, mijenja se i članak 25. stavak 2. i umjesto pozivanja na članak 24. stavak 2. ovoga Zakona pri izvršenju nadzornih funkcija koje provode nadležna tijela, usklađenost s mjerama otpornosti kritičnih subjekata nadzirat će se u skladu s člankom 11. stavkom 1. ovoga zakona.

U članku 40. stavku 3. zakona preciznije se utvrđuje da, po završetku osposobljavanja, sigurnosnom koordinatoru potvrdu izdaje Koordinativno tijelo. Na taj način jasnije se određuje tko je nadležan za izdavanje potvrde.

U članku 48. stavku 1. izmijenjen je maksimalni iznos propisane kazne na 64.000,00 eura. Zaokruživanjem iznosa ističe se jasnija razlika između prekršaja propisanog člankom 48. zakona i prekršaja propisanog člankom 47. zakona.

U članku 51. dodan je stavak 4. prema kojem do donošenja odluke iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Odluka o potvrđivanju identificiranih kritičnih infrastruktura, KLASA: 022-03/23-04/137, URBROJ: 50301-29/24-23-6, od 20. ožujka 2024.

U Prilogu I, u skladu s nadležnošću tijela državne uprave, mijenja se pojam u dijelu u kojem se navode podsektori, pojam: „istraživačke institucije“ zamjenjuje se pojmom: „znanstveni instituti“.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Na sjednici Hrvatskoga sabora na kojoj je raspravljan Prijedlog zakona o kritičnoj infrastrukturi u prvom čitanju, Klubovi zastupnika iznijeli su određene primjedbe.

Klub zastupnika SDP-a ističe da je rok u kojem su države članice trebale donijeti i objaviti mjere potrebne za usklađivanje s EU direktivom, koji je bio 17. listopada 2024., prošao te također iskazuje inicijativu da se mijenja naziv Zakona u skladu s EU direktivom koja definira otpornost kritičnih entiteta. Osim toga, navodi da postoje nespretne formulacije u pojmovniku pogotovo kada se nešto prevodi s engleskog jezika. Nadalje, vezano uz članak 11. navodi kako se definira Akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata, a ne Strategija za otpornost kritičnih subjekata kao što je određeno u EU direktivi. Uz članak 14. napominje se kako je jasno da ministar pravilnikom propisuje metodologiju, ali da se ne govori o koordinativnom tijelu, odnosno sudjelovanju struke u donošenju ovih operativnih i stručnih akata. Što se tiče izvješćavanja o incidentima, smatra da je rok od 24 sata predugačak, posebice u svjetlu kibernetičkih incidenata, ističući primjer incidenta u KBC-u. Nadalje, ističe da iz članka 45. nije vidljiva obveza informiranja i rokovi pismenog ili usmenog obavješćavanja, koje je potrebno bolje definirati.

Vezano uz navedeno, navodi se da je uistinu prekoračen rok do 17. listopada 2024. za transponiranje EU direktive u nacionalno zakonodavstvo. S tim u vezi, ukazuje se da su svoju obvezu u navedenom roku ispunile samo tri članice Europske unije, dok je Republika Hrvatska u postupku usvajanja Zakona, što prati dinamiku većine zemalja Europske unije. Nadalje, navodi se da je pojmovnik u Zakonu usklađen sa službenim prijevodom Direktive i sadržajno se ne razlikuje od tumačenja na engleskom jeziku. U članku 11. Zakona određuje se kako će se donijeti Akt strateškog planiranja kao srednjoročni akt kojim se utvrđuju posebni ciljevi i mjere, a ne strategija kao što se navodi u EU direktivi. Naime, u Zakonu je korišten naziv Akt strateškog planiranja s obzirom na to da je Zakonom o sustavu strateškog planiranja i upravljanja razvojem Republike Hrvatske, strategija dugoročni akt koji donosi Hrvatski sabor, dok je Akt strateškog planiranja, u smislu Zakona o kritičnoj infrastrukturi, srednjoročni akt koji donosi Vlada Republike Hrvatske i ažurira se najmanje svake četiri godine. Vezano uz članak 14. navodi se da je za donošenje pravilnika utvrđena nadležnost ministra nadležnog za poslove civilne zaštite, dok relevantne propise pripremaju stručne službe u Koordinativnom tijelu odnosno tijelu državne uprave nadležnom za poslove civilne zaštite. Isti izričaji su korišteni i u opisima donošenja ostalih pravilnika u člancima 40. i 44. ovoga Zakona. Vezano uz obvezu izvještavanja u roku od 24 sata o značajnijem incidentu, navodi se da je navedeni rok utvrđen EU direktivom i odnosi se na prvi izvještaj, a ne rok odgovora na neku prijetnju. U odnosu na izvještavanje o kibernetičkim prijetnjama ukazuje se da svi kritični subjekti postaju i ključni subjekti sukladno Zakonu o kibernetičkoj sigurnosti („Narodne novine“, broj 14/24.) te imaju obveze propisane tim Zakonom. Vezano uz članak 45. i provođenje inspekcijskog nadzora, navodi se da je jasno određeno da inspekcijski nadzor provode inspektori tijela nadležnog za poslove civilne zaštite, prvenstveno nadzirući provedbe odredbi ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa. Ako tijekom nadzora inspektor utvrdi da nije ovlašten izravno postupati, izvješćuje o tome nadležno tijelo ili regulatorno tijelo te potražuje pokretanje postupka i poduzimanje mjera u skladu s posebnim propisima. Plan nadzora i dinamika provedbe propisuje se godišnjim planovima rada inspekcijskih službi civilne zaštite i nije ga potrebno dodatno definirati kroz odredbe ovoga Zakona.

Klub zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije Kvarnera, ISU-a i PIP-a iskazuje probleme u energetske, vodoopskrbnoj i telekomunikacijske povezanosti Istre s ostatkom Republike Hrvatske, no izgradnja i unaprjeđenje ovih sustava nije sadržaj ovoga Zakona.

S tim u vezi, predlagatelj smatra kako rješenje navedenih problema nije dio materije ovoga Zakona.

Klub zastupnika Možemo! navodi kako je Zakon usmjeren na sigurnost, a ne i na održivost uzimajući u obzir ekološku dimenziju. Otpornost na klimatske promjene spominju se usput. Predlaže se jasno definirati na koji način subjekti moraju smanjiti ekološki otisak i prilagoditi se sad već ekstremnim vremenskim uvjetima. Klub smatra da se kroz Zakon nedovoljno naglašava potreba prilagodbe klimatskim promjenama, ističući kako bi klimatske promjene trebale biti ključan faktor u procjenama rizika. Smatra kako bi kritični subjekti trebali imati klimatske planove otpornosti, osobito u energetici, zdravstvu i vodoopskrbi. Zakonom se ne predviđa da kritični subjekti moraju smanjiti svoju emisiju ugljika, kao i da bi u energetske mreže trebalo uključiti i obnovljive izvore energije. Smatra kako je obveza subjekata kritične infrastrukture da implementiraju planove energetske učinkovitosti i da prednost treba dati zelenim projektima pri procjeni otpornosti. Osim toga, postoji manjak demokratskog nadzora bez mehanizma građanskog sudjelovanja ili kontrole civilnog društva, što može dovesti do pogodovanja određenim interesnim skupinama, npr. privatnim zaštitarskim tvrtkama. Klub

zastupnika ističe kako se uvodi certifikacija za privatne tvrtke koje pružaju zaštitu kritične infrastrukture, ali se ne propisuju strože kontrole nad njihovim radom što otvara mogućnost komercijalizacije sigurnosti gdje bi profit mogao biti važniji od javnog interesa. Nadalje, ponovno se ukazuje na probleme kibernetičke sigurnosti i kibernetičke prijetnje koje mogu biti usmjerene na osjetljive baze podataka. Kao daljnje probleme navodi se kako kroz Zakon nije prepoznata socijalna sigurnost radnika u kritičnim sektorima, odnosno da je radnicima nužno osigurati dobra radna prava i uvjete rada zaposlenicima koji održavaju ključne sustave i osjetljive sustave.

S tim u vezi, navodi se da je jasno određeno da se pri izradi nacionalne procjene rizika kritičnih subjekata, a i procjeni rizika samih kritičnih subjekata u obzir moraju uzeti prirodne prijetnje. Po prirodi nastanka, jedan od glavnih pokretača prirodnih prijetnji su klimatske promjene što je i definirano Procjenom rizika od katastrofa za Republiku Hrvatsku koju je donijela Vlada Republike Hrvatske 20. ožujka 2024. Neizostavno je kroz sigurnosne planove planirati mjere kojima će se jačati otpornost i na ove vrste prijetnji. Što se tiče korištenja obnovljivih izvora energije i smanjenje emisije ugljika, navodimo da to nije sadržaj koji treba definirati kroz odredbe ovoga Zakona. Vezano uz privatnu zaštitu i moguće pogodovanje određenim interesnim skupinama, ukazuje se kako se upravo uvođenjem dodatnog certificiranja pravnim osobama i obrtima koji provode privatnu zaštitu kritične infrastrukture podiže standard u zaštiti vitalnih objekata, sustava i mreže najznačajnijih za pružanje ključnih usluga u zemlji. Osim certificiranja, uvodi se i dodatna edukacija zaposlenika tvrtki koji provode privatnu zaštitu kritičnih infrastrukture. Nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona podiže se na znatno višu razinu nego što je to propisano važećim Zakonom o kritičnim infrastrukturama iz 2013. U odnosu na mjere kibernetičke sigurnosti navodi se da je navedeno propisano odredbama Zakona o kibernetičkoj sigurnosti. Vezano uz sigurnost radnika u kritičnim subjektima koji su nužni za pružanje ključnih usluga, ističe se da je odredbama članka 24. stavka 1. Zakona definirano što mora sadržavati sigurnosni plan kritičnog subjekta, između ostaloga, u planiranju mjera otpornosti posebna pozornost mora se obratiti na sigurnost zaposlenika i vanjskih pružatelja usluga. Ostala prava zaposlenika nisu predmet ovoga Zakona.

Klub zastupnika Mosta i nezavisnog zastupnika Josipa Jurčevića iskazuje kako je kroz Zakon više uređena kritična infrastruktura, a manje njena otpornost, na što se veže EU direktiva. Smatra kako bi bilo dobro opisati što je to sustav jačanja otpornosti kritičnih subjekata, koji su ključni akteri i njihove međusobne relacije referirajući se na članak 11. Zakona kojim je propisana izrada odnosno donošenje akta strateškog planiranja. U svojem izlaganju spominje i pitanje javnog privatnog partnerstva u jačanju otpornosti kritičnih subjekata. Vezano uz obavještanje o incidentima, izostavljen je dio koji se odnosi na propisivanje načina rješavanja incidenata, stupnjevanja incidenata i potencijalne krize.

S tim u vezi, navodi se da je Zakon usmjeren na određivanje i provedbu mjera otpornosti kritičnih subjekata, ali je nužno njime i definirati načine identifikacije, potvrđivanja i obavještanja kritičnih subjekata. Zaštita kritičnih subjekata je posebno važna kada govorimo o učinkovitom jačanju otpornosti i ona je posebno opisana u odredbama Zakona. Člankom 11. ovoga Zakona propisuje se izrada akta strateškog planiranja radi postizanja i održavanja visoke razine otpornosti kritičnih subjekata, a kojim će se detaljnije razraditi mjere otpornosti kritičnih subjekata, uzimajući u obzir prekogranične i međusektorske ovisnosti i međuovisnosti. Kroz akt strateškog planiranja detaljnije će se opisati mjere za poboljšanje suradnje između javnih i privatnih dionika u sustavu kritičnih infrastrukture. Što se tiče obavještanja o incidentima, navodi se da nije izostavljen dio koji se odnosi na propisivanje načina rješavanja incidenata nego će te mjere i aktivnosti biti dio sigurnosnog plana kritičnog subjekta. Obavijest o incidentu

koji se dostavlja u roku od 24 sata, u skladu s člankom 32. ovoga Zakona će sadržavati detaljni opis incidenta, podatke o posljedicama incidenta te sažetak mjera koje su primijenjene za ublažavanje incidenta ili će se primjenjivati radi otklanjanja uočene ranjivosti i sprječavanja pojave budućih incidenata. Detaljnije izvješće o incidentu se dostavlja u roku od 30 dana od dana dostave prve obavijesti.

Klub zastupnika Centra i Nezavisne platforme Sjevera, u svome izlaganju naglasak stavlja na kibernetičku sigurnost i incidente u IT sustavu spominjući primjer KBC-a Zagreb i HANFA-e. Osim toga, smatra da je rok od 24 sata za izvještavanje o incidentu predugačak jer su prilikom takvog događaja ključne minute.

Vezano uz navedeno, ističe se kako se u skladu s člankom 5. Zakona na kritične subjekte i nadležna tijela u sektorima bankarstva, infrastrukture financijskog tržišta i digitalne infrastrukture ne primjenjuju članak 20., članci od 22. do 43. i članci od 45. do 48. ovoga Zakona. Osim toga, člankom 6. je određeno da se odredbe ovoga Zakona ne odnose na pitanja koja su predmet zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti. Kritični subjekti, uz obveze propisane ovim Zakonom, provode postupke i mjere koje su, sukladno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, dužni primjenjivati u cilju postizanja visoke razine kibernetičke sigurnosti u pružanju svojih usluga, odnosno obavljanju svojih djelatnosti. U skladu s navedenim odredbama, navedena problematika nije materija koju uređuje ovaj Zakon. Vezano uz rok od 24 sata za obavijest o incidentu valja uzeti u obzir da se njime ne propisuje rok odgovora na incident, gdje su bitne minute, nego prve informacije koje se moraju prikupiti i za koje je potrebno određeno vrijeme. Rok je prenesen iz EU direktive.

Prilog:

- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicom usporednog prikaza

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o kritičnoj infrastrukturi (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2025. godinu.

Rok: II. kvartal 2025.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 333, 27.12.2022.)

32022L2557

- Članak 9. preuzeto: Zakon o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave (NN 85/20 21/23 57/24)
- Članci 21. i 21. preuzeto: Zakon o kibernetičkoj sigurnosti (NN 14/2024)
- Članak 9. preuzeto: Uredba o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva unutarnjih poslova NN 97/20 (NN 97/20)

Delegirana uredba Komisije (EU) 2023/2450 od 25. srpnja 2023. o dopuni Direktive (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem popisa ključnih usluga (SL L, 2023/2450, 30.10.2023.)

32023R2450

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

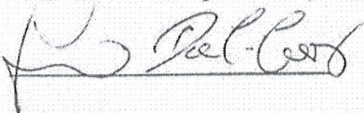
Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Dalibor Jurić

Ravnatelj Uprave za europske poslove, međunarodne odnose

i fondove Europske unije

(potpis)

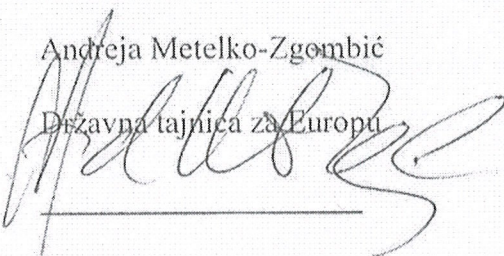
23.4.2025.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o kritičnoj infrastrukturi (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u

		odredbu prijedlo ga propisa?	odredbu prijedloga propisa)
Članak 1. Predmet i područje primjene 1. Ovom se Direktivom: (a) utvrđuju obveze država članica za poduzimanje posebnih mjera radi osiguravanja da se usluge koje su ključne za održavanje vitalnih društvenih funkcija ili gospodarskih djelatnosti u području primjene članka 114. UFEU-a neometano pružaju na unutarnjem tržištu, posebice obveze utvrđivanja kritičnih subjekata te podupiranja kritičnih subjekata pri ispunjavanju njihovih obveza; (b) utvrđuju obveze kritičnih subjekata radi jačanja njihove otpornosti i mogućnosti pružanja usluga kako je navedeno u točki (a) na unutarnjem tržištu; (c) utvrđuju pravila:	Stavak 1. preuzet u: Članak 1. (1) Ovim Zakonom uređuje se zaštita nacionalne kritične infrastrukture i infrastrukture od posebnog europskog značaja, načela zaštite i mjere otpornosti, koordinacija zaštite kritične infrastrukture, nacionalni okvir za otpornost kritičnih subjekata, utvrđivanje i potvrđivanje kritičnih subjekata, i kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja, obaveze kritičnih subjekata, definira sadržaj sigurnosnog plana, certificiranje pravnih osoba i obrta koji pružaju privatnu zaštitu kritične infrastrukture, obavješćivanje o incidentima, provjera podobnosti te uloga i obaveze sigurnosnog koordinatora, postupanje s podacima o kritičnoj infrastrukturi te nadzor nad provedbom ovoga Zakona.	U potpunosti preuzeto	
	Stavak 2. preuzet u: Članak 6. (1) Odredbe ovog Zakona ne odnose se na pitanja koja su predmet zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti. (2) (2) Kritični subjekti, uz obveze propisane ovim Zakonom, provode postupke i mjere koje su, sukladno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, dužni	U potpunosti preuzeto	

i. o nadzoru kritičnih subjekata; ii. o izvršavanju; iii. za utvrđivanje kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja i o savjetodavnim misijama radi procjene mjera koje su takvi subjekti uspostavili radi ispunjavanja svojih obveza iz Poglavlja III.; (d) uspostavljaju zajednički postupci za suradnju i izvješćivanje o primjeni ove Direktive; (e) utvrđuju mjere za postizanje visoke razine otpornosti kritičnih subjekata radi osiguravanja pružanja ključnih usluga u Uniji i poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta.	primjenjivati u cilju postizanja visoke razine kibernetičke sigurnosti u pružanju svojih usluga, odnosno obavljanju svojih djelatnosti. (3) U svrhu provedbe stavka 2. ovog članka u odnosu na kritične subjekte iz sektora, podsektora ili posebnih kategorija subjekata koje nisu obuhvaćene sektorima, podsektorima i vrstama subjekata iz zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, zadaće nadležnog tijela za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti i nadležnog CSIRT-a obavlja središnje državno tijelo za kibernetičku sigurnost, sukladno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti.		
2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na pitanja obuhvaćena Direktivom (EU) 2022/2555, ne dovodeći u pitanje članak 8. ove Direktive. S obzirom na odnos između fizičke sigurnosti i kibersigurnosti kritičnih subjekata, države članice osiguravaju da se ova Direktiva i Direktiva (EU) 2022/2555 provode na usklađen način. 3. Ako se odredbama sektorskih pravnih akata Unije od kritičnih subjekata zahtijeva poduzimanje mjera za jačanje njihove otpornosti i ako države članice priznaju te zahtjeve kao	Stavak 3. preuzet u: Članak 4. Ako su za pojedini sektor ili subjekte iz pojedinih sektora iz Priloga I. ovog Zakona propisima Europske unije ili zakonima Republike Hrvatske propisani zahtjevi za jačanje otpornosti subjekata, koji po svom sadržaju i svrsi odgovaraju mjerama za osiguranje otpornosti kritičnih subjekata iz ovog Zakona ili predstavljaju strože zahtjeve, sukladno ocjeni nadležnog tijela, na te subjekte se primjenjuju odgovarajuće odredbe tih posebnih propisa, uključujući odredbe o nadzoru provedbe zahtjeva.	U potpunosti preuzeto	
3. Ako se odredbama sektorskih pravnih akata Unije od kritičnih subjekata zahtijeva poduzimanje mjera za jačanje njihove otpornosti i ako države članice priznaju te zahtjeve kao	Stavak 4. preuzet je u članak 8. podstavak 4. Zakona, koji se primjenjuje na sve razmjene podataka od strane nadležnih tijela, uključujući i razmjene podataka s Komisijom. Načela zaštite kritične infrastrukture su: - načelo <i>razmjene informacija i podataka te zaštite podataka</i> podrazumijeva da sva nadležna tijela i institucije redovno i pravodobno razmjenjuju podatke i informacije, te se razmjena temelji na povjerenju i na zaštiti podataka povezanih s	U potpunosti preuzeto	

barem jednakovrijedne odgovarajućim obvezama utvrđenima u ovoj Direktivi, ne primjenjuju se relevantne odredbe ove Direktive, uključujući odredbe o nadzoru i izvršavanju utvrđene u poglavlju VI. 4. Ne dovodeći u pitanje članak 346. UFEU-a, informacije koje se smatraju povjerljivima na temelju pravila Unije ili nacionalnih pravila, kao što su pravila o poslovnoj tajni, razmjenjuju se s Komisijom i drugim relevantnim tijelima u skladu s ovom Direktivom samo kad je takva razmjena nužna za primjenu ove Direktive. Razmijenjene informacije ograničene su na ono što je relevantno i razmjerno svrsi te razmjene. Pri razmjeni informacija čuva se povjerljivost tih informacija te sigurnost i komercijalni interesi kritičnih subjekata, poštujući sigurnost država članica. 5. Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje odgovornost država članica za zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane i njihove ovlasti za zaštitu drugih ključnih državnih funkcija, uključujući osiguravanje teritorijalne cjelovitosti države i održavanje javnog poretka.	radom kritičnog subjekta u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona koji uređuju zaštitu tajnosti i povjerljivosti podataka. Članak 9. stavak 2. podstavak 14.: (2) U ostvarivanju zadaća iz stavka 1. ovoga članka Koordinativno tijelo: - surađuje s Europskom komisijom i trećim zemljama, te kao jedinstvena kontakt točka obavlja prekograničnu suradnju i surađuje s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica, kao i Skupinom za otpornost kritičnih subjekata koju čine predstavnici država članica i Europske komisije Članak 44. (1) Popis kritičnih subjekata, podaci o kritičnim subjektima, kao i svi drugi podaci koji nastaju u svrhu provedbe ovoga Zakona koriste se isključivo u svrhu provedbe zahtjeva iz ovoga Zakona i javno se ne objavljuju. (2) Popis i podaci iz stavka 1. ovoga članka predstavljaju informacije u odnosu na koje je moguće ograničiti pravo pristupa korisniku informacija, ovisno o rezultatima testa razmjernosti i javnog interesa koji se provodi prema odredbama posebnog zakona kojim se uređuje pravo na pristup informacijama. (3) Nadležna tijela dužna su pri razmjeni podataka iz stavka 1. ovoga članka voditi računa o potrebi ograničavanja pristupa podacima kada je to potrebno u svrhu sprječavanja, otkrivanja, provođenja istraživanja i vođenja kaznenog postupka. (4) U postupanju s klasificiranim podacima i podacima označenim oznakom „NEKLASIFICIRANO“ primjenjuju se mjere i standardi informacijske sigurnosti čiju primjenu nadzire središnje državno tijelo nadležno za informacijsku sigurnost sukladno propisima kojima se uređuje informacijska sigurnost.		
--	--	--	--

6. Ova se Direktiva ne primjenjuje na subjekte javne uprave koji obavljaju svoje aktivnosti u području nacionalne sigurnosti, javne sigurnosti, obrane ili izvršavanja zakonodavstva, uključujući istragu, otkrivanje i progon kaznenih djela.	Stvak 5. preuzet u: 1. Članak (2) Ovaj Zakon, u dijelu provedbe zaštite nacionalnih kritičnih infrastruktura, ne primjenjuje se na tijela državne uprave i druga državna tijela u čijoj su nadležnosti poslovi nacionalne sigurnosti, javne sigurnosti, obrane ili poslovi provedbe zakona u svrhu sprječavanja, otkrivanja i istraživanja kaznenih djela.	U potpunosti preuzeto	
7. Države članice mogu odlučiti da se članak 11. i poglavlja III., IV. i VI., u cijelosti ili djelomično, ne primjenjuju na određene kritične subjekte koji obavljaju aktivnosti u području nacionalne sigurnosti, javne sigurnosti, obrane ili izvršavanja zakonodavstva, uključujući istragu, otkrivanje i progon kaznenih djela, ili koji pružaju usluge isključivo subjektima javne uprave iz stavka 6. ovog članka.	Stavak 6. preuzet u: Članak 1. (2) Ovaj Zakon, u dijelu provedbe zaštite nacionalnih kritičnih infrastruktura, ne primjenjuje se na tijela državne uprave u čijoj su nadležnosti poslovi nacionalne sigurnosti, javne sigurnosti, obrane ili izvršavanja zakonodavstva, uključujući istragu, otkrivanje i progon kaznenih djela.	U potpunosti preuzeto	
8. Obveze utvrđene u ovoj Direktivi ne podrazumijevaju dostavu informacija čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s ključnim interesima nacionalne sigurnosti, javne sigurnosti ili obrane država članica. 9. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo Unije o zaštiti osobnih podataka, osobito Uredbu (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća (28) i Direktivu 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (29).		Nije potrebno preuzimati	Članak 1. stavak 7. Direktive nije potrebno preuzimati jer se radi o odredbi koja daje mogućnost izbora za državu članicu. RH nije iskoristila

			navedenu mogućnost.
	Stavak 8. preuzet u: Članak 44. (3) Nadležna tijela dužna su pri razmjeni podataka iz stavka 1. ovoga članka voditi računa o potrebi ograničavanja pristupa podacima kada je to potrebno u svrhu sprječavanja, otkrivanja, provođenja istraživanja i vođenja kaznenog postupka.	U potpunosti preuzeto	
		Nije potrebno preuzimati	Stavak 9. nije potrebno preuzimati jer se radi o odredbi Direktive kojom se uređuje odnos Direktive 2022/2557 i ostalih akata Unije u području zaštite podataka.

Članak 2. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1.,„kritični subjekt” znači javni ili privatni subjekt za koji je država članica u skladu s člankom 6. utvrdila da pripada jednoj od kategorija navedenih u trećem stupcu tablice u Prilogu; 2.,„otpornost” znači sposobnost kritičnog subjekta da spriječi incident, zaštititi od njega, odgovori na njega, odupre se incidentu, ublaži ga, apsorbira ga, prilagodi mu se te se oporavi od incidenta ; 3.,„incident” znači događaj koji bi mogao znatno poremetiti ili koji poremeti pružanje ključne usluge, među ostalim kada utječe na nacionalne sustave kojima se štiti vladavina prava; 4.,„kritična infrastruktura” znači imovina, objekt, oprema, mreža ili sustav ili dio imovine, objekta, opreme, mreže ili sustava, koji je potreban za pružanje ključne usluge; 5.,„ključna usluga” znači usluga koja je ključna za održavanje vitalnih društvenih funkcija , gospodarskih djelatnosti, javnog zdravlja i sigurnosti ili okoliša;	Članak 3. (1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje: (9) <i>kritični subjekt</i> je javni ili privatni subjekt koji pruža jednu ili više ključnih usluga (14) <i>otpornost</i> je sposobnost kritičnog subjekta da spriječi incident, osigura zaštitu od incidenta, odgovori na njega, odupre se, ublaži ga, apsorbira, prilagodi se i oporavi se od incidenta kako bi mogao nastaviti s pružanjem ključne usluge (4) <i>incident</i> je događaj koji bi mogao znatno poremetiti ili koji je poremetio pružanje ključne usluge, među ostalim kada utječe na nacionalne sustave kojima se štiti vladavina prava, te bi u slučaju incidenta došlo do znatnih negativnih učinaka na pružanje ključnih usluga (8) <i>kritična infrastruktura</i> je imovina, objekt, oprema, mreža ili sustav, odnosno dio imovine, objekta, opreme, mreže ili sustava koji je potreban za pružanje ključne usluge (6) <i>ključna usluga</i> je usluga ključna za održavanje vitalnih društvenih funkcija, gospodarskih djelatnosti, javnog zdravlja i sigurnosti te okoliša (21) <i>rizik</i> je mogućnost gubitka ili poremećaja uzrokovana incidentom i treba ga izražavati kao kombinaciju opsega takvog gubitka ili poremećaja i vjerojatnosti pojave incidenta (18) <i>procjena rizika</i> je cjelokupni postupak utvrđivanja prirode i opsega rizika utvrđivanjem i analizom potencijalnih relevantnih prijetnji, ranjivosti i opasnosti koje bi mogle dovesti do incidenta te evaluacijom mogućeg gubitka ili poremećaja u pružanju ključne usluge uzrokovano tim incidentom Članak 26. Norme	U potpunosti preuzeto	
---	--	------------------------------	--

6.,,rizik” znači mogućnost gubitka ili poremećaja uzrokovana incidentom i treba ga izražavati kao kombinaciju opsega takvog gubitka ili poremećaja i vjerojatnosti pojave incidenta; 7.,,procjena rizika ” znači cjelokupni postupak utvrđivanja prirode i opsega rizika utvrđivanjem i analizom potencijalnih relevantnih prijetnji, ranjivosti i opasnosti koje bi mogle dovesti do incidenta te evaluacijom mogućeg gubitka ili poremećaja u pružanju ključne usluge uzrokovanog tim incidentom; 8.,,norma” znači norma kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (30); 9.,,tehnička specifikacija” znači tehnička specifikacija kako je definirana u članku 2. točki 4. Uredbe (EU) br. 1025/2012; 10.,,subjekt javne uprave” znači subjekt koji je kao takav priznat u državi članici u skladu s nacionalnim pravom ne uključujući sudstvo, parlamente ili središnje banke i koji ispunjava sljedeće kriterije: (a) uspostavljen je u svrhu zadovoljavanja potreba od općeg interesa i nije industrijske ili komercijalne naravi;	Na sva sredstva, uređaje i ostalu opremu koja se koristi u zaštiti kritičnih subjekata kao i kvalitetu i sigurnost poslovanja, primjenjuju se hrvatske norme, a u izostanku hrvatskih normi, primjenjuju se europske norme kako je definirano u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 1025/2102 Europskog parlamenta i Vijeća, odnosno druge specijalizirane norme i prihvaćena pravila struke. (25) <i>tehnička specifikacija</i> je dokument koji propisuje tehničke zahtjeve, kako je definirano u članku 2. točki 4. Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012 o europskoj normizaciji, izmjeni direktiva Vijeća, 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 316/12, 14.11.2012) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 1025/2012) (5) <i>javni subjekti</i> su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se na temelju posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo, ne uključujući Hrvatsku narodnu banku		
--	--	--	--

(b)ima pravnu osobnost ili ima zakonsko pravo djelovati u ime drugog subjekta s pravnom osobnošću; (c)većim dijelom financiraju ga državne vlasti ili druga javnopravna tijela na središnjoj razini, podliježe upravljačkom nadzoru tih vlasti ili tijela, ili ima upravni, upravljački ili nadzorni odbor u kojem su više od polovice članova imenovala državne vlasti ili druga javnopravna tijela na središnjoj razini; (d)ovlašten je fizičkim ili pravnim osobama upućivati upravne ili regulatorne odluke koje utječu na njihova prava u prekograničnom kretanju osoba, robe, usluga ili kapitala.			
Članak 3. Minimalno usklađivanje Ovom Direktivom ne sprečava se države članice da donesu ili zadrže odredbe nacionalnog prava s ciljem postizanja više razine otpornosti kritičnih subjekata, pod uvjetom da su te odredbe u skladu s obvezama država članica utvrđenim u pravu Unije.	Članak 4. Ako su za pojedini sektor ili subjekte iz pojedinih sektora iz Priloga I. ovoga Zakona propisana Europske unije ili zakonima Republike Hrvatske propisani zahtjevi za jačanje otpornosti subjekata, koji po svom sadržaju i svrsi odgovaraju mjerama za osiguranje otpornosti kritičnih subjekata iz ovoga Zakona ili predstavljaju strože zahtjeve, sukladno ocjeni nadležnog tijela, na te subjekte se primjenjuju odgovarajuće odredbe tih posebnih propisa, uključujući odredbe o nadzoru provedbe zahtjeva.	U potpunosti preuzeto	

Članak 4. Strategija za otpornost kritičnih subjekata 1. Nakon savjetovanja koje je, u mjeri u kojoj je to praktično moguće, otvoreno relevantnim dionicima, svaka država članica do 17. siječnja 2026. donosi strategiju za jačanje otpornosti kritičnih subjekata („strategija”). U strategiji se utvrđuju strateški ciljevi i mjere politike, koji se temelje na relevantnim postojećim nacionalnim i sektorskim strategijama, na planovima ili na sličnim dokumentima, radi postizanja i održavanja visoke razine otpornosti kritičnih subjekata i obuhvaćanja barem sektora navedenih u Prilogu. 2. Svaka strategija sadržava najmanje sljedeće elemente: (a)strateške ciljeve i prioritete u svrhu jačanja opće otpornosti kritičnih subjekata uzimajući u obzir prekogranične i međusektorske ovisnosti i međuovisnosti; (b)upravljački okvir za postizanje strateških ciljeva i prioriteta, uključujući opis uloga i odgovornosti različitih tijela, kritičnih subjekata i drugih strana uključenih u provedbu strategije;	stavak 1. preuzet je u: Nacionalni akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata Članak 11. (1) Akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata je srednjoročni akt strateškog planiranja kojim se utvrđuju posebni ciljevi i mjere temeljeni na relevantnim nacionalnim, višesektorskim i sektorskim strategijama, radi postizanja i održavanja visoke razine otpornosti kritičnih subjekata, a koji obuhvaća sve sektore propisane Prilogom I. ovoga Zakona. (2) Akt strateškog planiranja iz stavka 1. ovoga članka donosi se nakon savjetovanja sa svim relevantnim dionicima, a sadrži sljedeće elemente: - posebne ciljeve i prioritete u svrhu jačanja opće otpornosti kritičnih subjekata uzimajući u obzir prekogranične i međusektorske ovisnosti i međuovisnosti - upravljački okvir za postizanje posebnih ciljeva i prioriteta, uključujući opis uloga i odgovornosti nadležnih tijela, kritičnih subjekata i drugih strana uključenih u provedbu akta - opis mjera potrebnih za jačanje opće otpornosti kritičnih subjekata - opis postupka kojim se utvrđuju kritični subjekti - opis postupka kojim se podupiru kritični subjekti, uključujući mjere za poboljšanje suradnje između javnih i privatnih dionika - popis glavnih tijela i relevantnih dionika koji nisu kritični subjekti, a koji su uključeni u provedbu akta - okvir politike za koordinaciju među nadležnim tijelima na temelju ovoga Zakona i nadležnim tijelima na temelju zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, u svrhu dijeljenja informacija o kibernetičkim sigurnosnim rizicima, kibernetičkim prijetnjama i kibernetičkim incidentima	U potpunosti preuzeto	
--	--	------------------------------	--

(c) opis mjera potrebnih za jačanje opće otpornosti kritičnih subjekata, uključujući opis procjene rizika iz članka 5.; (d) opis postupka kojim se utvrđuju kritični subjekti; (e) opis postupka kojim se podupiru kritični subjekti u skladu s ovim poglavljem, uključujući mjere za poboljšanje suradnje između javnog sektora, s jedne strane, i privatnog sektora te javnih i privatnih subjekata, s druge strane; (f) popis glavnih tijela i relevantnih dionika koji nisu kritični subjekti, a koji su uključeni u provedbu strategije; (g) okvir politike za koordinaciju među nadležnim tijelima na temelju ove Direktive („nadležna tijela”) i nadležnim tijelima na temelju Direktive (EU) 2022/2555 u svrhu dijeljenja informacija o kibersigurnosnim rizicima, kiberprijetnjama i kiberincidentima te rizicima, prijetnjama i incidentima izvan kiberprostora te izvršavanja nadzornih zadaća; (h) opis već uspostavljenih mjera čiji je cilj malim i srednjim poduzećima u smislu Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ (31) koja je dotična država članica utvrdila kao kritične	te rizicima, prijetnjama i incidentima izvan kibernetičkog prostora te izvršavanja nadzornih zadaća - opis već uspostavljenih mjera čiji je cilj malim i srednjim poduzećima, u smislu Priloga Preporuke Europske komisije 2003/361/EZ o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.05.2003.), a koje je Republika Hrvatska utvrdila kao kritične subjekte olakšati provedbu procjene rizika i implementaciju tehničkih, sigurnosnih i organizacijskih mjera kako bi se osigurala njihova otpornost. Članak 50. (1) Vlada će do 17. siječnja 2026. godine donijeti akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata iz članka 11. ovoga Zakona.		
	Stavak 2. preuzet je u: Članak 11. (2) Akt strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata se donosi nakon savjetovanja sa svim relevantnim dionicima, a sadrži sljedeće elemente: - posebne ciljeve i prioritete u svrhu jačanja opće otpornosti kritičnih subjekata uzimajući u obzir prekogranične i međusektorske ovisnosti i međuovisnosti - upravljački okvir za postizanje strateških ciljeva i prioriteta, uključujući opis uloga i odgovornosti različitih tijela, kritičnih subjekata i drugih strana uključenih u provedbu akta - opis mjera potrebnih za jačanje opće otpornosti kritičnih subjekata - opis postupka kojim se utvrđuju kritični subjekti - opis postupka kojim se podupiru kritični subjekti, uključujući mjere za poboljšanje suradnje između javnih i privatnih dionika	U potpunosti preuzeto	

subjekte olakšati provedbu obveza na temelju poglavlja III. ove Direktive. Nakon savjetovanja koje je, u mjeri u kojoj je to praktično moguće, otvoreno relevantnim dionicima, države članice ažuriraju svoje strategije najmanje svake četiri godine. 3. Države članice priopćuju Komisiji svoje strategije i njihova znatna ažuriranja u roku od tri mjeseca od njihova donošenja.	- popis glavnih tijela i relevantnih dionika koji nisu kritični subjekti, a koji su uključeni u provedbu akta - okvir politike za koordinaciju među nadležnim tijelima na temelju ovoga Zakona i nadležnim tijelima na temelju zakona koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti, u svrhu dijeljenja informacija o kibernetičkim sigurnosnim rizicima, kibernetičkim prijetnjama i kibernetičkim incidentima te rizicima, prijetnjama i incidentima izvan kibernetičkog prostora te izvršavanja nadzornih zadaća - opis već uspostavljenih mjera čiji je cilj malim i srednjim poduzećima u smislu Priloga Preporuke Europske komisije 2003/361/EZ o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.05.2003.), a koje je Republika Hrvatska utvrdila kao kritične subjekte olakšati provedbu procjene rizika i implementaciju tehničkih, sigurnosnih i organizacijskih mjera kako bi se osigurala njihova otpornost. (6) Akt strateškog planiranja iz stavka 1. ovoga članka ažurira se najmanje svake četiri godine, pri čemu se na postupak ažuriranja na odgovarajući način primjenjuje stavak 3. ovoga članka.		
	Stavak 3. preuzet je u: Članak 11. (5) Koordinativno tijelo obavještava Europsku komisiju o donesenom nacionalnom aktu strateškog planiranja iz stavka 1. ovoga članka i o svakoj njegovoj izmjeni odnosno ažuriranju, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana donošenja, izmjene odnosno ažuriranja.	U potpunosti preuzeto	

Članak 5. Procjena rizika država članica 1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranog akta u skladu s člankom 23. do 17. studenoga 2023., radi dopune ove Direktive utvrđivanjem netaksativnog popisa ključnih usluga u sektorima i podsektorima navedenima u Prilogu. Nadležna tijela koriste se tim popisom ključnih usluga za potrebe provedbe procjene rizika („procjena rizika države članice”) do 17. siječnja 2026. i prema potrebi nakon toga, a najmanje svake četiri godine . Nadležna tijela koriste se procjenom rizika države članice radi utvrđivanja kritičnih subjekata u skladu s člankom 6. i pomoći tim kritičnim subjektima u poduzimanju mjera na temelju članka 13. U procjenama rizika države članice uzimaju se u obzir relevantni prirodni i ljudskim djelovanjem uzrokovani rizici, uključujući one međusektorske ili prekogranične prirode, nesreće, prirodne katastrofe, izvanredna stanja u području javnog zdravlja te hibridne prijetnje ili druge neprijateljske prijetnje, među ostalim kaznena djela terorizma kako su	stavak 1. preuzet je u: Nacionalna procjena rizika kritične infrastrukture Članak 12. (6) Nacionalna procjena rizika kritične infrastrukture provodi se najmanje svake četiri godine. Članak 50. (2) Vlada će do 17. siječnja 2026. donijeti Nacionalnu procjenu rizika kritične infrastrukture iz članka 12. ovoga Zakona. Članak 12. stavak 3. (3) U Nacionalnoj procjeni rizika kritične infrastrukture uzimaju se u obzir relevantni rizici uzrokovani prirodnim i ljudskim djelovanjem, uključujući rizike međusektorske ili prekogranične prirode, nesreće, prirodne katastrofe, izvanredna stanja u području javnog zdravlja, hibridne ili druge prijetnje i kaznena djela terorizma.	U potpunosti preuzeto	
	stavak 2. preuzet je u: Članak 12. (4) Pri izradi Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture u obzir se uzimaju:	U potpunosti preuzeto	

predviđena Direktivom (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća (32). 2. Pri provedbi procjena rizika države članice, države članice uzimaju u obzir barem sljedeće: (a) opću procjenu rizika provedenu na temelju članka 6. stavka 1. Odluke br. 1313/2013/EU; (b) druge relevantne procjene rizika provedene u skladu sa zahtjevima relevantnih sektorskih pravnih akata Unije, uključujući uredbe (EU) 2017/1938 (33) i (EU) 2019/941 (34) Europskog parlamenta i Vijeća te direktive 2007/60/EZ (35) i 2012/18/EU (36) Europskog parlamenta i Vijeća; (c) relevantne rizike koji proizlaze iz opsega ovisnosti među sektorima navedenima u Prilogu, među ostalim njihov opseg ovisnosti o subjektima koji se nalaze unutar drugih država članica i trećih zemalja, te utjecaj koji znatan poremećaj u jednom sektoru može imati na druge sektore, uključujući sve znatne rizike za građane i unutarnje tržište; (d) sve informacije o incidentima koji su prijavljeni u skladu s člankom 15. Za potrebe prvog podstavka točke (c) države članice surađuju s nadležnim	- opća procjena rizika provedena na temelju članka 6. stavka 1. Odluke br. 1313/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu (SL L 347, 20.12.2013.); - druge relevantne procjene rizika provedene u skladu sa odredbama posebnih propisa koji se odnose na procjenu rizika od poplava te sprečavanje velikih nesreća koje uključuju opasne tvari, te odredbe Uredbe (EU) 2017/1938 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2017. o mjerama zaštite sigurnosti opskrbe plinom i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 994/2010, (SL L 280, 28.10.2017) i Uredbe (EU) 2019/941 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o pripravnosti na rizike u sektoru električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2005/89/EZ (SL L 158, 14.6.2019.); - relevantni rizici koji proizlaze iz opsega ovisnosti među sektorima propisanih u Prilogu I. ovoga Zakona, među ostalim, njihov opseg ovisnosti o subjektima koji se nalaze unutar drugih država članica i trećih zemalja te utjecaj koji znatan poremećaj u jednom sektoru može imati na druge sektore, uključujući sve znatne rizike za građane i unutarnje tržište. U tu svrhu Koordinativno tijelo surađuje s nadležnim tijelima drugih država članica i nadležnim tijelima trećih zemalja; - sve informacije o incidentima koji su prijavljeni u skladu s člankom 32. ovoga Zakona.		
	Stavak 3. preuzet je u: Članak 12. (7) Koordinativno tijelo i nadležna tijela, potvrđenim kritičnim subjektima stavljaju na raspolaganje relevantne informacije i elemente iz Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture, radi lakše provedbe njihovih vlastitih procjena rizika i poduzimanja mjera za osiguravanje njihove otpornosti u skladu s ovim Zakonom.	U potpunosti preuzeto	

tijelima drugih država članica i nadležnim tijelima trećih zemalja, ovisno o slučaju. 3. Države članice stavljaju na raspolaganje relevantne elemente procjena rizika države članice, ako je to relevantno putem svojih jedinstvenih kontaktnih točaka, kritičnim subjektima koje su utvrdile u skladu s člankom 6 . Države članice osiguravaju da informacije pružene kritičnim subjektima pomažu kritičnim subjektima u provedbi njihovih procjena rizika na temelju članka 12. i u poduzimanju mjera za osiguravanje njihove otpornosti na temelju članka 13. 4. U roku od tri mjeseca nakon provedbe procjene rizika države članice, država članica Komisiji dostavlja relevantne informacije o vrstama rizika utvrđenim nakon te procjene rizika države članice kao i ishodima procjene rizika države članice, po sektoru i podsektoru navedenom u Prilogu. 5. Komisija u suradnji s državama članicama izrađuje dobrovoljni zajednički predložak za izvješćivanje u svrhu postupanja u skladu sa stavkom 4.	Stavak 4. preuzet je u: Članak 12. (5) U roku od tri mjeseca nakon izrade Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture, Koordinativno tijelo dostavlja Europskoj komisiji relevantne informacije o utvrđenim vrstama rizika kao i ishodima Nacionalne procjene rizika, po sektorima i podsektorima kritičnih subjekata.	U potpunosti preuzeto	
		Nije potrebno preuzimati	Stavak 5. nije potrebno preuzimati jer se radi o obvezi Komisije.

Članak 6. Utvrđivanje kritičnih subjekata 1. Svaka država članica do 17. srpnja 2026. utvrđuje kritične subjekte za sektore i podsektore navedene u Prilogu . 2. Kada država članica utvrđuje kritične subjekte na temelju stavka 1., uzima u obzir ishode svoje procjene rizika države članice i svoju strategiju te primjenjuje sve sljedeće kriterije: (a) subjekt pruža jednu ili više ključnih usluga; (b) subjekt djeluje te se njegova kritična infrastruktura nalazi na državnom području te države članice; i (c) incident bi, kako je utvrđeno u skladu s člankom 7. stavkom 1., imao znatne negativne učinke na pružanje jedne ili više ključnih usluga subjekta ili na pružanje drugih ključnih usluga u sektorima navedenima u Prilogu koji ovise o takvoj ili takvim ključnim uslugama. 3. Svaka država članica sastavlja popis kritičnih subjekata utvrđenih na temelju stavka 2. i osigurava da se te kritične	Stavak 1. preuzet je u: Članak 13. (2) Za sektore navedene u Prilogu I. ovoga Zakona nadležna tijela su: tijelo državne uprave nadležno za energetiku za sektor „energetika” tijelo državne uprave nadležno za promet za sektor „promet“ Hrvatska narodna banka za sektor „bankarstvo“ Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga za sektor „infrastrukture financijskog tržišta“ tijelo državne uprave nadležno za zdravstvo za sektor „zdravstvo“ i sektor „voda namijenjena za ljudsku potrošnju“ tijelo državne uprave nadležno za vodno gospodarstvo za sektor „otpadne vode“ i sektor „voda namijenjena za ljudsku potrošnju“ tijelo državne uprave nadležno za vodno gospodarstvo za sektor „regulacijske i zaštitne vodne građevine za obranu od poplava“ za sektor „digitalna infrastruktura“:	U potpunosti preuzeto	
--	---	------------------------------	--

subjekte obavijesti da su utvrđeni kao kritični subjekti u roku od mjesec dana od tog utvrđivanja . Države članice obavješćuju te kritične subjekte o njihovim obvezama na temelju poglavlja III. i IV. i datumu od kojeg se te obveze primjenjuju na njih, ne dovodeći u pitanje članak 8. Države članice obavješćuju kritične subjekte u sektorima navedenim u točkama 3., 4. i 8. tablice u Prilogu da nemaju obveza na temelju poglavlja III. i IV., osim ako je nacionalnim mjerama predviđeno drukčije. Za dotične kritične subjekte poglavlje III. primjenjuje se počevši od 10 mjeseci nakon datuma obavijesti iz prvog podstavka ovog stavka. 4. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela na temelju ove Direktive obavijeste nadležna tijela na temelju Direktive (EU) 2022/2555 o identitetu kritičnih subjekata koji su ta tijela utvrdila na temelju ovog članka u roku od mjesec dana od tog utvrđivanja. Ako je primjenjivo, u toj se obavijesti navodi da su dotični kritični subjekti subjekti u sektorima navedenim u točkama 3., 4. i 8. tablice u Prilogu ovoj	a) tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju za kategoriju subjekta „pružatelji usluga povjerenja“ b) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti za kategorije subjekata „pružatelji javnih elektroničkih komunikacijskih mreža“ i „pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga“ c) središnje državno tijelo za kibernetičku sigurnost za kategorije subjekata: „pružatelji središta za razmjenu internetskog prometa“, „pružatelji usluga DNS-a, osim operatora korijenskih poslužitelja naziva“, „pružatelji usluga računalstva u oblaku“, „pružatelji usluga podatkovnog centra“ te „pružatelji mreže za isporuku sadržaja“ d) tijelo državne uprave nadležno za znanost i obrazovanje za kategoriju subjekta, „registar naziva vršne nacionalne internetske domene“ - za sektor „javni sektor“: a) tijela državne vlasti b) druga državna tijela c) tijela državne uprave svako u svom djelokrugu za područje koje nije obuhvaćeno nekim od posebnih sektora propisanih ovim Zakonom		
--	--	--	--

Direktivi te da oni nemaju obaveza na temelju poglavlja III. i IV. Direktive. 5. Države članice prema potrebi, a u svakom slučaju najmanje svake četiri godine, preispituju i ako je potrebno ažuriraju popis utvrđenih kritičnih subjekata iz stavka 3. Ako se tim ažuriranjima utvrde dodatni kritični subjekti, primjenjuju se stavci 3. i 4. na te dodatne kritične subjekte. Usto, države članice osiguravaju da su subjekti koji se nakon svakog takvog ažuriranja više ne smatraju kritičnim subjektima pravodobno obaviješteni o toj činjenici te činjenici da od datuma primitka te obavijesti više ne podliježu obvezama iz poglavlja III. 6. Komisija u suradnji s državama članicama izrađuje preporuke i neobvezujuće smjernice za potporu državama članicama u utvrđivanju kritičnih subjekata.	- tijelo državne uprave nadležno za poljoprivredu za sektor „proizvodnja, prerada i distribucija hrane“ - tijelo državne uprave nadležno za industriju za sektor „proizvodnja, skladištenje i prijevoz opasnih tvari“ - tijelo državne uprave nadležno za obrazovne ustanove i ustanove koje provode ključne istraživačke aktivnosti za sektor „znanost i obrazovanje“ i „svemir“ - tijelo državne uprave nadležno za kulturu i medije za sektor „kultura i mediji“.		
	Stavak 2. preuzet je u: Članak 17. (1) Pri utvrđivanju kritičnih subjekata nadležna tijela u obzir uzimaju ishode sektorske analize rizika iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona, akta strateškog planiranja za otpornost kritičnih subjekata iz članka 11. ovoga Zakona i Nacionalne procjene rizika kritične infrastrukture iz članka 12. ovoga Zakona, uz dodatno razmatranje sljedećih kriterija: - pruža li subjekt jednu ili više ključnih usluga - posluje li subjekt, odnosno obavlja li djelatnost na području Republike Hrvatske i nalazi li se kritična infrastruktura kojom upravlja na području Republike Hrvatske - ima li incident na kritičnoj infrastrukturi subjekta znatne negativne učinke na pružanje ključnih usluga ili međusektorske negativne učinke.	U potpunosti preuzeto	

	Stavak 3. preuzet je u: Članak 18. (1) Koordinativno tijelo izrađuje prijedlog o potvrđivanju kritičnih subjekata na temelju prijedloga utvrđenih kritičnih subjekata od strane nadležnih tijela iz područja svoje odgovornosti. (2) Prijedlozi nadležnih tijela iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati sljedeće podatke: - naziv subjekta - adresu i ažurirane podatke za kontakt, uključujući adresu elektroničke pošte i telefonske brojeve - opis ključne usluge koju subjekt pruža. (3) Na prijedlog Koordinativnog tijela, Vlada odlukom potvrđuje kritične subjekte. (4) Koordinativno tijelo je dužno u roku od 30 dana od dana donošenja dostaviti nadležnim tijelima odluku iz stavka 3. ovoga članka, u dijelu koji se odnosi na sektor, odnosno kategoriju subjekata iz njihove nadležnosti.	U potpunosti preuzeto	

	(5) Koordinativno tijelo je o potvrđivanju kritičnih subjekata dužno obavijestiti tijelo nadležno za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti u roku od 30 dana od donošenja odluke iz stavka 3. ovoga članka. (6) Ako se na neki od potvrđenih kritičnih subjekata odnose izuzeća od primjene ovog Zakona navedene u članku 5. ovoga Zakona, Koordinativno tijelo će u obavijesti iz stavka 4. ovoga članka navesti postojanje tih izuzeća. (7) Nakon donošenja odluke o potvrđivanju kritičnih subjekata, Koordinativno tijelo kao Jedinstvena kontaktna točka, bez nepotrebne odgode te, nakon toga, prema potrebi, a najmanje svake četiri godine, Europskoj komisiji dostavlja sljedeće podatke: - popis ključnih usluga kada postoje bilo koje dodatne ključne usluge u odnosu na popis ključnih usluga koje je propisala Europska komisija - broj kritičnih subjekata utvrđenih za svaki sektor i podsektor naveden u Prilogu I. ovoga Zakona te za svaku ključnu uslugu - međusektorska mjerila koja se primjenjuju za utvrđivanje jednog ili više kriterija iz članka 17. stavka 2. i 3. ovog Zakona, a koja mogu biti prikazana u nepromijenjenom ili u agregiranom obliku. Članak 19. (1) Odluku iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona nadležna tijela su dužna u roku 30 dana od donošenja dostaviti kritičnim subjektima te ih obavijestiti o obavezama koje kritični subjekti imaju na temelju ovoga Zakona i rokovima za provedbu tih obveza. (2) Ako se na kritični subjekt odnose izuzeća iz članka 5. ovoga Zakona, nadležno tijelo dužno je postojanje izuzeća navesti u obavijesti iz stavka 1. ovoga članka.		
--	---	--	--

	Stavak 4. preuzet je u: Članak 10. (1) Nadležna tijela i nadležna tijela za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti međusobno surađuju i razmjenjuju relevantne informacije, a osobito informacije o: - utvrđivanju kritičnih subjekata na temelju ovoga Zakona - rizicima, prijetnjama i incidentima kojima su izloženi kritični subjekti, kao i poduzetim mjerama kao odgovor na rizike, prijetnje i incidente, neovisno o tome potječu li ti rizici, prijetnje i incidenti iz kibernetičkog ili fizičkog prostora - fizičkim mjerama zaštite i zahtjevima kibernetičke sigurnosti koje ti subjekti provode; - rezultatima nadzornih aktivnosti provedenih nad postupanjem kritičnih subjekata sukladno ovom Zakonu odnosno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti. 2) Nadležna tijela mogu zatražiti od tijela nadležnih za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti da izvršavaju svoje nadzorne ovlasti i nad subjektima koji su utvrđeni kao kritični subjekti. Čl. 18. (5) Koordinativno tijelo je o potvrđivanju kritičnih subjekata dužno obavijestiti tijelo nadležno za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti u roku od 30 dana od donošenja odluke iz stavka 3. ovoga članka.	U potpunosti preuzeto	
--	---	------------------------------	--

	Stavak 5. preuzet je u: Članak 21. (1) Nadležna tijela, po potrebi, a najmanje svake četiri godine, preispituju i ažuriraju popis kritičnih subjekata potvrđenih odlukom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona te Koordinativnom tijelu dostavljaju podatke o utvrđenim novim kritičnim subjektima iz svoje nadležnosti, odnosno prijedlog da se određeni subjekt više ne smatra kritičnim subjektom. (2) Postupak utvrđivanja i potvrđivanja subjekata iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s člancima 17., 18. i 19. ovoga Zakona. (3) Nadležno tijelo dužno je obavijestiti kritične subjekte iz svoje nadležnosti o početku ili prestanku provođenja obveza iz članaka 22. do 40. ovoga Zakona.	U potpunosti preuzeto	
		Nije potrebno preuzimati	stavak 6. nije potrebno preuzimanje jer se radi o obvezi komisije
Članak 7. Znatan negativan učinak 1. Pri utvrđivanju značaja negativnog učinka iz članka 6. stavka 2. točke (c)	Stavak 1. preuzet je u: Članak 17. (2) Pri utvrđivanju značaja negativnog učinka incidenta iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka, u obzir se uzimaju minimalno sljedeći kriteriji:	U potpunosti preuzeto	

države članice uzimaju u obzir sljedeće kriterije: (a) broj korisnika koji se oslanjaju na ključne usluge koje pruža dotični subjekt; (b) opseg ovisnosti drugih sektora i podsektora navedenih u Prilogu o dotičnim ključnim uslugama; (c) stupanj i trajanje učinka koje bi incidenti mogli imati na gospodarske i društvene aktivnosti, na okoliš, javnu zaštitu i sigurnost ili zdravlje stanovništva; (d) tržišni udio subjekta na tržištu dotične ključne usluge ili ključnih usluga;	subjekt; - broj korisnika koji se oslanjaju na ključne usluge koje pruža kritični subjekt; - opseg ovisnosti drugih sektora i podsektora o ključnim uslugama; - stupanj i trajanje učinka koje bi incidenti mogli imati na gospodarske i društvene aktivnosti, na okoliš, javnu zaštitu i sigurnost ili zdravlje stanovništva; - tržišni udio kritičnog subjekta na tržištu ključne usluge ili ključnih usluga; - geografsko područje na koje bi incident mogao utjecati, uključujući sve prekogranične učinke, uzimajući u obzir ranjivost povezanu sa stupnjem izolacije određenih vrsta geografskih područja, kao što su otočne regije, udaljene regije ili planinska područja; - važnost kritičnog subjekta u održavanju dostatne razine ključne usluge, uzimajući u obzir raspoloživost alternativnih načina pružanja te ključne usluge.		
(e) zemljopisno područje na koje bi incident mogao utjecati, uključujući sve prekogranične učinke, uzimajući u obzir ranjivost povezanu sa stupnjem izolacije određenih vrsta zemljopisnih područja, kao što su otočne regije, udaljene regije ili planinska područja; (f) važnost subjekta u održavanju dostatne razine ključne usluge, uzimajući u obzir raspoloživost alternativnih načina pružanja te ključne usluge. 2. Nakon utvrđivanja kritičnih subjekata na temelju članka 6. stavka 1.	Stavak 2. preuzet je: Članak 18. (7) Nakon donošenja odluke o potvrđivanju kritičnih subjekata, Koordinativno tijelo kao Jedinstvena kontaktna točka, bez nepotrebne odgode te, nakon toga, prema potrebi, a najmanje svake četiri godine, Europskoj komisiji dostavlja sljedeće podatke: - popis ključnih usluga kada postoje bilo koje dodatne ključne usluge u odnosu na popis ključnih usluga koje je utvrdila Europska komisija - broj kritičnih subjekata utvrđenih za svaki sektor i podsektor naveden u Prilogu I. ovoga Zakona te za svaku ključnu uslugu - međusektorska mjerila koja se primjenjuju za utvrđivanje jednog ili više kriterija iz članka 17. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, a koja mogu biti	U potpunosti preuzeto	

svaka država članica bez nepotrebne odgode Komisiji dostavlja sljedeće informacije: (a) popis ključnih usluga u toj državi članici kada postoje bilo koje dodatne ključne usluge u usporedbi s popisom ključnih usluga iz članka 5. stavka 1.; (b) broj kritičnih subjekata utvrđenih za svaki sektor i podsektor naveden u Prilogu te za svaku ključnu uslugu; (c) sve pragove koji se primjenjuju za utvrđivanje jednog ili više kriterija iz stavka 1. Pragovi iz prvog podstavka točke (c) mogu biti prikazani u nepromijenjenom ili u agregiranom obliku. Nakon toga države članice dostavljaju informacije iz prvog podstavka prema potrebi, a najmanje svake četiri godine. 3. Komisija nakon savjetovanja sa Skupinom za otpornost kritičnih subjekata iz članka 19. donosi neobvezujuće smjernice radi olakšavanja primjene kriterija iz stavka 1. ovog članka, uzimajući u obzir informacije iz stavka 2. ovog članka.	prikazana u nepromijenjenom ili u agregiranom obliku Čl. 17. (4) Pragove za utvrđivanje značaja negativnog učinka propisuje ministar pravilnikom iz članka 14. stavka 2. ovoga Zakona.		
		Nije potrebno preuzimati	stavak 3. nije potrebno preuzimati jer se radi o obvezi Komisije

Članak 8. Kritični subjekti u sektorima bankarstva, infrastrukture financijskog tržišta i digitalne infrastrukture Države članice osiguravaju da se članak 11. i poglavlja III., IV. i VI. ne primjenjuju na kritične subjekte utvrđene u sektorima navedenim u točkama 3., 4. i 8. tablice u Prilogu. Države članice mogu donijeti ili zadržati odredbe nacionalnog prava kako bi postigle veću razinu otpornosti tih kritičnih subjekata, pod uvjetom da su te odredbe u skladu s primjenjivim pravom Unije.	Izuzeća od primjene ovoga Zakona u sektorima bankarstva, infrastruktura financijskog tržišta i digitalne infrastrukture Članak 5. Na kritične subjekte i nadležna tijela u sektorima bankarstva, infrastruktura financijskog tržišta i digitalne infrastrukture iz Priloga I ovoga zakona, ne primjenjuju se članak 20., članci od 22. do 43., i članci od 45. do 48. ovoga Zakona.	U potpunosti preuzeto	
Članak 9. Nadležna tijela i jedinstvena kontaktna točka 1. Svaka država članica imenuje ili uspostavlja jedno ili više nadležnih tijela odgovornih za pravilnu primjenu i prema potrebi izvršavanje pravila utvrđenih u ovoj Direktivi na nacionalnoj razini. U pogledu kritičnih subjekata u sektorima iz točaka 3. i 4. tablice u	Stavak 1. preuzet je u: Članak 13. (2) Za sektore navedene u Prilogu I. ovoga Zakona nadležna tijela su: - tijelo državne uprave nadležno za energetiku za sektor „energetika” - tijelo državne uprave nadležno za promet za sektor „promet“ - Hrvatska narodna banka za sektor „bankarstvo“ - Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga za sektor „infrastrukture financijskog tržišta“	U potpunosti preuzeto	

Prilogu ovoj Direktivi, nadležna tijela su u načelu nadležna tijela iz članka 46. Uredbe (EU) 2022/2554. U pogledu kritičnih subjekata u sektoru iz točke 8. tablice u Prilogu ovoj Direktivi, nadležna tijela su u načelu nadležna tijela iz Direktive (EU) 2022/2555. Države članice mogu imenovati drugo nadležno tijelo za sektore iz točaka 3., 4. i 8. tablice u Prilogu ove Direktive u skladu s postojećim nacionalnim okvirima. Ako države članice imenuju ili uspostavljaju više nadležnih tijela, jasno utvrđuju zadaće svakog od dotičnih tijela i osiguravaju njihovu djelotvornu suradnju u ispunjavanju njihovih zadaća na temelju ove Direktive, među ostalim u pogledu imenovanja i aktivnosti jedinstvene kontaktne točke iz stavka 2. 2. Svaka država članica imenuje ili uspostavlja jednu jedinstvenu kontaktnu točku koja izvršava funkciju povezivanja kako bi se osigurala prekogranična suradnja s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica i Skupinom za otpornost kritičnih subjekata iz članka 19. („jedinstvena kontaktna točka”). Prema potrebi, država članica imenuje svoju jedinstvenu kontaktnu točku u okviru nadležnog tijela. Prema potrebi, država	- tijelo državne uprave nadležno za zdravstvo za sektor „zdravstvo“ i sektor „voda namijenjena za ljudsku potrošnju“ - tijelo državne uprave nadležno za vodno gospodarstvo za sektor „otpadne vode“ i sektor „voda namijenjena za ljudsku potrošnju“ - tijelo državne uprave nadležno za vodno gospodarstvo za sektor „regulacijske i zaštitne vodne građevine za obranu od poplava“ - za sektor „digitalna infrastruktura“: a) tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju za kategoriju subjekata „pružatelji usluga povjerenja“ b) Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti za kategorije subjekata „pružatelji javnih elektroničkih komunikacijskih mreža“ i „pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga“ c) središnje državno tijelo za kibernetičku sigurnost za kategorije subjekata: „pružatelji središta za razmjenu internetskog prometa“, „pružatelji usluga DNS-a, osim operatora korijenskih poslužitelja naziva“, „pružatelji usluga računalstva u oblaku“, „pružatelji usluga podatkovnog centra“ te „pružatelji mreže za isporuku sadržaja“		
--	--	--	--

članica može predvidjeti da njezina jedinstvena kontaktna točka izvršava i funkciju povezivanja s Komisijom te osigurava suradnju s trećim zemljama. 3. Jedinstvene kontaktne točke do 17. srpnja 2028., a nakon toga svake dvije godine podnose Komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata iz članka 19. sažeto izvješće o primljenim obavijestima, uključujući broj obavijesti, prirodu prijavljenih incidenata i mjere poduzete u skladu s člankom 15. stavkom 3. Komisija u suradnji sa Skupinom za otpornost kritičnih subjekata izrađuje zajednički predložak za izvješćivanje. Nadležna tijela država članica na dobrovoljnoj osnovi mogu upotrebljavati taj zajednički predložak za izvješćivanje za podnošenje sažetih izvješća iz prvog podstavka. 4. Svaka država članica osigurava da njezino nadležno tijelo i jedinstvena kontaktna točka imaju ovlasti i odgovarajuće financijske, ljudske i tehničke resurse za djelotvorno i učinkovito izvršavanje zadaća koje su im dodijeljene. 5. Svaka država članica osigurava da se njezino nadležno tijelo, kada je	d) tijelo državne uprave nadležno za znanost i obrazovanje za kategoriju subjekta „registar naziva vršne nacionalne internetske domene“ - za sektor „javni sektor“: a) tijela državne vlasti b) druga državna tijela c) tijela državne uprave svako u svom djelokrugu za područje koje nije obuhvaćeno nekim od posebnih sektora propisanih ovim Zakonom - tijelo državne uprave nadležno za poljoprivredu za sektor „proizvodnja, prerada i distribucija hrane“ - tijelo državne uprave nadležno za industriju za sektor „proizvodnja, skladištenje i prijevoz opasnih tvari“ - tijelo državne uprave nadležno za obrazovne ustanove i ustanove koje provode ključne istraživačke aktivnosti za sektor „znanost i obrazovanje“ i „svemir“ - tijelo državne uprave nadležno za kulturu i medije za sektor „kultura i mediji“.		
--	---	--	--

primjereno te u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, savjetuje s drugim relevantnim nacionalnim tijelima i surađuje s njima, među ostalim i onima zaduženima za civilnu zaštitu, izvršavanje zakonodavstva i zaštitu osobnih podataka, kao i kritičnim subjektima i relevantnim zainteresiranim stranama . 6. Svaka država članica osigurava da njezino nadležno tijelo na temelju ove Direktive surađuje i razmjenjuje informacije s nadležnim tijelima na temelju Direktive (EU) 2022/2555 po pitanju kibersigurnosnih rizika , kiberprijetnji i kiberincidenata te rizika, prijetnji i incidenata izvan kiberprostora koji utječu na kritične subjekte, uključujući u odnosu na relevantne mjere koje je poduzelo njezino nadležno tijelo i nadležna tijela na temelju Direktive (EU) 2022/2555. 7. Svaka država članica obavješćuje Komisiju u roku od tri mjeseca od imenovanja ili uspostavljanja nadležnog tijela i jedinstvene kontaktne točke o njihovom identitetu i njihovim zadaćama i odgovornostima na temelju ove Direktive, njihovim podacima za kontakt i svim naknadnim promjenama.	Stavak 2. preuzet je: Jedinstvena kontaktna točka Članak 43. (1) Jedinstvena kontaktna točka za razmjenu informacija i koordiniranje aktivnosti u vezi s europskom kritičnom infrastrukturom s drugim državama članicama i tijelima Europske unije je Koordinativno tijelo. (2) Podaci o jedinstvenoj kontaktnoj točki (telefonski broj i adresa elektroničke pošte) i upute za prijavu iznenadnih događaja u kritičnim infrastrukturama, dostupni su na službenim mrežnim stranicama Koordinativnog tijela i nadležnih tijela. (3) Jedinstvena kontaktna točka iz stavka 1. ovoga članka do 17. srpnja 2028., te nakon toga svake dvije godine, podnosi Europskoj komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o primljenim obavijestima o izvanrednim događajima u kritičnim infrastrukturama, uključujući broj obavijesti, prirodu prijavljenih incidenata i poduzete mjere. (4) Razmjena informacija o kritičnim subjektima od posebnog europskog značaja putem jedinstvenih kontaktnih točaka država članica ne isključuje prava i obveze drugih tijela državne uprave za razmjenu informacija, znanja i iskustava sa nadležnim tijelima drugih država članica. Članak 9. stavak 2. podstavak 14. -surađuje s Europskom komisijom i trećim zemljama, te kao jedinstvena kontakt točka obavlja prekograničnu suradnju i surađuje s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica, kao i Skupinom za otpornost kritičnih subjekata koju čine predstavnici država članica i Europske komisije	U potpunosti preuzeto	
---	---	------------------------------	--

Ako su države članice odlučile imenovati drugo tijelo osim nadležnih tijela navedenih u stavku 1. drugom podstavku kao nadležna tijela u pogledu kritičnih subjekata u sektorima iz točaka 3., 4. i 8. tablice u Prilogu, o tome obavješćuju Komisiju. Svaka država članica objavljuje identitet svog nadležnog tijela i jedinstvene kontaktne točke. 8. Komisija javno objavljuje popis jedinstvenih kontaktnih točaka.	Stavak 3. preuzet je: Članak 43. (3) Jedinstvena kontaktna točka iz stavka 1. ovog članka do 17. srpnja 2028., te nakon toga svake dvije godine, podnosi Europskoj komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o primljenim obavijestima o izvanrednim događajima u kritičnim infrastrukturama, uključujući broj obavijesti, prirodu prijavljenih incidenata i poduzete mjere.	U potpunosti preuzeto	
	stavak 4.	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave (NN 85/20 21/23 57/24) članak/članci čl. 6.
	stavak 4.:	Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva unutarnjih poslova NN 97/20 (NN 97/20) članak/članci čl. 165., čl. 166., čl. 167.

	stavak 5. preuzet je u: Članak 9. stavak 2. (2) U ostvarivanju zadaća iz stavka 1. ovoga članka Koordinativno tijelo: - izrađuje i predlaže propise koji se odnose na zaštitu nacionalne kritične infrastrukture i povećanje otpornosti kritičnih subjekata - predlaže Vladi Republike Hrvatske na usvajanje dokumente u vezi zaštite nacionalne kritične infrastrukture i povećanja otpornosti kritičnih subjekata - nadzire i usmjerava proces utvrđivanja kritičnih subjekata - prikuplja, analizira i razmjenjuje informacije s nadležnim tijelima, regulatornim tijelima i kritičnim subjektima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugim dionicima u sustavu - izrađuje smjernice za poboljšanje stanja zaštite kritične infrastrukture i jačanje otpornosti kritičnih subjekata - vodi i ažurira popis kritičnih subjekata u Republici Hrvatskoj	U potpunosti preuzeto	

	- vodi i ažurira popis sigurnosnih koordinatora u nadležnim tijelima i kritičnim subjektima - u suradnji s nadležnim tijelima redovito prati i procjenjuje prijetnje te predlaže mjere za jačanje otpornosti i zaštitu kritične infrastrukture - u suradnji s nadležnim tijelima izrađuje međusektorska mjerila - koordinira organizaciju i provedbu edukacija i vježbi u području zaštite kritične infrastrukture i jačanja otpornosti kritičnih subjekata - surađuje sa znanstveno - istraživačkim institucijama u području unaprjeđenja mjera i postupaka za smanjenje rizika i povećanja otpornosti kritičnih subjekata - sudjeluje u organizaciji, koordinaciji i provedbi mjera suradnje između javnog i privatnog sektora u cilju zaštite i jačanja otpornosti kritičnih subjekata - provodi postupak izdavanja i ukidanja certifikata pravnim osobama i obrtima za zaštitu kritične infrastrukture - surađuje s Europskom komisijom i trećim zemljama, te kao jedinstvena kontakt točka obavlja prekograničnu suradnju i surađuje s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica, kao i Skupinom za otpornost kritičnih subjekata koju čine predstavnici država članica i Europske komisije - u cilju jačanja otpornosti kritičnih subjekata i smanjenja njihovog administrativnog opterećenja provodi savjetovanja s državama članicama u pogledu kritičnih subjekata koji upotrebljavaju fizički povezanu kritičnu infrastrukturu, koji su dio korporativnih struktura povezanih ili u vezi s kritičnim subjektima drugih država članica, te koji su utvrđeni kao kritični subjekti u jednoj državi članici, a pružaju ključne usluge drugim državama		
--	---	--	--

	članicama ili u drugim državama članicama		
	- svake dvije godine podnosi Europskoj komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o utvrđenim incidentima, uključujući broj obavijesti o incidentima, prirodi prijavljenih incidenata i poduzetim mjerama - koordinira procese i sudjeluje u utvrđivanju kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja i njihovoj zaštiti u suradnji s nadležnim tijelima - zaprima zahtjeve i koordinira postupak provjere podobnosti u skladu sa zahtjevima sigurnosnih koordinatora u kritičnim subjektima - u roku od tri mjeseca nakon imenovanja ili uspostavljanja, obavještava Europsku komisiju o imenovanim nadležnim tijelima i jedinstvenoj kontaktnoj točki, o njihovim zadaćama i odgovornostima, te o svakoj promjeni u imenovanju, zadaćama i odgovornostima.		
	stavak 6. preuzet je u: Članak 10. (1) Nadležna tijela i nadležna tijela za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti međusobno surađuju i razmjenjuju relevantne informacije, a osobito informacije o: - utvrđivanju subjekata kritičnim subjektima na temelju ovog Zakona; - rizicima, prijetnjama i incidentima kojima su izloženi kritični subjekti, kao i poduzetim mjerama kao odgovor na rizike, prijetnje i incidente, neovisno o tome potječu li ti rizici, prijetnje i incidenti iz kibernetičkog ili fizičkog prostora;	U potpunosti preuzeto	

	- fizičkim mjerama zaštite i zahtjevima kibernetičke sigurnosti koje ti subjekti provode; - rezultatima nadzornih aktivnosti provedenih nad postupanjem kritičnih subjekata sukladno ovom Zakonu odnosno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti.		
	Stavak 7. preuzet je: Čl. 9. st. 2. podstavak 19. - u roku od tri mjeseca nakon imenovanja ili uspostavljanja, obavještava Europsku komisiju o imenovanim nadležnim tijelima i jedinstvenoj kontaktnoj točki, o njihovim zadaćama i odgovornostima, te o svakoj promjeni u imenovanju, zadaćama i odgovornostima. Članak 43. (2) Podaci o jedinstvenoj kontaktnoj točki (telefonski broj i adresa elektroničke pošte) i upute za prijavu iznenadnih događaja u kritičnim infrastrukturama, dostupni su na službenim mrežnim stranicama Koordinativnog tijela i nadležnih tijela.	U potpunosti preuzeto	

		Nije potrebno preuzimati	Stavak 8. nije potrebno preuzimati jer se radi o obvezi Komisije
Članak 10. Potpora država članica kritičnim subjektima 1. Države članice podupiru kritične subjekte u jačanju njihove otpornosti. Ta potpora može uključivati izradu smjernica i metodologija, potporu pri organiziranju vježbi za testiranje njihove otpornosti te pružanje savjeta i osposobljavanja osoblju kritičnih subjekata. Ne dovodeći u pitanje primjenjiva pravila o državnim potporama, države članice mogu osigurati financijska sredstva kritičnim subjektima ako je to potrebno i opravdano ciljevima od javnog interesa. 2. Svaka država članica osigurava da njezino nadležno tijelo surađuje i razmjenjuje informacije i dobre prakse s kritičnim subjektima u sektorima navedenim u Prilogu.	stavak 1. i stavak 2. preuzeti su u: Članak 9. (2) U ostvarivanju zadaća iz stavka 1. ovog članka Koordinativno tijelo: - izrađuje i predlaže propise koji se odnose na zaštitu nacionalne kritične infrastrukture i povećanje otpornosti kritičnih subjekata - predlaže Vladi Republike Hrvatske na usvajanje dokumente u vezi zaštite nacionalne kritične infrastrukture i povećanja otpornosti kritičnih subjekata - nadzire i usmjerava proces utvrđivanja kritičnih subjekata - prikuplja, analizira i razmjenjuje informacije s nadležnim tijelima, regulatornim tijelima i kritičnim subjektima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i drugim dionicima u sustavu - izrađuje smjernice za poboljšanje stanja zaštite kritične infrastrukture i jačanje otpornosti kritičnih subjekata - vodi i ažurira popis kritičnih subjekata u Republici Hrvatskoj	U potpunosti preuzeto	

3. Države članice olakšavaju dobrovoljno dijeljenje informacija među kritičnim subjektima u pogledu pitanja obuhvaćenih ovom Direktivom, u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, osobito u području klasificiranih i osjetljivih informacija, tržišnog natjecanja i zaštite osobnih podataka.	- vodi i ažurira popis sigurnosnih koordinatora u nadležnim tijelima i kritičnim subjektima - u suradnji s nadležnim tijelima redovito prati i procjenjuje prijetnje te predlaže mjere za jačanje otpornosti i zaštitu kritične infrastrukture - u suradnji s nadležnim tijelima izrađuje međusektorska mjerila - koordinira organizaciju i provedbu edukacija i vježbi u području zaštite kritične infrastrukture i jačanja otpornosti kritičnih subjekata - surađuje sa znanstveno - istraživačkim institucijama u području unaprjeđenja mjera i postupaka za smanjenje rizika i povećanja otpornosti kritičnih subjekata - sudjeluje u organizaciji, koordinaciji i provedbi mjera suradnje između javnog i privatnog sektora u cilju zaštite i jačanja otpornosti kritičnih subjekata - provodi postupak izdavanja i ukidanja certifikata pravnim osobama i obrtima za zaštitu kritične infrastrukture - surađuje s Europskom komisijom i trećim zemljama, te kao jedinstvena kontakt točka obavlja prekograničnu suradnju i surađuje s jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica, kao i Skupinom za otpornost kritičnih subjekata koju čine predstavnici država članica i Europske komisije - u cilju jačanja otpornosti kritičnih subjekata i smanjenja njihovog administrativnog opterećenja provodi savjetovanja s državama članicama u pogledu kritičnih subjekata koji upotrebljavaju fizički povezanu kritičnu infrastrukturu, koji su dio korporativnih struktura povezanih ili u vezi s kritičnim subjektima drugih država članica, te koji su utvrđeni kao kritični		
--	---	--	--

	subjekti u jednoj državi članici, a pružaju ključne usluge drugim državama članicama ili u drugim državama članicama - svake dvije godine podnosi Europskoj komisiji i Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o utvrđenim incidentima, uključujući broj obavijesti o incidentima, prirodi prijavljenih incidenata i poduzetim mjerama - koordinira procese i sudjeluje u utvrđivanju kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja i njihovoj zaštiti u suradnji s nadležnim tijelima - zaprima zahtjeve i koordinira postupak provjere podobnosti u skladu sa zahtjevima sigurnosnih koordinatora u kritičnim subjektima - u roku od tri mjeseca nakon imenovanja ili uspostavljanja, obavještava Europsku komisiju o imenovanim nadležnim tijelima i jedinstvenoj kontaktnoj točki, o njihovim zadaćama i odgovornostima, te o svakoj promjeni u imenovanju, zadaćama i odgovornostima.		
Stavak 3. preuzet je u:	Članak 38. (2) Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta obavlja sljedeće poslove: - upravlja, rukovodi i nadzire rad sigurnosnog tima - sastavlja i nadzire provedbu sigurnosnih dokumenata - komunicira i koordinira aktivnosti s nadležnim tijelima i drugim službama - u suradnji s nadležnim tijelima i regulatornim tijelima izrađuje procjenu rizika	U potpunosti preuzeto	

	- osigurava i nadzire uspostavu, funkcionalnost, ispravnost i pravodobno servisiranje sustava tehničke zaštite, te ostalih sustava zaštite - nadzire provedbu svih oblika zaštite.		
Članak 11. Suradnja među državama članicama 1. Države članice kad god je to primjereno međusobno se savjetuju o kritičnim subjektima radi osiguravanja dosljedne primjene ove Direktive. Takva se savjetovanja posebno održavaju u pogledu kritičnih subjekata koji: (a) upotrebljavaju kritičnu infrastrukturu koja je fizički povezana između dviju ili više država članica; (b) su dio korporativnih struktura povezanih ili u vezi s kritičnim subjektima u drugim državama članicama; (c) su utvrđeni kao kritični subjekti u jednoj državi članici, a pružaju ključne usluge drugim državama članicama ili u drugim državama članicama.	Stavak 1. preuzet je: Članak 9. stavak 2. podstavak 15: - u cilju jačanja otpornosti kritičnih subjekata i smanjenja njihovog administrativnog opterećenja provodi savjetovanja s državama članicama u pogledu kritičnih subjekata koji upotrebljavaju fizički povezanu kritičnu infrastrukturu, koji su dio korporativnih struktura povezanih ili u vezi s kritičnim subjektima drugih država članica, te koji su utvrđeni kao kritični subjekti u jednoj državi članici, a pružaju ključne usluge drugim državama članicama ili u drugim državama članicama	U potpunosti preuzeto	
	Stavak 2. preuzet je u: Članak 9. st. 2. podstavak 15. - u cilju jačanja otpornosti kritičnih subjekata i smanjenja njihovog administrativnog opterećenja provodi savjetovanja s državama članicama u pogledu kritičnih subjekata koji upotrebljavaju fizički povezanu kritičnu infrastrukturu, koji su dio korporativnih struktura povezanih ili u vezi s kritičnim subjektima drugih država članica, te koji su utvrđeni kao kritični	U potpunosti preuzeto	

2. Cilj je savjetovanja iz stavka 1. ojačati otpornost kritičnih subjekata i, kad je to moguće, smanjiti njihovo administrativno opterećenje.	subjekti u jednoj državi članici, a pružaju ključne usluge drugim državama članicama ili u drugim državama članicama		
Članak 12. Procjena rizika koju provode kritični subjekti 1. Neovisno o roku utvrđenom u članku 6. stavku 3. drugom podstavku, države članice osiguravaju da kritični subjekti u roku od devet mjeseci nakon primitka obavijesti iz članka 6. stavka 3. te zatim prema potrebi, a najmanje svake četiri godine, na temelju procjena rizika države članice i drugih relevantnih izvora informacija provode procjenu rizika kako bi procijenili sve relevantne rizike koji bi mogli poremetiti pružanje njihovih ključnih usluga („procjena rizika kritičnog subjekta”). 2. U procjenama rizika kritičnog subjekta uzimaju se u obzir svi relevantni prirodni i ljudskim djelovanjem uzrokovani rizici koji bi mogli dovesti do incidenta, uključujući one međusektorske ili prekogranične	Stavak 1. preuzet je: Procjena rizika koju provode kritični subjekti Članak 22. (1) Kritični subjekt dužan je u roku od devet mjeseci od zaprimanja odluke iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona, a zatim najmanje svake četiri godine, izraditi procjenu rizika kako bi procijenio sve relevantne rizike koji bi mogli poremetiti pružanje njegovih ključnih usluga.	U potpunosti preuzeto	
	Stavak 2. preuzet je: Članak 22. (3) Prilikom izrade procjene rizika, u obzir se uzimaju svi relevantni prirodni i ljudskim djelovanjem uzrokovani rizici koji bi mogli dovesti do incidenta, osobito međusektorske ili prekogranične prirode, nesreće, prirodne katastrofe, izvanredna stanja u području javnog zdravlja te hibridne prijetnje i druge neprijateljske prijetnje, uključujući kaznena djela terorizma i s njime povezana kaznena djela. (4) Kritični subjekt dužan je prilikom izrade procjene rizika uzeti u obzir opseg u kojem drugi sektori navedeni u Prilogu I. ovoga Zakona ovise o ključnoj usluzi koju pruža i opseg u kojem taj kritični subjekt ovisi o ključnim uslugama koje pružaju drugi kritični subjekti u takvim drugim sektorima, uključujući prema	U potpunosti preuzeto	

prirode, nesreće, prirodne katastrofe, izvanredna stanja u području javnog zdravlja te hibridne prijetnje i druge neprijateljske prijetnje, uključujući kaznena djela terorizma kako su predviđena Direktivom (EU) 2017/541. Procjena rizika kritičnog subjekta uzima u obzir opseg u kojem drugi sektori navedeni u Prilogu ovise o ključnoj usluzi koju pruža kritični subjekt i opseg u kojem taj kritični subjekt ovisi o ključnim uslugama koje pružaju drugi subjekti u takvim drugim sektorima, uključujući prema potrebi u susjednim državama članicama i trećim zemljama. Ako je kritični subjekt proveo druge procjene rizika ili izradio dokumente na temelju obveza utvrđenih u drugim pravnim aktima koji su relevantni za njegovu procjenu rizika kritičnog subjekta, može se koristiti tim procjenama i dokumentima kako bi ispunio zahtjeve utvrđene u ovom članku. Pri izvršavanju svojih nadzornih funkcija nadležno tijelo može proglasiti da je postojeća procjena rizika koju je proveo kritični subjekt i koja se odnosi na rizike i opseg ovisnosti iz prvog podstavka ovog stavka djelomično ili u cijelosti u skladu s obvezama iz ovog članka.	potrebi u susjednim državama članicama i trećim zemljama. Čl. 25. st. 1. (1) Ako je kritični subjekt, na temelju posebnih propisa, proveo druge procjene rizika ili izradio dokumente koji su značajni za procjenu rizika kritičnog subjekta, može se koristiti tim procjenama i dokumentima u svrhu procjene rizika iz članka 22. ovoga Zakona.		
--	---	--	--

Članak 13. Mjere za otpornost kritičnih subjekata 1. Države članice osiguravaju da kritični subjekti poduzimaju odgovarajuće i razmjerne tehničke, sigurnosne i organizacijske mjere kako bi se osigurala njihova otpornost, na temelju relevantnih informacija koje su države članice dostavile o procjeni rizika države članice te ishoda procjene rizika kritičnog subjekta, uključujući mjere potrebne za: (a) sprečavanje nastanka incidenata, propisno uzimajući u obzir mjere za smanjenje rizika od katastrofa i mjere za prilagodbu klimatskim promjenama; (b) osiguravanje odgovarajuće fizičke zaštite njihovih prostora i kritične infrastrukture, propisno uzimajući u obzir, primjerice, ograde, pregrade, alate za nadzor područja i rutinske postupke za nadzor područja, opremu za otkrivanje i kontrolu pristupa; (c) odgovaranje na posljedice incidenata, odupiranje njima i njihovo ublažavanje, propisno uzimajući u obzir provedbu postupaka i protokola za upravljanje rizicima i kriznim	Stavak 1. preuzet je: Sigurnosni plan kritičnog subjekta Članak 23. (1) Kritični subjekt je dužan, na temelju procjene rizika iz članka 22. ovoga Zakona, izraditi sigurnosni plan koji obuhvaća mjere zaštite i osiguranja kontinuiteta poslovanja i isporuke usluga za svaku ključnu uslugu, te mjere za osiguravanje otpornosti. Članak 24. st.1.podstavci 4., 5. i 6. Sigurnosni plan kritičnog subjekta sadrži: - utvrđene mjere i postupke za smanjenje ranjivosti i osiguranje djelovanja svih utvrđenih kritičnih dijelova ili objekata mreže ili sustava, uz primjenu: a) stalnih sigurnosnih mjera koje uključuju fizičke, tehničke i organizacijske mjere te postupaka ranog upozoravanja i jačanja svijesti b) stupnjevanih sigurnosnih mjera koje se aktiviraju ovisno o intenzitetu i/ili jačini prijetnji c) mjera za otpornost kritičnih subjekata koje se odnose na: 1. sprečavanje nastanka svih oblika incidenata, smanjenje rizika i utjecaja prijetnji i mjere za prilagodbu klimatskim promjenama;	U potpunosti preuzeto	
---	---	------------------------------	--

situacijama te rutinske postupke upozoravanja; (d)oporavak od incidenata, propisno uzimajući u obzir mjere za kontinuitet poslovanja i utvrđivanje alternativnih lanaca opskrbe kako bi se nastavilo s pružanjem ključne usluge; (e)osiguravanje odgovarajućeg upravljanja sigurnošću zaposlenika, propisno uzimajući u obzir mjere kao što su utvrđivanje kategorija osoblja koje obavlja kritične funkcije, utvrđivanje prava na pristup prostorima, kritičnoj infrastrukturi i osjetljivim informacijama, uspostavljanje postupaka za provjere podobnosti u skladu s člankom 14. i određivanje kategorija osoba koje moraju proći te provjere podobnosti te utvrđivanje odgovarajućih kvalifikacija i zahtjeva u pogledu osposobljavanja; (f)informiranje relevantnog osoblja o mjerama navedenima u točkama od (a) do (e), propisno uzimajući u obzir tečajeve osposobljavanja, informativne materijale i vježbe. Za potrebe prvog podstavka točke (e), države članice osiguravaju da kritični	2.osiguravanje odgovarajuće fizičke zaštite prostora i kritične infrastrukture, uzimajući u obzir, primjerice, ograde, pregrade, alate za nadzor područja i rutinske postupke za nadzor područja, opremu za otkrivanje i kontrolu pristupa; 3.odgovaranje na posljedice incidenata, odupiranje njima i njihovo ublažavanje, uzimajući u obzir provedbu postupaka i protokola za upravljanje rizicima i kriznim situacijama te rutinske postupke upozoravanja; 4. oporavak od incidenata, uzimajući u obzir mjere za kontinuitet poslovanja i utvrđivanje alternativnih lanaca opskrbe kako bi se nastavilo s pružanjem ključne usluge; 5.osiguravanje odgovarajućeg upravljanja sigurnošću zaposlenika i vanjskih pružatelja usluga, uzimajući u obzir mjere kao što su utvrđivanje kategorija osoblja koje obavlja kritične funkcije, utvrđivanje prava na pristup prostorima, kritičnoj infrastrukturi i osjetljivim informacijama, uspostavljanje postupaka za provjere podobnosti i određivanje kategorija osoba koje moraju proći te provjere podobnosti te utvrđivanje odgovarajućih kvalifikacija i zahtjeva u pogledu osposobljavanja 6.informiranje relevantnog osoblja o mjerama navedenima u podtočkama od 1. do 5. ove točke, uzimajući u obzir tečajeve osposobljavanja, informativne materijale i vježbe - popis odgovornih osoba za kontakt, popis institucija i službi koje se pozivaju u hitnom slučaju i druge podatke vezane uz provedbu sigurnosnog plana u hitnim situacijama; - popis radnih mjesta, funkcija i poslova koje obavljaju osobe za koje se provodi provjera podobnosti.		
---	---	--	--

subjekti uzimaju u obzir osoblje vanjskih pružatelja usluga pri utvrđivanju kategorija osoblja koje obavlja kritične funkcije. 2. Države članice osiguravaju da kritični subjekti imaju uspostavljen plan za otpornost ili jednakovrijedan dokument ili dokumente u kojima se opisuju mjere poduzete na temelju stavka 1. te da ih primjenjuju. Ako su kritični subjekti izradili dokumente ili poduzeli mjere na temelju obveza iz drugih pravnih akata koji su relevantni za mjere iz stavka 1., mogu se koristiti tim dokumentima i mjerama kako bi ispunili zahtjeve iz ovog članka. Pri izvršavanju svojih nadzornih funkcija nadležno tijelo može proglasiti da su postojeće mjere za jačanje otpornosti koje je poduzeo kritični subjekt i koje se na odgovarajući i razmjeran način odnose na tehničke, sigurnosne i organizacijske mjere iz stavka 1. djelomično ili u cijelosti u skladu s obvezama iz ovog članka.	Stavak 2. preuzet je: Članak 25. (1) Ako je kritični subjekt, na temelju posebnih propisa, proveo druge procjene rizika ili izradio dokumente koji su značajni za procjenu rizika kritičnog subjekta, može se koristiti tim procjenama i dokumentima u svrhu procjene rizika iz članka 22. ovoga Zakona. (2) Smatra se da je kritični subjekt izvršio obvezu izrade sigurnosnog plana ako je, na temelju posebnih propisa, izradio drugi planski dokument koji sadrži najmanje elemente propisane člankom 24. ovoga Zakona. (3) Nadležno tijelo utvrđuje usklađenost procjena odnosno dokumenata iz stavka 1. i 2. ovoga članka sa odredbama ovoga Zakona te dostavlja pisanu obavijest o jednakovrijednosti dokumenata kritičnom subjektu i Koordinativnom tijelu. (4) Pri izvršavanju nadzornih funkcija koje nadležna tijela provode temeljem posebnih propisa kojima se uređuje područje pružanja određenih ključnih usluga, nadležno tijelo može utvrditi da su postojeće mjere za jačanje otpornosti koje je poduzeo kritični subjekt i koje se na odgovarajući i razmjeran način odnose na tehničke, sigurnosne i organizacijske mjere iz stavka 1. ovoga članka djelomično ili u cijelosti sukladne mjerama određenim nacionalnim aktom strateškog planiranja iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona.	U potpunosti preuzeto	
3. Države članice osiguravaju da svaki kritični subjekt imenuje časnika za vezu ili ekvivalentnu osobu kao točku za kontakt s nadležnim tijelima. 4. Na zahtjev države članice koja je utvrdila kritični subjekt i uz suglasnost	Stavak 3. preuzet je: Članak 36. Poslove koordiniranja provedbe svih mjera i postupaka u zaštiti kritične infrastrukture i jačanju otpornosti kritičnih subjekata u nadležnom tijelu i	U potpunosti preuzeto	

dotičnog kritičnog subjekta Komisija u skladu s aranžmanima utvrđenima u članku 18. stavcima 6., 8. i 9. organizira savjetodavne misije u svrhu savjetovanja dotičnog kritičnog subjekta u ispunjavanju njegovih obveza na temelju poglavlja III. Nalazi savjetodavne misije dostavljaju se Komisiji, toj državi članici i dotičnom kritičnom subjektu. 5. Komisija nakon savjetovanja sa Skupinom za otpornost kritičnih subjekata iz članka 19. donosi neobvezujuće smjernice u kojima se dodatno određuju tehničke, sigurnosne i organizacijske mjere koje se mogu poduzeti na temelju stavka 1. ovog članka. 6. Komisija donosi provedbene akte radi utvrđivanja potrebnih tehničkih i metodoloških specifikacija koje se odnose na primjenu mjera iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 24. stavka 2.	kritičnom subjektu obavlja sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu i njegov zamjenik. Članak 37. (1) Čelnik nadležnog tijela odnosno druga ovlaštena osoba ili tijelo u nadležnom tijelu odlukom određuje sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika za svaki sektor iz svog djelokruga, te o tome obavještava Koordinativno tijelo. Članak 38. (1) Kritični subjekt dužan je u roku od 30 dana od zaprimanja odluke iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona odrediti i nadležnom tijelu dostaviti prijedlog za imenovanje sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu i njegovog zamjenika, koji je u provedbi mjera i postupaka u zaštiti i jačanja otpornosti odgovoran za komunikaciju između kritičnog subjekta i nadležnog tijela. (2) Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta obavlja sljedeće poslove: - upravlja, rukovodi i nadzire rad sigurnosnog tima - sastavlja i nadzire provedbu sigurnosnih dokumenata - komunicira i koordinira aktivnosti s nadležnim tijelima i drugim službama - u suradnji s nadležnim tijelima i regulatornim tijelima izrađuje procjenu rizika - osigurava i nadzire uspostavu, funkcionalnost, ispravnost i pravodobno servisiranje sustava tehničke zaštite, te ostalih sustava zaštite - nadzire provedbu svih oblika zaštite.		
---	---	--	--

	stavak 4. preuzet u: Savjetodavne misije Članak 42. (1) Koordinativno tijelo, na zahtjev nadležnog tijela i uz suglasnost Vlade, može podnijeti Europskoj komisiji zahtjev za organiziranje savjetodavne misije kako bi se procijenile mjere otpornosti i zaštite kritične infrastrukture koje uspostavlja kritični subjekt kojega je potvrdila Republika Hrvatska, a utvrđen je kao kritični subjekt od posebnog europskog značaja. (2) Europska komisija može, i na vlastitu inicijativu kao i na zahtjev jedne ili više država članica kojima ili u kojima se pruža ključna usluga, organizirati savjetodavnu misiju ako je s time suglasna država koja je utvrdila kritični subjekt. (4) Nalazi savjetodavne misije dostavljaju se Europskoj komisiji, Koordinativnom tijelu te državama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga i kritičnom subjektu u roku od tri mjeseca nakon zaključenja savjetodavne misije.	U potpunosti preuzeto	

		Nije potrebno preuzimanje	St. 5. nije potrebno preuzimanje jer se radi o obvezama Komisije
		Nije potrebno preuzimanje	St. 6. nije potrebno preuzimanje jer se radi o obvezama Komisije
Članak 14. Provjere podobnosti 1. Države članice utvrđuju uvjete u skladu s kojima je kritičnim subjektima dopušteno, u propisno obrazloženim slučajevima i uzimajući u obzir procjenu rizika države članice, podnijeti zahtjeve za provjeru podobnosti osoba koje : (a) imaju osjetljive funkcije u kritičnom subjektu ili u njegovu korist, posebno u vezi s otpornošću kritičnog subjekta;	Stavak 1. preuzet je: Članak 34. (1) Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta može podnijeti zahtjev Koordinativnom tijelu za provjeru podobnosti osoba koje: - imaju osjetljive funkcije u kritičnom subjektu ili obavljaju poslove za kritični subjekt, posebno u vezi s mjerama otpornosti i zaštite kritične infrastrukture - imaju ovlaštenje za izravan ili daljinski pristup prostorima, informacijskim ili kontrolnim sustavima povezanim sa sigurnošću	U potpunosti preuzeto	

(b)imaju ovlaštenje za izravan ili daljinski pristup njegovim prostorima, informacijskim ili kontrolnim sustavima, među ostalim u vezi sa sigurnošću kritičnog subjekta; (c)razmatraju se za zapošljavanje na položaje koji su obuhvaćeni kriterijima navedenima u točkama (a) ili (b).	- se razmatraju za zapošljavanje na prethodno navedene funkcije. (2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se sukladno procjeni rizika kritičnog subjekta iz članka 22. ovog Zakona i sigurnosnom planu iz članka 23. ovog Zakona.		
2. Zahtjevi iz stavka 1. ovog članka ocjenjuju se u razumnom roku i obrađuju se u skladu s nacionalnim pravom i postupcima te relevantnim i primjenjivim pravom Unije, uključujući Uredbu (EU) 2016/679 i Direktivu (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća (37). Provjere podobnosti razmjerne su i strogo ograničene na ono što je nužno. Provode se isključivo u svrhu evaluacije potencijalnog sigurnosnog rizika za dotični kritični subjekt.	Stavak 2. preuzet je: Čl. 34. (3) Zahtjevi iz stavka 1. ovoga članka ocjenjuju se u razumnom roku i obrađuju u skladu s nacionalnim pravom i postupcima o obradi i zaštiti osobnih podataka, te u skladu s relevantnim pravom Europske unije o obradi osobnih podataka, a provjere podobnosti su razmjerne i strogo ograničene na nužne potrebe, isključivo u svrhu evaluacije potencijalnog sigurnosnog rizika za dotični kritični subjekt.	U potpunosti preuzeto	
3. Provjerom podobnosti iz stavka 1. se baram: (a)potvrđuje identitet osobe za koju se provodi provjera podobnosti ; (b)provjerava kaznena evidencija te osobe u pogledu kažnjivih djela koja bi bila relevantna za određeno radno mjesto.	Stavak 3. preuzet je: Čl. 35. (1) Provjera podobnosti obuhvaća: - provjeru identiteta osobe za koju se provodi provjera podobnosti - evidentiranost u kaznenim evidencijama i u Europskom informacijskom sustavu kaznene evidencije osobe u pogledu kažnjivih djela koja se progone po službenoj dužnosti osim za kazneno djelo izazivanja prometne nesreće iz nehaja čija je posljedica tjelesna ozljeda ili materijalna šteta odnosno za istovjetno djelo u zemlji čiji je državljanin ili u kojoj ima prebivalište	U potpunosti preuzeto	

Prilikom provođenja provjera podobnosti države članice se služe Europskim informacijskim sustavom kaznene evidencije u skladu s postupcima utvrđenima u Okvirnoj odluci 2009/315/PUP i, prema potrebi i ako je primjenjivo, u Uredbi (EU) 2019/816 za potrebe dobivanja podataka iz kaznenih evidencija drugih država članica. Središnja tijela iz članka 3. stavka 1. Okvirne odluke 2009/315/PUP i članka 3. točke 5. Uredbe (EU) 2019/816 dostavljaju odgovore na zahtjeve za takve podatke u roku od deset radnih dana od datuma primitka zahtjeva u skladu s člankom 8. stavkom 1. Okvirne odluke 2009/315/PUP.	te prekršaj protiv javnog reda i mira s elementima nasilja, a koja su relevantna za specifično radno mjesto kod kritičnog subjekta - evidentiranost u evidencijama Sigurnosno-obavještajne agencije u pogledu aktivnosti ili radnji koje se poduzimaju radi ugrožavanja Ustavom utvrđenog poretka, ugrožavanja sigurnosti državnih tijela, građana i nacionalnih interesa. (2) U svrhu provođenja provjere podobnosti iz stavka 1. Koordinativno tijelo će od osobe za koju se provjera provodi, a koja je strani državljanin, zatražiti podatke iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka o evidentiranosti u kaznenim evidencijama matične države. (3) Provjere podobnosti iz stavka 1. ovoga članka razmjerne su i strogo ograničene na ono što je nužno. Čl. 34. st.4. (4) Koordinativno tijelo dostavlja odgovor na zahtjev iz stavka 1. ovoga članka u roku od deset radnih dana od datuma njegovog primitka.		
Članak 15. Obavješćivanje o incidentima 1. Države članice osiguravaju da kritični subjekti bez nepotrebne odgode obavijeste nadležno tijelo o incidentima koji znatno poremete ili mogu znatno poremetiti pružanje ključnih usluga. Osim ako to operativno nije moguće	Stavak 1. preuzet je: Obavijest i utvrđivanje značaja incidenta Članak 32. (1) U slučaju incidenta, kritični subjekt dužan je, bez odgađanja, poduzeti mjere i aktivnosti za zaštitu kritične infrastrukture i ključnih usluga.	U potpunosti preuzeto	

izvesti, države članice osiguravaju da kritični subjekti dostavljaju prvu obavijest najkasnije u roku od 24 sata od saznanja za incident, a zatim prema potrebi podnose detaljno izvješće najkasnije mjesec dana nakon toga. Kako bi se utvrdio značaj poremećaja, posebno se uzimaju u obzir sljedeći parametri: (a) broj i udio korisnika na koje poremećaj utječe; (b) trajanje poremećaja; (c) zemljopisno područje pogođeno poremećajem, uzimajući u obzir moguću zemljopisnu izoliranost područja. Ako incident ima ili bi mogao imati znatan učinak na kontinuitet pružanja ključnih usluga za šest ili više država članica ili u njima, nadležna tijela država članica na koje incident utječe obavješćuju Komisiju o tom incidentu.	(2) Sigurnosni koordinator za kritičnu infrastrukturu kod kritičnog subjekta, dužan je o incidentu koji ima značajan učinak na pružanje usluge i kontinuitet poslovanja, bez odlaganja izvijestiti nadležno tijelo i Koordinativno tijelo, a ako to nije moguće, prva obavijest mora biti dostavljena najkasnije u roku od 24 sata od saznanja da se dogodio incident. (6) Pri utvrđivanju značaja incidenta, posebno se uzimaju u obzir sljedeći kriteriji: - broj i udio korisnika na koje poremećaj utječe - trajanje poremećaja - geografsko područje pogođeno poremećajem, uzimajući u obzir moguću geografsku izoliranost područja. Čl.33.st.2. (2) Ako incident ima ili bi mogao imati znatan učinak na kontinuitet pružanja ključnih usluga za šest ili više država članica ili u njima, Koordinativno tijelo je o incidentu dužno obavijestiti Europsku komisiju.		
2. Obavijesti iz prvog podstavka stavka 1. uključuju sve dostupne informacije koje su potrebne kako bi nadležno tijelo moglo razumjeti prirodu, uzrok i moguće posljedice incidenta, među ostalim sve dostupne informacije koje su potrebne za utvrđivanje svih prekograničnih učinaka incidenta. Zbog	Stavak 2. preuzet je: Čl. 32. (3) Kritični subjekt dužan je, najkasnije u roku od 30 dana od dostave obavijesti o incidentu, dostaviti detaljno izvješće nadležnom tijelu. (4) Obavijest o incidentu iz stavka 2. ovoga članka mora sadržavati detaljni opis incidenta, podatke o posljedicama incidenta te sažetak mjera koje su primijenjene za ublažavanje incidenta ili će se primjenjivati radi otklanjanja uočene ranjivosti i sprječavanja pojave budućih incidenata.	U potpunosti preuzeto	

takvih obavijesti kritični subjekti neće podlijevati povećanoj odgovornosti.	(5) U obavijesti iz stavka 2. ovoga članka moraju se navesti svi dostupni podaci koji su potrebni kako bi nadležno tijelo moglo utvrditi prirodu, uzrok i moguće posljedice incidenta, među ostalim sve dostupne podatke koji su potrebni za utvrđivanje svih prekograničnih učinaka incidenta.			
3. Na temelju informacija koje je kritični subjekt dostavio u obavijesti iz stavka 1., relevantno nadležno tijelo putem jedinstvene kontaktne točke obavješćuje jedinstvenu kontaktnu točku drugih pogođenih država članica ako incident ima ili može imati znatan utjecaj na kritične subjekte i kontinuitet pružanja ključnih usluga jednoj ili više drugih država članica ili u jednoj ili u više drugih država članica. Jedinstvene kontaktne točke koje šalju i primaju informacije na temelju prvog podstavka, postupaju, u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom, s tim informacijama na način kojim se poštuje njihova povjerljivost i štiti sigurnost i komercijalni interes dotičnog kritičnog subjekta.	Stavak 3. preuzet je u: Članak 33. (1) Na temelju podataka o incidentu, koje je kritični subjekt dostavio putem nadležnog tijela, Koordinativno tijelo obavješćuje jedinstvene kontaktne točke drugih pogođenih država članica ako incident ima ili može imati znatan utjecaj na kritične subjekte i kontinuitet pružanja ključnih usluga jednoj ili više drugih država članica ili u jednoj ili u više drugih država članica. (3) Koordinativno tijelo dužno je s podacima iz stavka 1. ovoga članka postupati u skladu s pravnim aktima Europske unije odnosno posebnim propisima Republike Hrvatske, na način kojim se poštuje njihova povjerljivost i štiti sigurnost i komercijalni interes kritične infrastrukture na kojoj se dogodio incident.		U potpunosti preuzeto	
4. U najkraćem roku nakon primitka obavijesti iz stavka 1., dotično nadležno tijelo dostavlja dotičnom kritičnom subjektu relevantne informacije koje se odnose na daljnje postupanje, uključujući informacije kojima bi se mogao poduprijeti djelotvoran odgovor tog kritičnog subjekta na dotični incident. Države članice obavješćuju	Stavak 4. preuzet je: Čl. 32. st.7. (7) Nakon primitka obavijesti iz stavka 2. ovoga članka, nadležno tijelo će u najkraćem roku kritičnom subjektu dostaviti relevantne podatke koje se odnose na daljnje postupanje, uključujući podatke kojima bi se mogao poduprijeti djelotvoran odgovor kritičnog subjekta na incident. (8) Kada se utvrdi da se radi o javnom interesu, Koordinativno tijelo će uz suglasnost nadležnog tijela i kritičnog subjekta, o incidentu obavijestiti javnost.		U potpunosti preuzeto	

javnost ako utvrde da bi to bilo u javnom interesu.			
Članak 16. Norme Države članice u cilju promicanja usklađene provedbe ove Direktive, ako je to korisno i bez nametanja ili diskriminacije u korist upotrebe određene vrste tehnologije, potiču primjenu europskih i međunarodnih normi i tehničkih specifikacija relevantnih za mjere sigurnosti i mjere otpornosti primjenjive na kritične subjekte.	Članak 26. Norme Na sva sredstva, uređaje i ostalu opremu koja se koristi u zaštiti kritičnih subjekata kao i kvalitetu i sigurnost poslovanja, primjenjuju se hrvatske norme, a u izostanku hrvatskih normi, primjenjuju se europske norme kako je definirano u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 1025/2102 Europskog parlamenta i Vijeća, odnosno druge specijalizirane norme i prihvaćena pravila struke.	U potpunosti preuzeto	
Članak 17. Utvrđivanje kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja	St. 1. preuzet u : čl. 3. točka 10: 10) <i>kritični subjekt od posebnog europskog značaja</i> je kritični subjekt koji pruža iste ili slične ključne usluge za ili u šest ili više država članica utvrđen, potvrđen i obaviješten u skladu s odredbama ovog Zakona	U potpunosti preuzeto	

1. Subjekt se smatra kritičnim subjektom od posebnog europskog značaja: (a) ako je utvrđen kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1.; (b) ako pruža iste ili slične ključne usluge za šest ili više država članica ili u njima; i (c) ako je obaviješten na temelju stavka 3. ovog članka . 2. Države članice osiguravaju da kritični subjekt, nakon obavijesti iz članka 6. stavka 3., obavijesti svoje nadležno tijelo kada pruža ključne usluge za šest ili više država članica ili u njima. U takvom slučaju, države članice osiguravaju da kritični subjekt obavijesti svoje nadležno tijelo o ključnim uslugama koje pruža za ili u takvim državama članicama te za koje države članice odnosno u kojim državama članicama pruža takve ključne usluge. Države članice bez nepotrebne odgode obavješćuju Komisiju o identitetu takvih kritičnih subjekata i o informacijama koje oni pružaju na temelju ovog stavka.	Stavak 2. preuzet je: Članak 41. (1) Ako kritični subjekt pruža ključne usluge sukladno popisu iz Priloga I, za ili u šest ili više država članica, dužan je obavijestiti nadležno tijelo o ključnim uslugama koje pruža za ili u takvim državama članicama te za koje države članice odnosno u kojim državama članicama pruža takve ključne usluge. (2) Nadležno tijelo obavješćuje Koordinativno tijelo o utvrđivanju kritičnih subjekata iz stavka 1. ovog članka, a Koordinativno tijelo obavijest o utvrđivanju takvih kritičnih subjekata i o uslugama koje oni pružaju bez nepotrebne odgode dostavlja Europskoj komisiji.	U potpunosti preuzeto	
Komisija se savjetuje s nadležnim tijelom države članice koja je utvrdila kritični subjekt iz prvog podstavka, nadležnim tijelima drugih dotičnih država članica te s dotičnim kritičnim subjektom. Tijekom tih savjetovanja	Stavak 3. preuzet je u čl. 41. stavak 3: (3) Kada Europska komisija, na temelju savjetovanja s nadležnim tijelima država članica u kojima ili za koje se pružaju ključne usluge te s kritičnim subjektom, utvrdi da kritični subjekt pruža ključne usluge za ili u šest ili više država članica, obavijestit će Koordinativno tijelo da se kritični subjekt smatra kritičnim subjektom od europskog značaja te o njegovim obvezama.	U potpunosti preuzeto	
	Stavak 4. preuzet je: Članak 41. (4) Koordinativno tijelo obavijest iz stavka 3. ovoga članka dostavlja kritičnom subjektu i nadležnom tijelu. (5) Kritični subjekt smatra se kritičnim subjektom od europskog značaja od datuma primitka obavijesti iz stavka 4. ovog članka.	U potpunosti preuzeto	

svaka država članica obavješćuje Komisiju kada smatra da su usluge koje toj državi članici pruža kritični subjekt ključne usluge. 3. Ako Komisija na temelju savjetovanja iz stavka 2. ovog članka utvrdi da dotični kritični subjekt pruža ključne usluge za šest ili više država članica ili u njima, Komisija obavješćuje taj kritični subjekt, putem njegova nadležnog tijela, da se on smatra kritičnim subjektom od posebnog europskog značaja te obavješćuje taj kritični subjekt o njegovim obvezama na temelju ovog poglavlja te o datumu od kojeg se na njega primjenjuju te obveze. Nakon što Komisija obavijesti nadležno tijelo o svojoj odluci da određeni kritični subjekt smatra kritičnim subjektom od posebnog europskog značaja, nadležno tijelo bez nepotrebne odgode proslijeđuje tu obavijest tom kritičnom subjektu. 4. Ovo poglavlje primjenjuje se na kritični subjekt od posebnog europskog značaja od datuma primitka obavijesti iz stavka 3. ovog članka.			
--	--	--	--

Članak 18. Savjetodavne misije 1. Na zahtjev države članice koja je utvrdila kritični subjekt od posebnog europskog značaja kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1., Komisija organizira savjetodavnu misiju za procjenu mjera koje je taj kritični subjekt uspostavio kako bi ispunio svoje obveze iz poglavlja III. 2. Na vlastitu inicijativu ili na zahtjev jedne ili više država članica kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga i pod uvjetom da se država članica koja je utvrdila kritični subjekt od posebnog europskog značaja kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1. s time suglasi, Komisija organizira savjetodavnu misiju iz stavka 1. ovog članka. 3. Na obrazloženi zahtjev Komisije ili jedne ili više država članica kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga, država članica koja je utvrdila kritični subjekt od posebnog europskog značaja kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1. Komisiji dostavlja sljedeće :	Stavak 1. preuzet je Savjetodavne misije Članak 42. (1) Koordinativno tijelo, na zahtjev nadležnog tijela i uz suglasnost Vlade, može podnijeti Europskoj komisiji zahtjev za organiziranje savjetodavne misije kako bi se procijenile mjere otpornosti i zaštite kritične infrastrukture koje uspostavlja kritični subjekt kojega je potvrdila Republika Hrvatska, a utvrđen je kao kritični subjekt od posebnog europskog značaja.	U potpunosti preuzeto	
	stavak 2. preuzet je: članak 42. stavak 2.: (2) Europska komisija može, i na vlastitu inicijativu kao i na zahtjev jedne ili više država članica kojima ili u kojima se pruža ključna usluga, organizirati savjetodavnu misiju ako je s time suglasna država koja je utvrdila kritični subjekt.	U potpunosti preuzeto	
	Stavak 3. preuzet je: Čl. 42. st. 3.	U potpunosti preuzeto	

(a)relevantne dijelove procjene rizika kritičnog subjekta; (b)popis relevantnih mjera poduzetih u skladu s člankom 13.; (c)nadzorne ili mjere izvršavanja, uključujući procjene usklađenosti ili izdane naloge, koje je njezino nadležno tijelo poduzelo na temelju članaka 21. i 22. u pogledu tog kritičnog subjekta.	(3) Na obrazloženi zahtjev Europske komisije ili jedne ili više država kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga, Koordinativno tijelo će za potvrđeni kritični subjekt koji je od posebnog europskog značaja dostaviti: - relevantne dijelove procjene rizika kritičnog subjekta; - popis relevantnih mjera za otpornost kritičnih subjekata poduzetih u skladu s člankom 24. ovog Zakona; - nadzorne ili mjere izvršavanja, uključujući procjene usklađenosti ili izdane naloge, koje je njezino nadležno tijelo poduzelo na temelju članaka 45. do 48. ovoga Zakona u pogledu tog kritičnog subjekta.		
4. Nalazi savjetodavne misije dostavljaju se Komisiji, državi članici koja je utvrdila kritični subjekt od posebnog europskog značaja kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1., državama članicama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga i dotičnom kritičnom subjektu u roku od tri mjeseca nakon zaključenja savjetodavne misije. Države članice kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga analiziraju izvješće iz prvog podstavka i ako je potrebno savjetuju Komisiju o tome ispunjava li dotični kritični subjekt od posebnog europskog značaja svoje obveze iz poglavlja III. i, prema potrebi, koje bi se mjere mogle poduzeti radi poboljšanja otpornosti tog kritičnog subjekta.	Stavak 4. preuzet je u čl. 42.: (4)Nalazi savjetodavne misije dostavljaju se Europskoj komisiji, Koordinativnom tijelu te državama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga i kritičnom subjektu u roku od tri mjeseca nakon zaključenja savjetodavne misije. (5) Koordinativno tijelo, u suradnji s nadležnim tijelom, analizira nalaz iz stavka 4. ovoga članka i, ako je potrebno, savjetuje Europsku komisiju o tome ispunjava li kritični subjekt od posebnog europskog značaja svoje obveze i prema potrebi, koje bi se mjere mogle poduzeti radi poboljšanja otpornosti tog kritičnog subjekta. (6) Europska komisija na temelju savjeta iz stavka 5. ovoga članka dostavlja mišljenje Koordinativnom tijelu o ispunjavanju obaveza kritičnog subjekata i poboljšanju mjera. (7) Nadležno tijelo i kritični subjekt od posebnog europskog značaja su dužni uzeti u obzir mišljenje iz stavka 6. ovoga članka te Europskoj komisiji i državama članicama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga dostavljati informacije o mjerama poduzetima na temelju tog mišljenja.	U potpunosti preuzeto	

Komisija, na temelju savjeta iz drugog podstavka ovog stavka, državi članici koja je utvrdila kritični subjekt od posebnog europskog značaja kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1., državama članicama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga i tom kritičnom subjektu dostavlja svoje mišljenje o tome ispunjava li taj kritični subjekt svoje obveze iz poglavlja III. i, prema potrebi, koje bi se mjere mogle poduzeti radi poboljšanja otpornosti tog kritičnog subjekta. Država članica koja je utvrdila kritični subjekt od posebnog europskog značaja kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1. osigurava da njezino nadležno tijelo i dotični kritični subjekt uzmu u obzir mišljenje iz trećeg podstavka ovog stavka te Komisiji i državama članicama kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga pruža informacije o mjerama koje je ona poduzela na temelju tog mišljenja.	Stavak 5. preuzet je u čl. 42.: (8) Ako je Republika Hrvatska potvrdila kritični subjekt od europskog značaja ili takav subjekt pruža usluge u ili za Republiku Hrvatsku, u savjetodavnim misijama iz stavka 1. i 2. ovog članka sudjeluju i stručnjaci iz Republike Hrvatske, koje imenuje Europska komisija, u skladu s njihovim stručnim sposobnostima nakon savjetovanja s državom članicom koja je utvrdila kritični subjekt. (9) Članovi savjetodavne misije moraju imati valjano i odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri. (10) Europska komisija snosi troškove sudjelovanja u savjetodavnim misijama te organizira program svake savjetodavne misije uz savjetovanje s članovima savjetodavne misije i u dogovoru s Koordinativnim tijelom.	U potpunosti preuzeto	
		Nije potrebno preuzimati	Stavak 6. nije potrebno prenijeti jer se radi o obvezi Komisije

5. Svaka savjetodavna misija sastoji se od stručnjaka iz države članice u kojoj se nalazi kritični subjekt od posebnog europskog značaja, stručnjaka iz država članica kojima se pruža ili u kojima se pruža ključna usluga te predstavnika Komisije. Te države članice mogu predložiti kandidate za sudjelovanje u savjetodavnoj misiji. Komisija, nakon savjetovanja s državom članicom koja je utvrdila kritični subjekt od posebnog europskog značaja kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1., odabire i imenuje članove svake savjetodavne misije u skladu s njihovim stručnim sposobnostima te osigurava, ako je to moguće, zemljopisno uravnoteženu zastupljenost iz svih tih država članica. Kada god je to potrebno, članovi savjetodavne misije moraju imati valjano i odgovarajuće uvjerenje o sigurnosnoj provjeri. Komisija snosi troškove sudjelovanja u savjetodavnim misijama. Komisija organizira program svake savjetodavne misije uz savjetovanje s članovima dotične savjetodavne misije i u dogovoru s državom članicom koja je	Stavak 7. preuzet je u čl. 42. stavak 11.: (11) Kritični subjekti od posebnog europskog značaja moraju omogućiti savjetodavnim misijama pristup informacijama, sustavima i objektima povezanim s pružanjem njihovih ključnih usluga potrebnim za provedbu savjetodavne misije.	U potpunosti preuzeto	
	Stavak 8. preuzet je: (12) Savjetodavne misije provode se u skladu s važećim nacionalnim pravom, poštujući odgovornost Republike Hrvatske za nacionalnu sigurnost i zaštitu sigurnosnih interesa.	U potpunosti preuzeto	
		Nije potrebno preuzimati	Stavak 9. ne treba prenijeti jer se radi o obvezama Komisije

utvrdila kritični subjekt od posebnog europskog značaja kao kritični subjekt na temelju članka 6. stavka 1. 6. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuju pravila o postupovnim aranžmanima za zahtjeve za organiziranje savjetodavnih misija, za obradu takvih zahtjeva, za provođenje savjetodavnih misija i izvješćivanje o njima te za postupanje u vezi s dostavljanjem mišljenja Komisije iz stavka 4. trećeg podstavka ovog članka i poduzetih mjera, propisno uzimajući u obzir povjerljivost i komercijalnu osjetljivost dotičnih informacija. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 24. stavka 2. 7. Države članice osiguravaju da kritični subjekti od posebnog europskog značaja omoguće savjetodavnim misijama pristup informacijama, sustavima i objektima povezanim s pružanjem njihovih ključnih usluga potrebnim za provedbu dotične savjetodavne misije. 8. Savjetodavne misije provode se u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom države članice u kojoj se provode, poštujući odgovornost te		Nije potrebno preuzimati nje	Stavak 10. ne treba prenijeti jer se radi o obvezama Komisije
---	--	-------------------------------------	--

države članice za nacionalnu sigurnost i zaštitu njezinih sigurnosnih interesa. 9. Pri organizaciji savjetodavnih misija Komisija uzima u obzir izvješća o svim inspekcijama koje je provela u skladu s Uredbom (EZ) br. 725/2004 i Uredbom (EZ) br. 300/2008 i izvješća o svim praćenjima koja je provela na temelju Direktive 2005/65/EZ u pogledu dotičnog kritičnog subjekta. 10. Komisija obavješćuje Skupinu za otpornost kritičnih subjekata iz članka 19. kad god se organizira savjetodavna misija. Država članica u kojoj je provedena savjetodavna misija i Komisija također obavješćuju Skupinu za otpornost kritičnih subjekata o glavnim nalazima savjetodavne misije i stečenim iskustvima s ciljem promicanja uzajamnog učenja.			
Članak 19. Skupina za otpornost kritičnih subjekata 1. Uspostavlja se Skupina za otpornost kritičnih subjekata. Skupina za otpornost kritičnih subjekata podupire Komisiju i olakšava suradnju među državama članicama i razmjenu		Nije potrebno preuzimati nje	NIJE POTREBNO PREUZIMATI NJE- obveze Komisije

informacija o pitanjima koja se odnose na ovu Direktivu. 2. Skupinu za otpornost kritičnih subjekata čine predstavnici država članica i Komisije koji prema potrebi imaju uvjerenje o sigurnosnoj provjeri. Ako je to relevantno za obavljanje njezinih zadaća, Skupina za otpornost kritičnih subjekata može pozvati relevantne dionike da sudjeluju u njezinu radu. Ako Europski parlament to zatraži, Komisija može pozvati stručnjake iz Europskog parlamenta da prisustvuju sastancima Skupine za otpornost kritičnih subjekata. Skupinom za otpornost kritičnih subjekata predsjedava predstavnik Komisije. 3. Zadaće Skupine za otpornost kritičnih subjekata su sljedeće: (a)podupiranje Komisije pri pružanju pomoći državama članicama u jačanju njihove sposobnosti da doprinesu osiguravanju otpornosti kritičnih subjekata u skladu s ovom Direktivom; (b)analiza strategija radi utvrđivanja najboljih praksi u pogledu strategija; (c)olakšavanje razmjene najboljih praksi u pogledu utvrđivanja kritičnih subjekata koje provode države			
---	--	--	--

članice na temelju članka 6. stavka 1., među ostalim u vezi s prekograničnim i međusektorskim ovisnostima te rizicima i incidentima; (d)prema potrebi, doprinos dokumentima koji se odnose na otpornost na razini Unije u vezi s pitanjima povezanim s ovom Direktivom; (e)doprinos pripremi smjernica iz članka 7. stavka 3. i članka 13. stavka 5. i, na zahtjev, svih delegiranih ili provedbenih akata donesenih na temelju ove Direktive ; (f)analiza sažetih izvješća iz članka 9. stavka 3. s ciljem promicanja dijeljenja najbolje prakse o mjerama poduzetima u skladu s člankom 15. stavkom 3.; (g)razmjena najboljih praksi u vezi s obavješćivanjem o incidentima iz članka 15.; (h)rasprava o sažetim izvješćima savjetodavnih misija i stečenim iskustvima u skladu s člankom 18. stavkom 10.; (i)razmjena informacija i najboljih praksi u pogledu inovacija, istraživanja i razvoja u vezi s otpornosti kritičnih subjekata u skladu s ovom Direktivom; (j)prema potrebi, razmjena informacija o pitanjima povezanim s otpornošću kritičnih subjekata s relevantnim			
---	--	--	--

institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije. 4. Skupina za otpornost kritičnih subjekata do 17. siječnja 2025., a nakon toga svake dvije godine sastavlja program rada u pogledu mjera koje će trebati poduzeti radi provedbe svojih ciljeva i zadaća. Taj program rada u skladu je sa zahtjevima i ciljevima ove Direktive. 5. Skupina za otpornost kritičnih subjekata sastaje se redovito, a u svakom slučaju najmanje jednom godišnje, sa Skupinom za suradnju osnovanom na temelju Direktive (EU) 2022/2555 radi promicanja i olakšavanja suradnje i razmjene informacija. 6. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju postupovni aranžmani potrebni za funkcioniranje Skupine za otpornost kritičnih subjekata, poštujući članak 1. stavak 4. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 24. stavka 2. 7. Komisija dostavlja Skupini za otpornost kritičnih subjekata sažeto izvješće o informacijama koje su dostavile države članice na temelju članka 4. stavka 3. i članka 5. stavka 4.			
--	--	--	--

do 17. siječnja 2027. te zatim prema potrebi, a najmanje svake četiri godine.			
Članak 20. Potpora Komisije nadležnim tijelima i kritičnim subjektima 1. Komisija prema potrebi podupire države članice i kritične subjekte u ispunjavanju njihovih obveza iz ove Direktive . Komisija priprema pregled, na razini Unije, prekograničnih i međusektorskih rizika za pružanje ključnih usluga, organizira savjetodavne misije iz članka 13. stavka 4. i članka 18. te olakšava razmjenu informacija među državama članicama i stručnjacima širom Unije. 2. Komisija dopunjuje aktivnosti država članica iz članka 10. razvojem najboljih praksi, smjernica i metodologija i prekograničnih aktivnosti osposobljavanja i vježbi za testiranje otpornosti kritičnih subjekata. 3. Komisija obavješćuje države članice o financijskim sredstvima koja su na		Nije potrebno preuzimanje	NIJE POTREBNO PREUZIMATI NJE- obveze Komisije

razini Unije dostupna državama članicama za jačanje otpornosti kritičnih subjekata.			
Članak 21. Nadzor i izvršavanje 1. Kako bi se procijenila usklađenost subjekata koje su države članice utvrdile kao kritične subjekte na temelju članka 6. stavka 1. s obvezama utvrđenim u ovoj Direktivi, države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti i sredstva za: (a) provođenje inspekcija kritične infrastrukture i prostora koje kritični subjekti upotrebljavaju za pružanje svojih ključnih usluga na lokaciji te provođenje neizravnog nadzora mjera koje poduzimaju kritični subjekti u skladu s člankom 13.; (b) provođenje ili izdavanje naloga za reviziju u pogledu kritičnih subjekata. 2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti i sredstva	Stavak 1. i 3. preuzeti su u: Članak 45. (1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i na temelju njega donesenih propisa provode inspektori državnog tijela nadležnog za poslove civilne zaštite. (2) U inspekcijskom nadzoru inspektori nadziru ispunjavanje uvjeta i način rada osoba koje su obvezne provoditi mjere i aktivnosti Zakona, obavljaju izravan uvid u prostore koje kritični subjekti upotrebljavaju za pružanje svojih usluga na lokaciji kao i uvid u opće i pojedinačne akte kojima se osigurava otpornost kritičnih subjekata. (3) Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi povreda Zakona, inspektor ima pravo i obvezu: - narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka odnosno nepravilnosti u određenom roku - pokrenuti prekršajni postupak ako se nepravilnosti ne otklone u određenom roku - zatražiti od nadležnog tijela provedbu revizije u pogledu kritičnih subjekata	U potpunosti preuzeto	

zahtijevati, ako je to potrebno za obavljanje njihovih zadaća na temelju ove Direktive, da subjekti na temelju Direktive (EU) 2022/2555 koje su države članice utvrdile kao kritične subjekte na temelju ove Direktive, u razumnom roku koji odrede ta tijela dostave:	- poduzeti druge mjere i izvršiti druge radnje koje je ovlašten poduzeti i izvršiti na temelju ovog Zakona i posebnog propisa. (4) Ako tijekom inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da nije ovlašten izravno postupati, izvijestit će nadležno tijelo ili regulatorno tijelo te zatražiti pokretanje postupka i poduzimanje mjera u skladu s posebnim propisima.		
(a)informacije potrebne za procjenu ispunjavaju li mjere koje su ti subjekti poduzeli kako bi osigurali svoju otpornost zahtjeve utvrđene u članku 13.; (b)dokaze o djelotvornoj provedbi tih mjera, uključujući rezultate revizije koju provodi neovisni i kvalificirani revizor kojeg odabire taj subjekt i koja se provodi o njegovu trošku.	stavak 2.:	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kibernetičkoj sigurnosti (NN 14/2024) članak/članci čl. 65.
Pri traženju tih informacija nadležna tijela navode svrhu zahtjeva i informacije koje su potrebne. 3. Ne dovodeći u pitanje mogućnost izricanja sankcija u skladu s člankom 22., nadležna tijela mogu, nakon provođenja nadzornih mjera iz stavka 1. ovog članka ili procjene informacija iz stavka 2. ovog članka, naložiti dotičnim kritičnim subjektima da u razumnom roku koji odrede ta tijela poduzmu potrebne i razmjerne mjere za otklanjanje svake utvrđene povrede ove	St. 3. preuzet je u čl. 45. 3) Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi povreda Zakona, inspektor ima pravo i obvezu: - narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka odnosno nepravilnosti u određenom roku - pokrenuti prekršajni postupak ako se nepravilnosti ne otklone u određenom roku - zatražiti od nadležnog tijela provedbu revizije u pogledu kritičnih subjekata	U potpunosti preuzeto	

Direktive te da dostave tim tijelima informacije o poduzetim mjerama. U tim se nalogima posebice uzima u obzir ozbiljnost povrede. 4. Država članica osigurava da se ovlasti iz stavaka 1., 2. i 3. mogu izvršavati samo uz primjenu odgovarajućih zaštitnih mjera. Te zaštitne mjere posebice jamče da se takvo izvršavanje odvija na objektivan, transparentan i razmjeran način te da su prava i legitimni interesi pogođenih kritičnih subjekata, kao što su zaštita trgovačkih i poslovnih tajni, propisno zaštićeni, uključujući njihovo pravo na saslušanje, pravo na obranu i pravo na djelotvoran pravni lijek pred neovisnim sudom.	- poduzeti druge mjere i izvršiti druge radnje koje je ovlašten poduzeti i izvršiti na temelju ovog Zakona i posebnog propisa. (4) Ako tijekom inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da nije ovlašten izravno postupati, odmah će izvijestiti nadležno tijelo ili regulatorno tijelo te zatražiti pokretanje postupka i poduzimanje mjera u skladu s posebnim propisima.		
5. Države članice osiguravaju da, ako nadležno tijelo na temelju ove Direktive ocijeni usklađenost kritičnog subjekta na temelju ovog članka, to nadležno tijelo o tome obavijesti nadležna tijela dotičnih država članica prema Direktivi (EU) 2022/2555 U tu svrhu države članice osiguravaju da nadležna tijela na temelju ove Direktive mogu zatražiti od nadležnih tijela na temelju Direktive (EU) 2022/2555 da izvršavaju svoje nadzorne ovlasti i ovlasti izvršavanja u odnosu na ključni subjekt na temelju te direktive koji je utvrđen kao kritični subjekt na temelju ove Direktive. U tu	St. 4. preuzet je u čl. 45. st.4. (4) Ako tijekom inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi da nije ovlašten izravno postupati, izvijestit će nadležno tijelo ili regulatorno tijelo te zatražiti pokretanje postupka i poduzimanje mjera u skladu s posebnim propisima. Stavak 5. preuzet je: Članak 10. (1) Nadležna tijela i nadležna tijela za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti međusobno surađuju i razmjenjuju relevantne informacije, a osobito informacije o: - utvrđivanju subjekata kritičnim subjektima na temelju ovoga Zakona - rizicima, prijetnjama i incidentima kojima su izloženi kritični subjekti, kao i poduzetim mjerama kao odgovor na rizike, prijetnje i incidente, neovisno o tome potječu li ti rizici, prijetnje i incidenti iz kibernetičkog ili fizičkog prostora	U potpunosti preuzeto Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kibernetičkoj sigurnosti (NN 14/2024) članak/članci čl. 65.

svrhu države članice osiguravaju da nadležna tijela na temelju ove Direktive surađuju i razmjenjuju informacije s nadležnim tijelima na temelju Direktive (EU) 2022/2555.	- fizičkim mjerama zaštite i zahtjevima kibernetičke sigurnosti koje ti subjekti provode - rezultatima nadzornih aktivnosti provedenih nad postupanjem kritičnih subjekata sukladno ovom Zakonu odnosno zakonu koji uređuje područje kibernetičke sigurnosti. (2) Nadležna tijela mogu zatražiti od tijela nadležnih za provedbu zahtjeva kibernetičke sigurnosti da izvršavaju svoje nadzorne ovlasti i nad subjektima koji su utvrđeni kao kritični subjekti. (3) Koordinativno tijelo i središnje državno tijelo za kibernetičku sigurnost sporazumom uređuju sva bitna pitanja koja se odnose na razmjenu informacija i koordinaciju nadležnih tijela, uključujući način razmjene informacija iz stavka 1. ovog članka.		
Članak 22. Sankcije Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih mjera donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice do 17. listopada 2024. obavješćuju Komisiju o tim pravilima i tim mjerama te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.	PREKRŠAJNE ODREDBE Članak 47. (1) Novčanom kaznom od 65.000,00 – 130.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba – kritični subjekt ako: - ne izradi procjenu rizika kritičnog subjekta u propisanom roku (članak 22. stavak 1.) - ne izradi sigurnosni plan u propisanom roku, a nema drugi odgovarajući dokument koji zamjenjuje sigurnosni plan sukladno članku 25. ovoga Zakona (članak 23. stavak 2.) - obavljanje poslova zaštite kritične infrastrukture ugovorom povjeri pravnoj osobi i obrtu koji ne posjeduje certifikat za provedbu privatne zaštite kritične infrastrukture (članak 27. stavak 1.)	U potpunosti preuzeto	

	- u slučaju incidenta ne poduzme bez odgađanja mjere i aktivnosti za zaštitu kritične infrastrukture (članak 32. stavak 1.) (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 1.300,00 – 6.000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi - kritičnom subjektu. Članak 48. (1) Novčanom kaznom od 20.000,00 – 64.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba – kritični subjekt ako: - nadležnom tijelu u propisanom roku ne dostavi obavijest o donošenju sigurnosnog plana (članak 23. stavak 4.) - nadležnom i koordinativnom tijelu ne dostavi u propisanom roku detaljno izvješće o incidentu (članak 32. stavak 3.) - ne odredi sigurnosnog koordinatora za kritičnu infrastrukturu (članak 38. stavak 1.) (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka novčanom kaznom od 1.300,00 do 6000,00 eura i kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi - kritičnom subjektu.		
Članak 23. Izvršavanje delegiranja ovlasti 1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku. 2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 1. dodjeljuje se		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 16. siječnja 2023. 3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 1. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi. 4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. 5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću. 6. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 1. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski			
--	--	--	--

parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.			
Članak 24. Postupak odbora 1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. 2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
Članak 25. Izvješćivanje i preispitivanje Komisija do 17. srpnja 2027. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem se procjenjuje u kojoj je mjeri svaka država članica poduzela potrebne mjere za usklađivanje s ovom Direktivom. Komisija periodično preispituje funkcioniranje ove Direktive i izvješćuje Europski parlament i Vijeće. U tom		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

izvješću se posebno procjenjuje dodana vrijednost ove Direktive, njezin učinak na osiguravanje otpornosti kritičnih subjekata te je li potrebno izmijeniti Prilog ovoj Direktivi. Komisija podnosi prvo takvo izvješće do 17. lipnja 2029. U svrhu izvješćivanja na temelju ovog članka Komisija uzima u obzir relevantne dokumente Skupine za otpornost kritičnih subjekata.			
Članak 26. Prenošenje 1. Države članice do 17. listopada 2024. donose i objavljuju mjere koje su potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. One primjenjuju te mjere od 18. listopada 2024. 2. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.	Usklađivanje propisa s pravnim aktima Europske unije Članak 2. Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima se Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. godine o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27. 12. 2022.) te osigurava provedba Delegirane uredbe Komisije (EU) 2023/2450 od 25. srpnja 2023. godine o dopuni Direktive (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem popisa ključnih usluga (Tekst značajan za EGP) (SL L 2023/2450, 30.10.2023.).	U potpunosti preuzeto	

Članak 27. Stavljanje izvan snage Direktive 2008/114/EZ Direktiva 2008/114/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 18. listopada 2024. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
Članak 28. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
Članak 29. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

PRILOG			PRILOG I.					U potpunosti preuzeto	
SEKTORI, PODSEKTORI I KATEGORIJE SUBJEKATA			POPIS SEKTORA, PODSEKTORA I KATEGORIJA IZ KOJIH SE UTVRĐUJU KRITIČNI SUBJEKTI TE KLJUČNE USLUGE KOJE PRUŽAJU						
Sektori	Podsektori	Kategorije subjekata	Redni broj	Sektor	Podsektor	Kategorije subjekata	Ključne usluge		
1 Energetika	(a) električna energija	— elektroenergetski poduzeća kako su definirana u članku 2. točki 57. Direktive (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća (1) koja obavljaju funkciju „opskrbe” kako je definirano u članku 2. točki 12. te direktive — operatori distribucijskog sustava kako su definirani u članku 2.	1.	Energetika	(a) električna energija	- elektroenergetski subjekti koji obavljaju funkciju opskrbe električnom energijom, uključujući opskrbu električnom energijom koja se obavlja kao javna usluga Pojam „elektroenergetski subjekt” u smislu ovoga Zakona znači pravna ili fizička osoba, koja nije	a) Električna energija: (I) opskrba električnom energijom (elektroenergetski subjekti); (II) rad, održavanje i razvoj sustava za distribuciju električne energije (operatori distribucijskih sustava); (III) rad, održavanje i		

točki 29. Direktive (EU) 2019/944 —operatori prijenosnog sustava kako su definirani u članku 2. točki 35. Direktive (EU) 2019/944 —proizvođači kako su definirani u članku 2. točki 38. Direktive (EU) 2019/944 —nominirani operatori tržišta električne energije kako su definirani u članku 2. točki 8. Uredbe (EU) 2019/943 Europskog				krajnji kupac, a koja obavlja najmanje jednu od elektroenergetskih djelatnosti i koja je odgovorna za komercijalne i tehničke zadaće i održavanja koje su povezane s tim djelatnostima. Pojam „opskrba električnom energijom“ u smislu ovoga Zakona znači kupnja i prodaja električne energije na veleprodajnom tržištu, prodaja električne energije krajnjim kupcima i skladištima energije, otkup električne energije od	razvoj prijenosnog sustava za električnu energiju (operatori prijenosnog sustava); (IV) proizvodnja električne energije (proizvođači); (V) usluga nominiranog operatora tržišta električne energije (nominirani operatori tržišta električne energije); (VI) upravljanje potrošnjom		
--	--	--	--	--	---	--	--

parlamenta i Vijeća (2) —sudionici na tržištu kako su definirani u članku 2. točki 25. Uredbe (EU) 2019/943 koji pružaju usluge agregiranja, upravljanja potrošnjom ili skladištenja energije kako je definirano u članku 2. točkama 18., 20. i 59. Direktive (EU) 2019/944 (bcentralizir) ano grijanje i hlađenje —operatori centraliziranog grijanja ili centraliziranog hlađenja kako je definirano u članku 2.				aktivnih kupaca, skladišta energije i proizvođača te agregiranje. Pojam „<i>opskrba električnom energijom koja se obavlja kao javna usluga</i>“ u smislu ovoga Zakona znači opskrba električnom energijom onih krajnjih kupaca koji imaju pravo na takav način opskrbe i slobodno ga izaberu ili koriste po automatizmu. Pojmovi „<i>elektroenergetski subjekt</i>“, „<i>opskrba električnom energijom</i>“ i „<i>opskrba</i>	(sudionici na tržištu električne energije); (VII) agregiranje električne energije (sudionici na tržištu električne energije); (VIII) skladištenje energije (sudionici na tržištu električne energije);		
---	--	--	--	--	---	--	--

	točki 19. Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća <u>(3)</u>				<i>električnom energijom koja se obavlja kao javna usluga</i> “ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 1. točaka 17., 77. i 78. Zakona o tržištu električne energije („Narodne novine“, broj 111/21.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i izmjeni Direktive			
(c) ulje	—operatori naftovoda —operatori proizvodnje nafte, rafinerija i tvornica nafte, skladištenja i prijenosa —središnja tijela za zalihe kako su definirana u članku 2. točki (f) Direktive Vijeća 2009/119/EZ <u>(4)</u>							
(d) plin	—poduzeća za opskrbu kako su definirana u članku 2. točki 8. Direktive							

2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (5) —operatori distribucijsk og sustava kako su definirani u članku 2. točki 6. Direktive 2009/73/EZ —operatori transportnog sustava kako su definirani u članku 2. točki 4. Direktive 2009/73/EZ —operatori sustava skladišta plina kako su definirani u članku 2. točki 10. Direktive 2009/73/EZ —operatori terminala za UPP kako su definirani u				2012/27/EU (SL L 158, 14.6.2019.). - operatori distribucijskog sustava Pojam „operator distribucijskog sustava” u smislu ovoga Zakona znači fizička ili pravna osoba odgovorna za pogon i vođenje, održavanje, razvoj i izgradnju distribucijske mreže na danom području kao i zajedničkih postrojenja prema prijenosnoj mreži i, kada je to primjenjivo, međusobno povezivanje s drugim			
---	--	--	--	--	--	--	--

2. Promet	(a)zračni promet	članku 2. točki 12. Direktive 2009/73/EZ —poduzeća za prirodni plin kako su definirana u članku 2. točki 1. Direktive 2009/73/EZ —operatori postrojenja za rafiniranje i obradu prirodnog plina —operatori proizvodnje, skladištenja i prijenosa vodika —zračni prijevoznici kako su definirani u članku 3. točki 4. Uredbe (EZ) br. 300/2008 koji se upotrebljavaj				distribucijskim sustavima te za osiguravanje dugoročne sposobnosti distribucijske mreže da zadovolji razumne zahtjeve za distribuciju električne energije. Pojam „operator distribucijskog sustava“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 71. Zakona o tržištu električne energije. -operatori prijenosnog sustava Pojam „operator prijenosnog sustava” u smislu ovoga Zakona			
-----------	------------------	--	--	--	--	---	--	--	--

u u komercijalne svrhe —upravna tijela zračne luke kako su definirana u članku 2. točki 2. Direktive 2009/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (6), zračne luke kako su definirane u članku 2. točki 1. te direktive, uključujući osnovne zračne luke navedene u odjeljku 2. Priloga II. Uredbi (EU) br. 1315/201 3 Europskog parlamenta i Vijeća (7) te subjekti koji upravljaju pomoćnim				znači fizička ili pravna osoba odgovorna za pogon i vođenje, održavanje, razvoj i izgradnju prijenosne mreže na danom području, prekograničnih prijenosnih vodova prema drugim prijenosnim mrežama kao i zajedničkih postrojenja prema distribucijskoj mreži te za osiguravanje dugoročne sposobnosti prijenosne mreže da zadovolji razumne zahtjeve za prijenos električne energije. Pojam „operator prijenosnog sustava“ istovjetan je			
--	--	--	--	--	--	--	--

objektima u zračnim lukama —operatori kontrole upravljanja prometom koji pružaju usluge kontrole zračnog prometa (ATC) kako su definirane u članku 2. točki 1. Uredbe (EZ) br. 549/2004 Europskog parlamenta i Vijeća <u>(8)</u> (b željeznički—upravitelji i promet infrastrukture kako su definirani u članku 3. točki 2. Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća <u>(9)</u> —željeznički prijevoznici				pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 72. Zakona o tržištu električne energije. - proizvođač električne energije Pojam „<i>proizvođač električne energije</i>” u smislu ovoga Zakona znači fizička ili pravna osoba koja proizvodi električnu energiju. Pojam „<i>proizvođač električne energije</i>” istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 90. Zakona o tržištu			
---	--	--	--	---	--	--	--

(c)vodeni promet	kako su definirani u članku 3. točki 1. Direktive 2012/34/EU i operatori uslužnih objekata kako su definirani u članku 3. točki 12. Direktive 2012/34/EU —kompanije za prijevoz putnika unutarnjim plovnim putovima, morem i duž obale te kompanije za prijevoz tereta unutarnjim plovnim putovima, morem i duž obale kako je definirano za pomorski promet u	električne energije. - nominirani operatori tržišta električne energije je operator tržišta kojeg je nadležno tijelo odredilo za obavljanje zadaća povezanih s jedinstvenim povezivanjem dan unaprijed ili jedinstvenim unutar dnevnim povezivanjem, sukladno članku 2. točki 8. Uredbe (EU) 2019/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o unutarnjem tržištu električne energije (SL L			
-------------------------	--	--	--	--	--

Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 725/2004, ne uključujući pojedinačna plovila kojima upravljaju te kompanije —upravljачka tijela luka kako su definirana u članku 3. točki 1. Direktive 2005/65/EZ, uključujući njihove luke kako je definirano u članku 2. točki 11. Uredbe (EZ) br. 725/2004, te subjekti koji upravljaju poslovima i opremom u lukama —operatori službi za				158, 14.6.2019.) Pojmovi „agregiranje”, „upravljanje potrošnjom” i „skladištenje energije” istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 1. točaka 4., 93. i 109. Zakona o tržištu električne energije. - sudionici na tržištu kako su definirani u članku 2. točki 25. Uredbe (EU) 2019/943 koji pružaju usluge agregiranja, upravljanja potrošnjom ili skladištenja energije kako je definirano u članku 2. točkama 18., 20. i 59.			
--	--	--	--	--	--	--	--

(d)cestovni promet	nadzor i upravljanje pomorskim prometom (VTS) kako su definirane u članku 3. točki (o) Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća <u>(10)</u> tijela nadležna za ceste kako su definirana u članku 2. točki 12. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/962 <u>(11)</u> odgovorna za kontrolu upravljanja prometom, osim javnih subjekata kojima upravljanje prometom ili			(b) centralizirano grijanje i hlađenje	Direktive (EU) 2019/944.			
					- operator sustava centraliziranog grijanja ili centraliziranog hlađenja Pojam „centralizirano grijanje ili centralizirano hlađenje“ u smislu ovoga Zakona znači distribucija toplinske energije u obliku pare, vruće vode ili pothlađenih tekućina iz centralnih ili decentraliziranih proizvodnih postrojenja putem centralnih i zatvorenih toplinskih sustava u više zgrada ili na više lokacija	(b) centralizirano grijanje i hlađenje: (I) pružanje centraliziranoga grijanja ili centraliziranog hlađenja (operatori centraliziranog grijanja ili hlađenja)		

3 Bankarstv . o	rad intelligentnih prometnih sustava nisu ključni dio njihove opće djelatnosti —operatori intelligentnih prometnih sustava kako su definirani u članku 4. točki 1. Direktive 2010/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća (12) —operateri javne usluge kako su definirani u članku 2. točki (d) Uredbe (EZ) br. 1370/200 7 Europskog parlamenta i Vijeća (13) —kreditne institucije kako su definirane u				radi uporabe za zagrijavanje ili hlađenje prostora ili procesa. Pojam „<i>centralizirano grijanje ili centralizirano hlađenje</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 4. stavka 1. točke 4. Zakona o obnovljivim izvorima energije i visokoučinkovit oj kogeneraciji („Narodne novine“, broj 138/21.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz			
----------------------------	---	--	--	--	---	--	--	--

4 Infrastrukt ure financijsk og tržišta	članku 4. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 — operatori mjestâ trgovanja kako su definirani u članku 4. točki 24. Direktive 2014/65/EU — središnje druge ugovorne strane (CCP- ovi) kako su definirane u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 — pružatelji zdravstvene zaštite kako su definirani u članku 3. točki (g) Direktive 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća (14)				obnovljivih izvora (preinaka) (Tekst značajan za EGP) (SL L 328, 21.12.2018.).			
					(c) nafta	- operatori naftovoda - operatori proizvodnje nafte, rafinerija i tvornica nafte, skladištenja i prijenosa - središnja tijela za zalihe Pojam „središnje tijelo za zalihe“ u smislu ovoga Zakona znači Agencija za ugljikovodike, kao središnje	(c) nafta: (I) prijenos nafte (operatori naftovoda); (II) proizvodnja nafte (operatori proizvodnje nafte); (III) rafiniranje i obrada nafte (operatori postrojenja za rafiniranje i obradu nafte); (IV) skladištenje nafte (operatori skladištenja nafte); (V) upravljanje naftnim zalihama, uključujući	

—referentni laboratoriji EU-a iz članka 15. Uredbe (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća (15) —subjekti koji obavljaju djelatnosti istraživanja i razvoja lijekova kako su definirani u članku 1. točki 2. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (16) —subjekti koji proizvode osnovne farmaceutske proizvode i farmaceutske pripravke iz područja C odjeljka 21.				tijelo u Republici Hrvatskoj za obvezne zalihe nafte i naftnih derivata, koja je jedinstveno tijelo ovlašteno formirati, održavati i prodavati obvezne zalihe. Pojam „središnje tijelo za zalihe“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 2. točke 5. Zakona o tržištu nafte i naftnih derivata („Narodne novine“, broj 138/21.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2009/119/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2009. kojom se države članice obvezuju održavati	zalihe za slučaj nužde i posebne zalihe nafte (središnja tijela za zalihe nafte)		
--	--	--	--	--	---	--	--

NACE Rev. 2 —subjekti koji proizvode medicinske proizvode koji se smatraju ključnima tijekom izvanrednog stanja u području javnog zdravlja („popis ključnih medicinskih proizvoda u slučaju izvanrednog stanja u području javnog zdravlja”) u smislu članka 22. Uredbe (EU) 2022/123 Europskog parlamenta i Vijeća (17) —subjekti koji imaju				minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata (SL L 265/9 od 9.10.2009.).			
			(d) plin	- opskrbljivači plinom, uključujući opskrbljivače u obvezi javne usluge Pojam „<i>opskrbljivač plinom</i>“ u smislu ovoga Zakona znači energetski subjekt koji obavlja energetske djelatnosti opskrbe plinom. Pojam „<i>opskrbljivač plinom u obvezi javne usluge</i>“ u smislu ovoga Zakona znači opskrbljivač plinom koji obavlja energetske djelatnosti	(d) plin: (I) opskrba plinom (poduzeće za opskrbu); (II) distribucija plina (operatori distribucijskog sustava); (III) prijenos plina (operatori transportnog sustava); (IV) skladištenje plina (operatori sustava skladišta plina); (V) rad sustava ukapljenog prirodnog plina (UPP) (operatori		

6. Voda za piće	dozvolu za obavljanje prometa na veliko lijekovima kako je navedeno u članku 79. Direktive 2001/83/EZ —dobavljači i distributeri vode namijenjene za ljudsku potrošnju kako je definirana u članku 2. točki 1. podtočki (a) Direktive (EU) 2020/2184 Europskog parlamenta i Vijeća (18), isključujući distributere kojima distribucija vode za ljudsku potrošnju				opskrbe u obvezi javne usluge. Pojam „<i>opskrba plinom</i>“ u smislu ovoga Zakona znači prodaja ili preprodaja plina kupcu, uključujući prodaju ili preprodaju UPP-a i SPP-a. Pojam „<i>opskrba plinom u obvezi javne usluge</i>“ u smislu ovoga Zakona znači opskrba plinom koja se u općem gospodarskom interesu obavlja po reguliranim uvjetima radi osiguravanja sigurnosti, redovitosti, kvalitete i cijene opskrbe kućanstava. Pojmovi „<i>opskrbljivač</i>“	terminala za UPP); (VI) proizvodnja prirodnog plina (poduzeća za prirodni plin); (VII) kupnja prirodnog plina (poduzeća za prirodni plin); (VIII) rafiniranje i obrada prirodnog plina (operatori postrojenja za rafiniranje i obradu prirodnog plina)		
-----------------	---	--	--	--	---	--	--	--

7.Otpadne vode	čini dio općenite djelatnosti distribucije druge robe i proizvoda koji nije ključan —poduzeća koja prikupljaju, odlažu ili pročišćavaju komunalne otpadne vode, otpadne vode iz kućanstva i industrijske otpadne vode kako su definirane u članku 2. točkama 1., 2. i 3. Direktive Vijeća 91/271/EEZ (<u>19</u>), isključujući poduzeća kojima prikupljanje, odlaganje ili				<i>plinom</i>“, „<i>opskrbljivač plinom u obvezi javne usluge</i>“, „<i>opskrba plinom</i>“ i „<i>opskrba plinom u obvezi javne usluge</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 36., 37., 38. i 39. Zakona o tržištu plina („Narodne novine“, br. 18/18. i 23/20.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive			
----------------	---	--	--	--	--	--	--	--

8 Digitalna infrastruktura	pročišćavanje komunalnih otpadnih voda, otpadnih voda iz kućanstva i industrijskih otpadnih voda nije ključni dio njihove općenite djelatnosti —pružatelji središta za razmjenu internetskog prometa kako je definirano u članku 6. točki 18. Direktive (EU) 2022/2555 —pružatelji usluge DNS-a kako su definirani u članku 6. točki 20. Direktive (EU) 2022/2	2003/55/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 211, 14.8.2009.) - operatori distribucijskog sustava Pojam „operator distribucijskog sustava“ u smislu ovoga Zakona znači energetski subjekt koji obavlja energetske djelatnosti distribucije plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj distribucijskog sustava na svom distribucijskom području i, gdje je izvodivo, njegovo povezivanje s drugim sustavima te za osiguranje			
---------------------------------------	---	---	--	--	--

555, osim operatora korijenskih poslužitelja naziva —registri naziva vršnih domena kako su definirani u članku 6. točki 21. Direktive (EU) 2022/2555 —pružatelji usluga računalstva u oblaku kako su definirane u članku 6. točki 30. Direktive (EU) 2022/2555 —pružatelji usluga podatkovnog centra kako su definirane u članku 6. točki 31. Direktive (EU) 2022/2555				dugoročne sposobnosti sustava da zadovoljava razumne potrebe za distribucijom plina. Pojam „<i>distribucija plina</i>“ u smislu ovoga Zakona znači razvod plina distribucijskim sustavom visoke, srednje i niske tlačne razine radi isporuke plina krajnjim kupcima, uključujući pomoćne usluge, a isključujući opskrbu plinom. Pojam „<i>distribucijski sustav</i>“ u smislu ovoga Zakona znači sustav plinovoda i ostalih pripadajućih objekata i			
--	--	--	--	--	--	--	--

—pružatelji mreža za isporuku sadržaja kako su definirane u članku 6. točki 32. Direktive (EU) 2022/2555 —pružatelji usluga povjerenja kako su definirane u članku 3. točki 19. Uredbe (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (20) —pružatelji javnih elektroničkih komunikacijskih mreža kako su definirane u članku 2. točki 8. Direktive (EU)				opreme koji su u vlasništvu i/ili kojima upravlja operator distribucijskog sustava, a koji se koristi za distribuciju plina, nadzor i upravljanje, mjerenje i prijenos podataka. Pojmovi „operator distribucijskog sustava“, „distribucija plina“ i „distribucijski sustav“ istovjetni je pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 5., 6. i 30. Zakona o tržištu plina.			
--	--	--	--	--	--	--	--

9. Javna uprava	2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća <u>(21)</u> —pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga kako su definirane u članku 2. točki 4. Direktive (EU) 2018/1972 u mjeri u kojoj su njihove usluge javno dostupne —subjekti javne uprave središnje vlasti kako su ih definirale države članice u skladu s nacionalnim pravom				- operatori transportnog sustava Pojam „<i>operator transportnog sustava</i>“ u smislu ovoga Zakona znači energetska subjekt koji obavlja energetska djelatnost transporta plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj transportnog sustava na određenom području i gdje je izvodivo, njegovo povezivanje s drugim sustavima te za osiguranje dugoročne sposobnosti sustava da zadovoljava razumne potrebe			
10. Svemir	—operatori zemaljske infrastrukture, koji su u							

1 Proizvod 1. nja, prerada i distribuci ja hrane	vlasništvu i kojima upravljaju i vode ih države članice ili privatne osobe te koji podupiru pružanje usluga u svemiru, isključujući pružatelje javnih elektroničkih komunikacijs kih mreža kako su definirane u članku 2. točki 8. Direktive (EU) 2018/1972 —poduzeća za poslovanje s hranom kako su definirana u članku 3. točki 2. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog				za transportom plina. Pojam „<i>transport plina</i>“ u smislu ovoga Zakona znači prijenos plina kroz transportni sustav, isključujući opskrbu plinom i trgovinu plinom, a uključujući tranzit plina i pomoćne usluge. Pojam „<i>transportni sustav</i>“ u smislu ovoga Zakona znači objekt koji je u vlasništvu i/ili kojim upravlja operator transportnog sustava, a koji čine sustav visokotlačnih plinovoda, kompresorske stanice, mjerne stanice, mjerno- redukcijske stanice, plinski			
---	--	--	--	--	---	--	--	--

parlamenta i Vijeća (22) koja se bave isključivo logistikom i veleprodajnom distribucijom te masovnom industrijskom proizvodnjom i preradom (1) Direktiva (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i izmjeni Direktive 2012/27/EU (SL L 158, 14.6.2019., str. 125.). (2) Uredba (EU) 2019/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o unutarnjem tržištu električne energije (SL L 158, 14.6.2019., str. 54.). (3) Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).				čvorovi i ostali tehnološki objekti i oprema koji se koriste za transport plina, nadzor i upravljanje, mjerenje i prijenos podataka, isključujući mrežu proizvodnih plinovoda i visokotlačne distribucijske plinovode, uključujući plin za tehnološke kapacitete kojima se isključivo koristi operator transportnog sustava i operativnu akumulaciju. Pojmovi „operator transportnog sustava“, „transport plina“ i „transportni			
--	--	--	--	---	--	--	--

(4) Direktiva Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata (<u>SL L 265, 9.10.2009., str. 9.</u>). (5) Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (<u>SL L 211, 14.8.2009., str. 94.</u>). (6) Direktiva 2009/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o naknadama zračnih luka (<u>SL L 70, 14.3.2009., str. 11.</u>). (7) Uredba (EU) br. 1315/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o smjernicama Unije za razvoj transeuropske prometne mreže i stavljanju izvan snage Odluke br. 661/2010/EU (<u>SL L 348, 20.12.2013., str. 1.</u>). (8) Uredba (EZ) br. 549/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2004. o utvrđivanju okvira za stvaranje jedinstvenog europskog neba (Okvirna uredba) (<u>SL L 96, 31.3.2004., str. 1.</u>). (9) Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od				<i>sustav</i>“ istovjetn i su pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 34., 58. i 59. Zakona o tržištu plina. - operatori sustava skladišta plina Pojam „<i>operator sustava skladišta plina</i>“ u smislu ovoga Zakona znači energetski subjekt koji obavlja energetske djelatnosti skladištenja plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj sustava skladišta plina. Pojam „<i>skladištenje plina</i>“ u smislu ovoga Zakona znači utiskivanje plina u sustav			
---	--	--	--	--	--	--	--

21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (<u>SL L 343, 14.12.2012., str. 32.</u>). (10) Direktiva 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2002. o uspostavi sustava nadzora plovidbe i informacijskog sustava Zajednice i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/75/EEZ (<u>SL L 208, 5.8.2002., str. 10.</u>). (11) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/962 od 18. prosinca 2014. o dopuni Direktive 2010/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu pružanja usluga prometnih informacija u cijeloj Europskoj uniji u realnom vremenu (<u>SL L 157, 23.6.2015., str. 21.</u>). (12) Direktiva 2010/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o okviru za uvođenje inteligentnih prometnih sustava u cestovnom prometu i za veze s ostalim vrstama prijevoza (<u>SL L 207, 6.8.2010., str. 1.</u>). (13) Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ)				skladišta plina, skladištenje plina u radnom volumenu sustava skladišta plina i povlačenje plina iz sustava skladišta plina, uključujući pomoćne usluge. Pojmovi „<i>operator sustava skladišta plina</i>“ i „<i>skladištenje plina</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 54. i 56. Zakona o tržištu plina. - operatori terminala za UPP Pojam „<i>operator terminala za UPP</i>“ u smislu ovoga Zakona znači energetske			
---	--	--	--	--	--	--	--

br. 1107/70 (<u>SL L 315, 3.12.2007., str. 1.</u>). (14) Direktiva 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (<u>SL L 88, 4.4.2011., str. 45.</u>). (15) Uredba (EU) 2022/2371 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. studenoga 2022. o ozbiljnim prekograničnim prijetnjama zdravlju i o stavljanju izvan snage Odluke br. 1082/2013/EU (<u>SL L 314, 6.12.2022., str. 26.</u>). (16) Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (<u>SL L 311, 28.11.2001., str. 67.</u>). (17) Uredba (EU) 2022/123 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. siječnja 2022. o pojačanoj ulozi Europske agencije za lijekove u pripravnosti za krizne situacije i upravljanju njima u području lijekova i medicinskih proizvoda (<u>SL L 20, 31.1.2022., str. 1.</u>). (18) Direktiva (EU) 2020/2184 Europskog parlamenta i Vijeća od				subjekt koji obavlja energetske djelatnosti upravljanja terminalom za UPP i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj terminala za UPP. Pojam „<i>terminal za UPP</i>“ u smislu ovoga Zakona znači terminal koji se koristi za ukapljivanje prirodnog plina ili prihvata, iskrcaj i ponovno uplinjavanje UPP-a, uključujući pomoćne usluge i privremeno skladištenje potrebno za postupak ponovnog uplinjavanja i daljnju otpremu u transportni sustav, ali			
---	--	--	--	--	--	--	--

16. prosinca 2020. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (SL L 435, 23.12.2020., str. 1.). (19) Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL L 135, 30.5.1991., str. 40.). (20) Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 73.). (21) Direktiva (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o Europskom zakoniku elektroničkih komunikacija (SL L 321, 17.12.2018., str. 36.). (22) Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).				isključujući dijelove terminala za UPP koji se koriste za skladištenje. Pojmovi „operator terminala za UPP“ i „terminal za UPP“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 2. točaka 33. i 57. Zakona o tržištu plina. - poduzeća za prirodni plin Pojam „poduzeće za prirodni plin“ u smislu ovoga Zakona, a u skladu sa zakonom koji uređuje tržište plina, znači fizička ili pravna osoba koja obavlja najmanje			
---	--	--	--	--	--	--	--

				jednu od sljedećih funkcija: proizvodnju, transport, distribuciju, opskrbu, nabavu ili skladištenje prirodnog plina, uključujući UPP, a odgovorna je za komercijalne i tehničke zadatke i/ili zadatke održavanja, koji su povezani s tim funkcijama, isključujući krajnje kupce. - operatori postrojenja za rafiniranje i obradu prirodnog plina			
			(e) vodik	- operatori proizvodnje, skladištenja i prijenosa vodika	(e) vodik: (I) proizvodnja vodika		

					(operatori proizvodnje vodika); (II) skladištenje vodika (operatori skladištenja vodika); (III) prijenos vodika (operatori prijenosa vodika)		
	2.	Promet	(a) zračni promet	- zračni prijevoznici znači poduzeće za zračni prijevoz koje posjeduje valjanu operativnu licencu ili istovrijedni dokument, sukladno članku 3. točki 4. Uredbe (EZ) br. 300/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 11.	(a) Zračni promet: (I) usluge zračnog prometa koje se koriste u komercijalne svrhe (putnici i teret) (zračni prijevoznici); (II) rad, upravljanje i održavanje zračnih luka i mrežne		

				ožujka 2008. o zajedničkim pravilima u području zaštite civilnog zračnog prometa i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2320/2002 (SL L 97, 9.4.2008.) koji se upotrebljavaju u komercijalne svrhe - upravna tijela zračne luke, zračne luke, uključujući osnovne zračne luke navedene u odjeljku 2. Priloga II. Uredbi (EU) br. 1315/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o smjernicama	infrastrukture zračnih luka (upravna tijela zračne luke); (III) usluge kontrole zračnog prometa (operatori kontrole upravljanja prometom)		
--	--	--	--	---	---	--	--

				Unije za razvoj transeuropske prometne mreže i stavljanju izvan snage Odluke br. 661/2010/EU (Tekst značajan za EGP), te tijela koja upravljaju pomoćnim objektima u zračnim lukama Pojam „<i>upravno tijelo zračne luke</i>“ u smislu ovoga Zakona znači tijelo koje, pored drugih aktivnosti ili ne, ima prema nacionalnim propisima ili ugovorima za cilj rukovođenje i upravljanje infrastrukturu zračne luke, te koordinaciju i nadzor djelatnosti različitih operatora u			
--	--	--	--	--	--	--	--

				dotičnoj zračnoj luci. Pojam „<i>zračna luka</i>“ u smislu ovoga Zakona znači svaka površina koja je posebno prilagođena za slijetanje, uzlijetanje i manevriranje zrakoplova, uključujući i pripadajuće objekte, sredstva i uređaje namijenjene za odvijanje zračnog prometa i pružanje usluga, te objekte, sredstva i uređaje za pomoć u pružanju usluga komercijalnog zračnog prijevoza.			
--	--	--	--	---	--	--	--

				Pojmovi „<i>upravn o tijelo zračne luke</i>“ i „<i>zračna luka</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 1. podstavaka 1. i 2. Pravilnika o naknadama zračnih luka („Narodne novine“, broj 65/15.) kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2009/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o naknadama zračnih luka. - pružatelji usluga kontrole zračnog prometa (ATC) kako su definirani u članku 2. točki 1. Uredbe (EZ) br. 549/2004			
--	--	--	--	--	--	--	--

				Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2004. o definiranju pravnog okvira za stvaranje jedinstvenog europskog neba (Okvirna uredba) i Izjava država članica o vojnim pitanjima u svezi jedinstvenog europskog neba			
			(b) željeznički promet	- upravitelji infrastrukture Pojam „<i>upravitelj infrastrukture</i>“ u smislu ovoga Zakona znači pravna osoba ili u vertikalno integriranom trgovačkom društvu organizacijska jedinica odgovorna za upravljanje, održavanje i obnovu	(b) željeznički promet: (I) usluge željezničkog prijevoza (putnički i teretni) (željeznički prijevoznici); (II) rad, upravljanje i održavanje željezničke infrastrukture, uključujući		

				željezničke infrastrukture, kao i za sudjelovanje u razvoju željezničke infrastrukture na način koji je određen u okviru opće politike razvoja i financiranja željezničke infrastrukture Republike Hrvatske. Pojam „<i>upravitelj infrastrukture</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 5. stavka 1. točke 36. Zakona o željeznici („Narodne novine“, br. 32/19., 20/21. i 114/22.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2012/34/EU	putničke kolodvore, teretne terminale, ranžirne kolodvore i centre za nadzor prometa (upravitelji infrastrukture); (III) rad, upravljanje i održavanje željezničkih uslužnih objekata (operatori uslužnih objekata); (IV) rad, upravljanje i održavanje upravljanja željezničkim prometom, prom etno-upravljačkim i signalno-sigurnosnim podsustavima te telekomunikacij skim postrojenjima i		
--	--	--	--	--	--	--	--

				Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (preinačena) (SL L 343, 14. 12. 2012.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2016/2370 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o izmjeni Direktive 2012/34/EU u pogledu otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika i upravljanja željezničkom infrastrukturom (Tekst značajan za EGP) (SL L	sustavima koji se upotrebljavaju za prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav (upravitelji infrastrukture)		
--	--	--	--	--	--	--	--

				352, 23. 12. 2016.). - željeznički prijevoznici, među ostalim i operatori uslužnih objekata Pojam „<i>željeznički prijevoznik</i>“ u smislu ovoga Zakona znači svaka pravna osoba koja ima dozvolu za obavljanje usluga željezničkog prijevoza i čija je glavna djelatnost pružanje usluga željezničkog prijevoza putnika i/ili tereta, uz uvjet da ta pravna osoba osigura vuču vlakova; to uključuje i pravnu osobu koja pruža samo			
--	--	--	--	---	--	--	--

				uslugu vuče vlakova. Pojam „operator uslužnih objekata“ u smislu ovoga Zakona znači pravna osoba odgovorna za upravljanje jednim ili više uslužnih objekata (upravitelj uslužnog objekta) ili za pružanje željezničkim prijevoznicima jedne ili više usluga iz Priloga 2. točaka 2. do 4. Zakona o željeznici (pružatelj usluga). Pojmovi „željeznički prijevoznik“ i „operator uslužnih objekata“ istovjetni su pojmovima iz članka 5. stavka			
--	--	--	--	---	--	--	--

				1. točka 22. i 46. Zakona o željeznici.			
			(c) pomorski promet i promet unutarnjim plovnim putovima	- kompanije za prijevoz putnika unutarnjim plovnim putovima, morem i duž obale te kompanije za prijevoz tereta unutarnjim plovnim putovima, morem i duž obale, kako su definirane za pomorski promet u Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 725/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o jačanju sigurnosne zaštite brodova i luka (Tekst značajan za EGP), ne uključujući	(c) pomorski promet i promet unutarnjim plovnim putovima: (I) usluge prijevoza unutarnjim plovnim putovima, morem i duž obale (putnički i teretni promet) (kompanije za prijevoz putnika i tereta kopnom, morem i duž obale); (II) rad, upravljanje i održavanje luka i lučkih objekata te upravljanje poslovima i postrojenjima		

				pojedinačna plovila kojima upravljaju te kompanije - upravljačka tijela luka, uključujući njihove luke kako su definirane u članku 2. točki 11. Uredbe (EZ) br. 725/2004, te subjekti koji upravljaju postrojenjima i opremom u lukama Pojam „luka“ u smislu ovoga Zakona znači „morsku luku“ i „luku na unutarnjim plovnim putovima“. Pod pojmom „morska luka“	unutar luka, uključujući opskrbu gorivom, rukovanje teretom, vezivanje, putničke usluge, sakupljanje broorskog otpada i ostataka tereta, peljarenje i tegljenje (upravljačka tijela luka i subjekti koji upravljaju postrojenjima i opremom u lukama); (III) službe za nadzor i upravljanje pomorskim prometom (operatori službi za nadzor i upravljanje pomorskim prometom)		
--	--	--	--	--	--	--	--

				podrazumijeva se morski i s morem neposredno povezan kopneni prostor u utvrđenim granicama lučkog područja s izgrađenim i neizgrađenim obalama; lukobranima, uređajima, postrojenjima i drugim objektima i sustavima namijenjenim za pristajanje, sidrenje i zaštitu brodova, jahti i brodica, ukrcaj i iskrcaj putnika i tereta, uskladištenje i drugo rukovanje teretom, proizvodnju, oplemenjivanje i doradu tereta te ostale gospodarske djelatnosti koje su s tim			
--	--	--	--	---	--	--	--

				djelatnostima u međusobnoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj vezi. Pojam „morska luka“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o sigurnosnoj zaštiti pomorskih brodova i luka („Narodne novine“, br. 32/19., 108/17. i 30/21.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2005/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o jačanju sigurnosne zaštite luka (Tekst značajan za EGP) (SL L			
--	--	--	--	---	--	--	--

				320, 25. 11. 2005.). Pojam „<i>luka na unutarnjim plovnim putovima</i>“ znači vodeni i s njim neposredno povezani kopneni prostor koji je namijenjen i opremljen za pristajanje, sidrenje i zaštitu polovila, ukrcaj, iskrcaj, prekrcaj, ili skladištenje robe i/ili ukrcaj i iskraj putnika, u kojem se obavljaju različite komplementarne djelatnosti koje su s robom ili s plovilom u neposrednoj ekonomskoj, prometnoj ili tehnološkoj vezi. Pojam „<i>luka na unutarnjim</i>			
--	--	--	--	--	--	--	--

				<i>plovnim putovima“</i> istovjetan je pojmu iz čl. 5., st. 1., točke 27., Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda („Narodne novine“, broj 144/21.).“ - služba za nadzor i upravljanje pomorskim prometom (VTS) kako je definirana u članku 75.a stavku 1. i članku 75.b stavku 1. Pomorskog zakonika („Narodne novine“, br. 181/04., 76/07., 146/08., 61/11., 56/13., 26/15. i 17/19.) kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta			
--	--	--	--	---	--	--	--

				Direktiva 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2002. o uspostavi sustava nadzora plovidbe i informacijskog sustava Zajednice i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/75/EEZ.			
			(d) cestovni promet	- tijela nadležna za ceste kako su definirana u članku 2. točki 12. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/962 od 18. prosinca 2014. o dopuni Direktive 2010/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu pružanja usluga prometnih informacija u cijeloj Europskoj uniji u realnom vremenu (Tekst	(d) cestovni promet: (I) kontrola upravljanja prometom, uključujući aspekte povezane s planiranjem cestovne mreže, službama kontrole i upravljanja, osim upravljanja prometom ili rada inteligentnih prometnih sustava ako oni		

				značajan za EGP), odgovorna za kontrolu upravljanja prometom, osim javnih subjekata kojima upravljanje prometom ili rad inteligentnih prometnih sustava nisu ključni dio njihove opće djelatnosti Prema članku 2. točki 12. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/962 pojam „<i>tijelo nadležno za ceste</i>” znači svako javno tijelo koje je nadležno za planiranje, nadzor ili upravljanje cestama u okviru svoje mjesne nadležnosti.	nisu glavni dio opće djelatnosti javnih tijela (tijela nadležna za ceste); (II) Usluge inteligentnih prometnih sustava (operatori inteligentnih prometnih sustava)		
--	--	--	--	---	--	--	--

				- operatori intelligentnih prometnih sustava Pojam „<i>intelligentni prometni sustavi (ITS)</i>“ u smislu ovoga Zakona znači informacijsko- komunikacijska nadgradnja klasičnog sustava cestovnog prometa, kojim se postiže znatno poboljšanje učinaka cjelokupnog prometnog sustava. ITS uključuje ceste, vozila i korisnike cesta, a primjenjuje se u upravljanju prometom, upravljanju mobilnosti, upravljanju prometnim incidentima te za			
--	--	--	--	--	--	--	--

				veze s ostalim vrstama prijevoza. Pojam „<i>inteligentni prometni sustavi (ITS)</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 72. stavka 1. Zakona o cestama („Narodne novine“, br. 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14., 110/19., 144/21., 114/22. i 04/23.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2010/40/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o okviru za uvođenje inteligentnih transportnih sustava u cestovnom			
--	--	--	--	---	--	--	--

				prometu i za veze s ostalim vrstama prijevoza (Tekst značajan za EGP) (SL L 207 od 6. kolovoza 2010.).			
			(e) javni prijevoz	- operateri javne usluge kako su definirani u članku 2. točki (d) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća Prema članku 2. točki (d) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća pojam „operateri javne usluge“ znači svaki javni ili privatni prijevoznik ili skupina takvih prijevoznika koji obavljaju usluge javnog prijevoza	(e) javni prijevoz: (I) usluge javnog cestovnog i željezničkog prijevoza putnika i druge vrste prijevoza tračnicama (operateri javne usluge)		

				putnika ili svako javno tijelo koje pruža usluge javnog prijevoza putnika.			
	3.	Bankarstv p		- kreditne institucije kako su definirane u članku 4. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (Tekst značajan za EGP) Prema članku 4. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog	(I) primanje depozita (kreditne institucije); (II) kreditiranje (kreditne institucije);		

				parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, „kreditna institucija” znači društvo čija je djelatnost primanje depozita ili ostalih povratnih sredstava od javnosti te odobravanje kredita za vlastiti račun.			
	4.	Infrastruktura financijskog tržišta		- operatori mjesta trgovanja Pojam „ <i>mjesta trgovanja</i> “ u smislu ovoga Zakona znači uređeno tržište, MTP ili OTP.	(I) poslovanje mjesta trgovanja (operatori mjesta trgovanja); (II) rad klirinških		

				Pojam „<i>multilateralna trgovinska platforma ili MTP</i>“ u smislu ovoga Zakona znači multilateralni sustav kojim upravlja investicijsko društvo ili tržišni operater, koji u sustavu i prema unaprijed poznatim i nediskrecijskim pravilima spaja ili omogućuje spajanje ponuda za kupnju i ponuda za prodaju financijskih instrumentima trećih tako da nastaje ugovor u skladu s odredbama dijela drugoga glave III. poglavlja VII. Zakona o tržištu kapitala („Narodne	sustava (središnje druge ugovorne strane);		
--	--	--	--	---	---	--	--

				novine“, br. 65/18., 17/20., 83/21. i 85/24.). Pojam „organizirana trgovinska platforma ili OTP“ u smislu ovoga Zakona znači multilateralni sustav, koji nije uređeno tržište ili MTP, koji omogućuje da se u tom sustavu susretnu ponude za kupnju i ponude za prodaju obveznica, strukturiranih financijskih proizvoda, emisijskih jedinica ili izvedenica više zainteresiranih trećih strana tako da nastaje ugovor u skladu s odredbama			
--	--	--	--	---	--	--	--

				dijela drugoga glave III. poglavlja VII. Zakona o tržištu kapitala. Pojmovi „<i>mjesta trgovanja</i>“, „<i>multilateralna trgovinska platforma ili MTP</i>“ i „<i>organizirana trgovinska platforma ili OTP</i>“ istovjetni su pojmovima iz članka 3. stavka 1. točaka 61., 65. i 77. Zakona o tržištu kapitala, kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i			
--	--	--	--	---	--	--	--

				izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (preinačena) (Tekst značajan za EGP) (SL L 173, 12.6.2014.). - središnje druge ugovorne strane (CCP-i) kako su definirane u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012.)			
--	--	--	--	--	--	--	--

				Prema članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012, „središnja druga ugovorna strana“ znači pravnu osobu koja posreduje između drugih ugovornih strana u ugovorima kojima se trguje na jednom ili više financijskih tržišta, te postaje kupac svakom prodavatelja i prodavatelj svakom kupcu.			
	5.	Zdravstvo		- pružatelji zdravstvene zaštite Pojam „<i>pružatelj zdravstvene zaštite</i>“ u smislu ovoga Zakona znači svaka fizička ili pravna osoba ili bilo	(I) pružanje zdravstvenih usluga (pružatelji zdravstvene zaštite); (II) analiza koju provodi referentni laboratorij Europske unije		

				koji subjekt koji obavlja zdravstvenu djelatnost u Republici Hrvatskoj u skladu sa zakonom koji uređuje zdravstvenu zaštitu. Pojam „<i>pružatelj zdravstvene zaštite</i>“ ne odnosi se na ustrojstvene jedinice Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske i ministarstva nadležnog za pravosuđe koje obavljaju zdravstvenu djelatnost prema posebnim propisima.	(referentni laboratoriji EU-a); (III) istraživanje i razvoj lijekova (subjekti koji obavljaju aktivnosti istraživanja i razvoja lijekova); (IV) proizvodnja osnovnih farmaceutskih proizvoda i osnovnih farmaceutskih pripravaka (subjekti koji proizvode osnovne farmaceutske proizvode i pripravke); (V) proizvodnja medicinskih proizvoda koji se smatraju ključnima tijekom izvanrednog stanja u		
--	--	--	--	---	--	--	--

				- referentni laboratoriji Europske unije iz članka 15. Uredbe (EU) 2022/2371 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. studenoga 2022. o ozbiljnim prekograničnim prijetnjama zdravlju i o stavljanju izvan snage Odluke br. 1082/2013/EU (Tekst značajan za EGP) - subjekti koji obavljaju djelatnosti istraživanja i razvoja lijekova Pojam „<i>lije</i>k“ u smislu ovoga Zakona znači:	području javnog zdravlja (subjekti koji proizvode medicinske proizvode); (VI) distribucija lijekova (subjekti koji imaju dozvolu za obavljanje prometa na veliko lijekovima);		
--	--	--	--	---	---	--	--

				- svaka tvar ili kombinacija tvari prikazana sa svojstvima liječenja ili sprječavanja bolesti kod ljudi ili - svaka tvar ili kombinacija tvari koja se može upotrijebiti ili primijeniti na ljudima u svrhu obnavljanja, ispravljanja ili prilagodbe fizioloških funkcija farmakološkim, imunološkim ili metaboličkim djelovanjem ili za postavljanje medicinske dijagnoze. Pojam „<i>lijek</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o lijekovima			
--	--	--	--	---	--	--	--

				(„Narodne novine“, br. 76/13., 90/14. i 100/18.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001., o Zakoniku Zajednice koji se odnosi na lijekove za primjenu kod ljudi (SL L 311, 28.11.2001.). - subjekti koji proizvode osnovne farmaceutske proizvode i farmaceutske pripravke iz područja C odjeljka 21. Nacionalne klasifikacije djelatnosti 2007.			
--	--	--	--	--	--	--	--

				– NKD 2007. („Narodne novine“, broj 58/07.) - subjekti koji proizvode medicinske proizvode koji se smatraju ključnima tijekom izvanrednog stanja u području javnog zdravlja („popis ključnih medicinskih proizvoda u slučaju izvanrednog stanja u području javnog zdravlja”) u smislu članka 22. Uredbe (EU) 2022/123 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. siječnja 2022. o pojačanoj ulozi Europske agencije za			
--	--	--	--	--	--	--	--

				lijekove u pripravnosti za krizne situacije i upravljanju njima u području lijekova i medicinskih proizvoda (Tekst značajan za EGP) - subjekti koji imaju dozvolu za obavljanje prometa na veliko lijekovima Pojam „<i>dozvola za obavljanje prometa na veliko lijekovima</i>“ istovjetan je pojmu iz članka 120. stavka 1. Zakona o lijekovima („Narodne novine“, br.			
--	--	--	--	---	--	--	--

				76/13., 90/14. i 100/18.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001., o Zakoniku Zajednice koji se odnosi na lijekove za primjenu kod ljudi (SL L 311, 28.11.2001.).			
	6.	Voda namijenjena za ljudsku potrošnju		- dobavljači i distributeri vode namijenjene za ljudsku potrošnju, isključujući distributere kojima distribucija vode za ljudsku potrošnju nije ključni dio	(I) opskrba vodom za piće i distribucija vode za piće, osim distribucije vode za ljudsku potrošnju ako ta usluga nije glavni dio opće djelatnosti		

				njihove općenite djelatnosti distribucije druge robe i proizvoda Pojam „<i>voda namijenjena za ljudsku potrošnju</i>“ u smislu ovoga Zakona znači: - sva voda, bilo u njezinu izvornom stanju ili nakon obrade, koja je namijenjena za piće, kuhanje, pripremu hrane ili druge potrebe domaćinstva i u javnim i u privatnim prostorima, neovisno o njezinu podrijetlu te o tome isporučuje li	distributera koji distribuiraju drugu robu i proizvode (dobavljači i distributeri vode namijenjene za ljudsku potrošnju);		
--	--	--	--	--	--	--	--

				se iz vodoopskrbne mreže, isporučuje li se iz cisterne ili se stavlja u boce ili ambalažu, uključujući izvorsku i stolnu vodu - sva voda koja se u poslovanju s hranom upotrebljava za proizvodnju, obradu, očuvanje ili stavljanje na tržište proizvoda ili tvari namijenjenih za ljudsku potrošnju. Pojam „<i>voda namijenjena za ljudsku potrošnju</i>“ istovjetan je pojmu iz članka			
--	--	--	--	---	--	--	--

				3. stavka 1. točke 1. Zakona o vodi za ljudsku potrošnju („Narodne novine“, broj 30/23.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva (EU) 2020/2184 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2020. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju (preinaka) (Tekst značajan za EGP) (SL L 435, 23.12.2020.), te sukladno Direktivi Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za zaštitu zdravlja			
--	--	--	--	---	--	--	--

				stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7.11.2013.).			
	7.	Otpadne vode		- poduzeća koja prikupljaju, odlažu ili pročišćavaju komunalne otpadne vode, sanitarne otpadne vode ili industrijske otpadne vode, isključujući poduzeća kojima prikupljanje, odlaganje ili pročišćavanje komunalnih otpadnih voda, otpadnih voda iz kućanstva ili industrijskih otpadnih	(I) prikupljanje, pročišćavanje i odlaganje otpadnih voda, osim prikupljanja, odlaganja ili pročišćavanja komunalnih otpadnih voda, otpadnih voda iz kućanstava ili industrijskih otpadnih voda ako one nisu glavni dio općih djelatnosti		

				voda nije ključni dio njihove općenite djelatnosti Pojam „komunalne otpadne vode“ u smislu ovoga Zakona znači otpadne vode sustava javne odvodnje koje čine sanitarne otpadne vode ili otpadne vode koje su mješavina sanitarnih otpadnih voda s industrijskim otpadnim vodama i/ili oborinskim vodama određene aglomeracije. Pojam „sanitarne otpadne vode“ u smislu ovoga Zakona	poduzeća (poduzeća koja prikupljaju, odlažu ili pročišćavaju u komunalne otpadne vode, otpadne vode iz kućanstava i industrijske otpadne vode);		
--	--	--	--	--	--	--	--

				znači otpadne vode koje se nakon korištenja ispuštaju iz stambenih objekata i uslužnih objekata te koje uglavnom potječu iz ljudskog metabolizma i aktivnosti kućanstava. Pojam „<i>industrijske otpadne vode</i>“ u smislu ovoga Zakona znači sve otpadne vode, osim sanitarnih otpadnih voda i oborinskih voda, koje se ispuštaju iz prostora korištenih za obavljanje trgovine ili			
--	--	--	--	---	--	--	--

				industrijske djelatnosti. Pojmovi „komunalne otpadne vode“, „sanitarne otpadne vode“ i „industrijske otpadne vode“ istovjetni su pojmovima iz članka 4. stavka 1. točaka 25., 34. i 81. Zakona o vodama („Narodne novine“, br. 66/19., 84/21. i 47/23.), kojim je u hrvatsko zakonodavstvo preuzeta Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (SL L 135, 30.5.1991.), dopunjena			
--	--	--	--	---	--	--	--

				Direktivom Komisije 98/15/EZ od 27. veljače 1998. s obzirom na određene zahtjeve utvrđene u Dodatku I. (Tekst značajan za EGP) (SL L 67, 7.3.1998.).			
	8.	Regulacijske i zaštitne vodne građevine za obranu od poplava		Tijela / institucije koje su po Zakonu o vodama nadležne za upravljanje rizicima od poplava što uključuje izgradnju, pogon i održavanje građevina / sustava za smanjenje rizika od poplava i građevina za osnovnu meliorizacijsku u odvodnju koje izravno	Izgradnja i održavanje građevina i sustava zaštite od štetnog djelovanja voda s ciljem zaštite (zdravlja i života) ljudi, njihove imovine te zaštite gospodarstva, okoliša i kulturnog naslijeđa od poplava i drugih oblika štetnog djelovanja voda, uključivo i pravovremeno		

				štite, smanjuju rizike i umanjuju štetu od poplava na poljoprivrednom zemljištu. Pojam „poplava“ u smislu ovoga Zakona znači privremenu pokrivenost vodom zemljišta, koje obično nije prekriveno vodom, uzrokovana izlivanjem rijeka, bujica, privremenih vodotoka, jezera i nakupljanja leda, kao i morske vode u priobalnim područjima i suvišnim podzemnim vodama; ovim pojmom nisu obuhvaćene	upozoravanje na opasnost (sustavi dojavljivanja i prognoziranja) te pravovremeno obavješćivanje (uzbunjivanje).		
--	--	--	--	---	--	--	--

				poplave iz sustava javne odvodnje i istovjetan je s pojmom određenim u članku 4. stavku 1. točki 64. Zakona o vodama („Narodne novine“, br. 66/19., 84/21. i 47/23.). Pojam „upravljanje rizicima od poplava“ u smislu ovoga Zakona znači izradu prethodne procjene rizika od poplava, izradu i provedbu planova upravljanja rizicima od poplava i Državnoga plana obrane od poplave,			
--	--	--	--	---	--	--	--

				provedbenih i logističkih planova uz taj plan, uređenje voda, provedbu redovite i izvanredne obrane od poplava, provedbu obrane od leda na vodotocima, zaštitu od erozija i bujica, osnovnu melioracijsku odvodnju i provedbu ograničenja prava vlasnika i drugih posjednika zemljišta i istovjetan je s pojmom određenim u članku 119. stavku 2. Zakona o vodama			
--	--	--	--	---	--	--	--

				Pojam „uređenje voda“ u smislu ovoga Zakona podrazumijeva : gradnja regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, gradnja građevina za osnovnu melioracijsku odvodnju i usluge održavanja voda, sve u svrhu neškodljivog protoka voda i istovjetan je s pojmom određenim u članku 120. stavku 1. Zakona o vodama Pojam „održavanje voda“ u smislu ovoga Zakona			
--	--	--	--	---	--	--	--

				znači: održavanje prirodnih i umjetnih vodotoka i drugih voda (čišćenje i uklanjanje nanosa, zemljani i slični radovi uređenja i održavanja obala, zemljani radovi u inundacijskom području manjeg opsega, krčenje i košenje raslinja, održavanje propusnosti propusta i prijelaza preko vodotoka), održavanje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina (popravci na kruni i pokosima nasipa, krčenje, košnja i radovi na vegetativnoj			
--	--	--	--	--	--	--	--

				zaštiti vodnih građevina, popravci oštećenih dijelova vodnih građevina), 3. održavanje građevina za osnovnu melioracijsku odvodnju (čišćenje, tehničko i vegetativno održavanje građevina i pojasa uz građevine, zemljani radovi na manjim izmjenama na kanalskoj mreži, održavanje izljeva ispusta drenažnih cijevi), održavanje građevina za sprječavanje i otklanjanje erozija i sprječavanje djelovanja			
--	--	--	--	--	--	--	--

				bujica i istovjetan je s pojmom određenim u članku 121. stavku 1. Zakona o vodama.			
	9.	Digitalna infrastruktura		- pružatelji središta za razmjenu internetskog prometa kako je definirano u članku 6. točki 18. Direktive (EU) 2022/2555 Prema članku 6. točki 18. Direktive (EU) 2022/2555, „središte za razmjenu internetskog prometa” znači mrežni instrument koji omogućuje međupovezivanje više od dviju neovisnih mreža	(I) pružanje i rad središta za razmjenu internetskog prometa (pružatelji središta za razmjenu internetskog prometa); (II) pružanje usluge sustava naziva domena (DNS), osim usluga povezanih s korijenskim poslužiteljima naziva (pružatelji DNS usluga); (III) rad registara naziva vršnih domena		

				(autonomnih sustava), prvenstveno u svrhu olakšavanja razmjene internetskog prometa, koji omogućuje međupovezivanje samo za autonomne sustave i za koji nije potrebno da internetski promet između bilo kojih dvaju autonomnih sustava sudionika prođe kroz bilo koji treći autonomni sustav te koji takav promet ne mijenja i ne utječe na njega ni na koji drugi način. - pružatelji usluge DNS-a kako su definirani u	i upravljanje njima (registri naziva vršnih domena); (IV) pružanje usluga računalstva u oblaku (pružatelji usluga računalstva u oblaku); (V) pružanje usluga podatkovnog centra (pružatelji usluga podatkovnog centra); (VI) pružanje mreža za isporuku sadržaja (pružatelji mreža za isporuku sadržaja); (VII) pružanje usluga povjerenja		
--	--	--	--	---	---	--	--

				članku 6. točki 20. Direktive (EU) 2022/2555, osim operatora korijenskih poslužitelja naziva. Prema članku 6. točki 20. Direktive (EU) 2022/2555 „pružatelj usluga DNS-a” znači subjekt koji pruža: a) javno dostupne rekurzivne usluge razlučivanja naziva domena krajnjim korisnicima interneta; ili (b) mjerodavne usluge razlučivanja naziva domena za upotrebu trećih strana, uz iznimku korijenskih	(pružatelji usluga povjerenja); (VIII) pružanje javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga (pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga); (IX) pružanje javnih elektroničkih komunikacijskih mreža (pružatelji javnih elektroničkih komunikacijskih mreža);		
--	--	--	--	---	--	--	--

				poslužitelja naziva. - registri naziva vršnih domena kako su definirani u članku 6. točki 21. Direktive (EU) 2022/2555. Prema članku 6. točki 21. Direktive (EU) 2022/2555 „registar naziva vršnih domena” znači subjekt kojem je delegirana određena vršna domena i koji je odgovoran za upravljanje njome, uključujući registraciju naziva domena u okviru vršne domene i			
--	--	--	--	---	--	--	--

				tehničko upravljanje vršnom domenom, uključujući upravljanje njezinim poslužiteljima naziva, održavanje njezinih baza podataka i distribuciju datoteka iz zone vršne domene u poslužitelje naziva, neovisno o tome obavlja li sam subjekt bilo koju od tih operacija ili njihovo obavljanje eksternalizira, ali su isključene situacije u kojima registar koristi nazive vršnih domena samo za vlastitu upotrebu.			
--	--	--	--	--	--	--	--

				- pružatelji usluga računalstva u oblaku kako su definirane u članku 6. točki 30. Direktive (EU) 2022/2555 Prema članku 6. točki 30. Direktive (EU) 2022/2555 „usluga računalstva u oblaku” znači digitalna usluga koja omogućuje administraciju na zahtjev i široki daljinski pristup nadogradivom i elastičnom skupu djeljivih računalnih resursa, među ostalim kad su takvi resursi raspoređeni na nekoliko lokacija.			
--	--	--	--	---	--	--	--

				- pružatelji usluga podatkovnog centra kako su definirane u članku 6. točki 31. Direktive (EU) 2022/2555 Prema članku 6. točki 31. Direktive (EU) 2022/2555 „usluga podatkovnog centra” znači usluga koja uključuje strukture ili skupine struktura namijenjenih centraliziranom smještaju, međupovezivanju i radu opreme informacijske tehnologije i mreža za usluge pohrane, obrade i prijenosa			
--	--	--	--	---	--	--	--

				podataka, uključujući sve objekte i infrastrukturu za distribuciju električne energije i kontrolu okoliša; - pružatelji mreža za isporuku sadržaja kako su definirane u članku 6. točki 32. Direktive (EU) 2022/2555 Prema članku 6. točki 32. Direktive (EU) 2022/2555 „mreža za isporuku sadržaja” znači mreža zemljopisno raspoređenih poslužitelja u svrhu			
--	--	--	--	--	--	--	--

				osiguravanja visoke dostupnosti, pristupačnosti ili brze isporuke digitalnog sadržaja i usluga korisnicima interneta u ime pružatelja sadržaja i usluga; - pružatelji usluga povjerenja kako su definirane u članku 3. točki 19. Uredbe (EU) br. 2024/1183 Europskog parlamenta i Vijeća Prema članku 3. točki 19. Uredbe (EU) br. 10/2014			
--	--	--	--	--	--	--	--

				Europskog parlamenta i Vijeća „pružatelj usluga povjerenja” znači fizička ili pravna osoba koja pruža jednu ili više usluga povjerenja bilo kao kvalificirani ili nekvalificirani pružatelj usluga povjerenja - pružatelji javnih elektroničkih komunikacijskih mreža kako su definirane u članku 2. točki 8. Direktive (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća			
--	--	--	--	---	--	--	--

				Prema članku 2. točki 8. Direktive (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća „javna elektronička komunikacijska mreža” znači elektronička komunikacijska mreža koja se u cijelosti ili većim dijelom upotrebljava za pružanje javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga, koje podržavaju prijenos informacija među završnim točkama mreže. - pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga kako su definirane u članku 2. točki 4. Direktive (EU)			
--	--	--	--	--	--	--	--

				2018/1972 u mjeri u kojoj su njihove usluge javno dostupne Prema članku 2. točki 4. Direktive (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća „elektronička komunikacijska usluga” znači usluga koja se uobičajeno pruža uz naknadu putem elektroničkih komunikacijskih mreža, a obuhvaća, uz izuzetak usluga pružanja sadržaja ili obavljanja uredničkog nadzora nad sadržajem koji se prenosi uporabom elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga,			
--	--	--	--	---	--	--	--

				sljedeće vrste usluga: (a) „uslugu pristupa internetu” kao javno dostupna elektronička komunikacijska usluga kojom se omogućuje pristup internetu te time povezivanje s gotovo svim krajnjim točkama interneta, bez obzira na mrežnu tehnologiju i terminalnu opremu koja se upotrebljava; (b) „interpersonalnu komunikacijsku uslugu”; i (c) usluge koje se sastoje u cijelosti, ili većim dijelom, od prijenosa signala kao što su usluge prijenosa koje se upotrebljavaju za pružanje usluga			
--	--	--	--	--	--	--	--

				komunikacije između strojeva i za radiodifuziju - u mjeri u kojoj su njihove usluge javno dostupne.			
	10.	Javni sektor		- tijela državne vlasti - druga državna tijela - tijela državne uprave i pravne osobe s javnim ovlastima			
	11.	Proizvodnja, prerada i distribucija hrane		- subjekti u poslovanju s hranom znači „bilo koje poduzeće, bez obzira na to ostvaruje li dobit ili ne i je li javno ili privatno, u sklopu kojeg se izvršavaju poslovi vezani za bilo koju fazu proizvodnje, prerade i distribucije	(I) masovna industrijska proizvodnja i prerada hrane; (II) usluge lanca opskrbe hranom, uključujući skladištenje i logistiku; (III)masovna distribucija hrane		

				hrane“, sukladno članku 3. točki 2. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća. Odnosi se na subjekte koji se bave isključivo logistikom i veleprodajnom distribucijom te masovnom industrijskom proizvodnjom i preradom.			
	12.	Proizvodnja, skladištenje i prijevoz opasnih tvari	a) proizvodnja, skladištenje i distribucija opasnih tvari – kemijskih	- Kemijski subjekti koji se bave proizvodnjom, korištenjem, distribucijom opasnih tvari – kemikalijama Pojam „proizvodnja“ u smislu ovog Zakona znači tvorbu putem kemijske	a) Proizvodnja, korištenje, skladištenje, distribucija kemikalija i kemijskih proizvoda b) Proizvodnja, korištenje, skladištenje, distribucija farmaceutskih proizvoda		

				reakcije, izradu i doradu, oblikovanje, preradu, punjenje, pretakanje, miješanje kemikalija u međuproizvode i konačne proizvode, uz kemijske, fizikalne ili biološke procese i postupke te prijenos i međuskladištenje unutar proizvodne lokacije. Proizvodnjom u smislu ove točke smatra se proizvodnja tvari i smjesa. Pojam „korištenje“ u smislu ovog Zakona znači pretvorbu u drugu kemikaliju			
--	--	--	--	---	--	--	--

				kemijskom reakcijom, prerada, potrošnja, obrada, uporaba ili miješanje. Pojam „distribucija“ u smislu ovog Zakona znači uvoz, unos, kupnja i prodaja kemikalije na malo i na veliko te obavljanje posredovanja.			
			b) proizvodnja, skladištenje i distribucija opasnih tvari – bioloških	Biološki subjekti koji se bave proizvodnjom, preradom, korištenjem, distribucijom opasnih tvari – bioloških Pojam „proizvodnja i/ili	a) proizvodnja, prerada, korištenje, distribucija opasnih tvari - bioloških		

				prerada“ u smislu ovog Zakona znači tvar koja se proizvodi ili izlučuje iz biološkog izvora (ljudskog, životinjskog, biljnog ili mikrobiološkog) te prijenos i međuskladištenje unutar proizvodne lokacije. Proizvodnjom u smislu ove točke smatra se proizvodnja tvari ili smjesa tvari. Pojam „korištenje“ u smislu ovog Zakona znači prerada, potrošnja, obrada, uporaba ili miješanje.			
--	--	--	--	---	--	--	--

				Pojam “distribucija“ u smislu ovog Zakona znači uvoz, unos, kupnja i prodaja bioloških tvari na malo i na veliko te obavljanje posredovanja.			
	13.	Znanost i obrazovanje	a) znanstveni instituti b) visoka učilišta				
	14.	Svemir		- operatori zemaljske infrastrukture, koji su u vlasništvu, kojima upravljaju i koje vode države članice ili privatne strane te koji podupiru pružanje usluga u svemiru, isključujući pružatelje javnih elektroničkih	(I) rad zemaljske infrastrukture, koja je u vlasništvu, kojom upravljaju i koju vode države članice ili privatne osobe te koja podupire pružanje usluga u svemiru, isključujući pružatelje javnih elektroničkih komunikacijskih mreža (operatori		

				komunikacijskih mreža.	zemaljske infrastrukture);		
	15.	Kultura mediji	a) središnje nacionalne ustanove u kulturi	- središnje ustanove za čuvanje i upravljanje arhivskom i knjižnom građom	- prikupljanje, trajno čuvanje i pružanje usluge korištenja građe		
			b) nacionalne medijske ustanove	- središnja novinska agencija i Hrvatska radiotelevizija	- pružanje usluge informiranja i trajno čuvanje informacija"		